

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 17. МАЈА 2005. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 17. маја 2005. године са почетком у 10,17 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемекa и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокат Игор Пауновић. Констатујем да није приступио пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, а уредно је позван. Констатујем да су приступили окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Александар Зарић, по заменичком пуномоћју изабраног браниоца адв. Дејана Лазаревића. окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адв. Љубишом Радојичићем, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Александром Ђорђевићем, по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адвоката Жељка Грбовића, које ће доставити у року од 3 дана по налогу суда, окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Нека приступи пред судско веће сведок Владимир Поповић ради наставка његовог саслушања.

Констатујем да је приступио сведок Владимир Поповић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави са процесном радњом доказивања саслушањем сведока Владимира Поповића.

Председник већа: Право на питања има адвокат Момчило Булатовић. Изволите. Можете непосредно постављати питања.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Да наставим тамо где смо јуче стали. Господине Поповићу рекли сте када сте саслушани овог 13. априла да је војска радила на сатанизацији покојног председника Владе др. Зорана Ћинђића, а да су то радили неки важни бивши функционери државне безбедности који су држали огроман број новинара на својој вези, путем уцена и да сте то касније утврдили да је то био производ утицаја од стране међународне дуванске мафије. Да ли можете да ми објасните мало?

Сведок Владимир Поповић: Могу само ми прочитајте тачно, мало сте препривавали, мало сте...

Адв. Момчило Булатовић: Ево, ја да не би губили време, али није проблем. Страна 55 на дну доле. Мало је дуга реченица, па због тога покушавам да негде пресечем «који нису да тако кажем јавно експонорани, али доста значајни и доста важни бивши функционери државне безбедности који су правили велико зло и чине велико зло јесу

држали огроман број новинара на својој вези и са њима имали личне контакте и путем уцена и тако даље инсистирали, учествовали или били плаћени, што смо такође касније утврдили од стране међународне дуванске мафије или тако даље, учествовали у тој сатанизацији Зорановој», па ме интересује та међународна дуванска мафија, веза са бившим људима, на кога мислите ако можете мало да објасните?

Сведок Владимир Поповић: Да Вам кажем, морали сте да приметите у ова два дана мога говора да ја причам јако брзо и да се онда некада деси да у тој брзини сама реченица изгледа помало чудно. Ту се, тај део који се односи на међународну дуванску мафију не односи се да су нам они рекли, него се односи да су ти новинари били плаћени од међународне новинарске мафије.

Адв. Момчило Булатовић: Тако сам и разумео.

Сведок Владимир Поповић: Добро. Зато што ако се прочита овако...

Адв. Момчило Булатовић: Тако сам и разумео.

Сведок Владимир Поповић: Добро. Интересује Вас шта?

Адв. Момчило Булатовић: Како сте то утврдили, на који начин сте утврдили?

Сведок Владимир Поповић: Међународну дуванску мафију?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Владимир Поповић: Јако просто смо утврдили тако што је почетком марта 2001. године у хрватском недељном листу који се зове «Национал» за који је 99,9% грађана ове државе први пут чуло да уопште и постоји, на насловној страни и унутра као главна тема објављена прича о Станку Суботићу као најмрачнијем лику са простора бивше Југославије у претходних 10 година, као најбољег пријатеља Мила Ђукановића председника Владе Црне Горе и председника Владе Србије Зорана Ђинђића и у том тексту између осталих глупости и будалаштина за које нисмо знали да ли су тачне или нису, нисмо али да ли јесу или нису, могли смо да сумњамо, објављено је на преко 2 стране објашњење како је Зоран Ђинђић био за време режима Слободана Милошевића бавио се шверцом цигарета и како је то наставио да ради после 5. октобра. У том истом тексту је помињана и моја улога у том шверцу цигарета, а пошто смо јако добро знали шта смо радили пре тога

и да ли смо у томе били или нисмо били, ако други нису ми смо јако добро знали, онда нам је било јасно да та количина глупости и будалаштина које су у том тексту није направљено случајно. Проблем је почео да се открива оног тренутка када је та иста новина која се зове «Национал» ту тему наставила из броја у број да пише наредних 43 недеље, или 43 броја, што је, без обзира што се можда не бавите новинарством, признаћете нешто што не постоји у историји новинарства, да из једне земље, једна недељна новина, једну тему разрађује 43 недеље. Да је то акција ширих размера приметили смо оног тренутка када су наше дневне новине, српске дневне новине које, да Вас подсетим, су биле претходних 10 година у рату са том истом Хрватском и није било дозвољено сем понекад на радио «Кошави» да се чују хрватске песме, никада ниједан цитат из било каквих хрватских новина, одједном је у српским новинама и ту управо оним које је оформила војна служба безбедности, без обзира да ли их је оформила званично или их је оформила незванично, да ли су, не мислим да су власници новина били функционери КОС-а него су били поједини људи које су они ту инсталирали и они су се декларисали као власници тих новина, та тема почела да буде тема али сваки дан у српским медијима. Сваки дан, да би се она неких месец дана касније појавила и у електронским медијима. Проблематичност односно показивање да ту постоји нека шира завера и да је то у ствари политички део, а да није само питање неких можда који су лично на некога, јер је то било у почетку теорија да је то отприлике освета неких трговаца цигарета у које спада и Станко Суботић, па да је та освета њихова у ствари допринело до тога да су увукли случајно Зорана Ђинђића и Мила Ђукановића, али оног тренутка када је председник Југославије, а то је било мање од месец дана, пошто је тај текст изашао у тим новинама, почео да ту тему користи на својим конференцијама за штампу у Палати Федерације, а његови чланови кабинета и његови чланови странке, да то свакодневно у гостовањима на телевизији, новинама, спочитавају Премијеру Србије да ето неке међународне новине пишу да је Зоран Ђинђић шверцер цигарета, ето неки кажу, неки угледни новинари. Одједном је и Пуканић за кога нико до тада није знао ко је и шта је је постао јако угледан новинар у Србији, човек за кога су се отимале редакције да узимају интервјуе, па смо се сходно томе, пошто смо ипак били власт тог тренутка и било нам је важно јер смо знали да то иде ка рушењу легално изабраних органа власти, почели тим поводом и да се интересујемо преко оних структура које смо тог тренутка имали. Мислим на службу државне безбедности и мислим на оне контакте и оне комуникације које смо имали тог тренутка са неким другим међународним организацијама, дипломатским или обавештајним круговима овде из Београда. Врло брзо сазнали да је Иво Пуканић човек хрватске обавештајне службе, да је лист «Национал» основан од стране хрватске обавештајне службе и то оног дела који је

био незадовољан Туђмановом политиком, антихерцеговског, због тога што су Херцеговци тог тренутка владали Хрватском, да је онда нешто слично као што сам јуче причао за Жељка Цвијановића из разлога личне мржње према Туђману Иво Пуканић у том листу почео да напада ХДЗ и то крило ХДЗ-а са Ивом Пуканићем, да је то одговарало тог тренутка америчком амбасадору у Хрватској који је био Вилијем Монтгомери, који је касније дошао у Београд, да је онда са њим направио лични контакт и близак контакт, да су американци користећи нормално прилику која им је дата, а то је тај медиј Иве Пуканића, наставили рушење Фрање Туђмана и по његовој смрти Иво Пуканић је проглашен једним од бораца за демократију у Хрватској, наводних бораца иако је сваки грађанин у Хрватској знао да је Иво Пуканић члан организоване криминалне банде Хрвоја Петрача, која је у тесној сарадњи са бандом Вашег штићеника, што се зна, могу и о томе да ако Вас интересује да објасним, зато што је било директно повезано и онда када смо схватили о чему се ради, када смо видели ко стоји иза тога, онда су после тога почеле једна по једна да се слажу коцкице. Видели смо да је ту акцију финансирања тог текста платила творница духана «Ровињ», на челу са директором Анте Влаховићем, којима је врло важно и битно било српско тржиште, јер су претходних десетак година за време владавине Слободана Милошевића као што знате Србија је била мека за међународне произвођаче цигарета. Зашто? Зато што је то било једино тржиште на које су могли да се шаљу шлепери цигарета без доказа крајњег корисника. То значи следеће, да се у трговини цигаретама, да би се спречила трговина цигарета у свету последњих 20 – 30 година, што је један од најуноснијих послова после трговине дроге и оружја, донета је забрана великим произвођачима цигарета, да не могу да производе цигарете за непознатог купца и да онда оне плутају бродовима по свету и да као ето појавио се купац и случајно су му продали, управо из разлога да би могли да се контролишу канали продаје. Србија је била једна од земаља која је била на листи санкција, али је исто тако захваљујући ономе што сам јуче причао, појединим рупама, типа Република Српска крајина која није била под санкцијама или Босна која није била под санкцијама и тако даље. Касније су и нама укинуте санкције као што се сећате, али је међународним организацијама било немогуће да дођу у нашу царину и нашу финансију да провере да ли стварно сто шлепера дневно «Малбора» петице долази у Београд и да ли се продају у Србији. Значи међународни произвођачи цигарета су свесно жмурили и није им сметало што је Србија црна рупа и што у Србији влада Милошевић јер им је било згодно да ту своју такозвану црну робу коју нису декларисали међународним органима и нису морали да доказују шта је са парама и тако даље и тако даље су продавали у Србији. Један од тих великих произвођача је била и творница духана «Ронхил» која је Србију користила за шверц цигарета у саму Хрватску.

Значи цигарете су се извозиле у Србију, некада само папиролошки, а некада и физички и враћале се преко Дрине назад у Хрватску. Зарада је на таквом послу 5 до 10 у односу на вредност производње цигарета. После 5. октобра је настала велика паника међу њима због тога што су навикли на тржиште које им је доносило месечно двадесетак, тридесет, код неких произвођача и сто милиона долара или марака и онда су схвативши да то више неће моћи да буде као што је пре било тражили да нађу везу и копчу како и на који начин да успоставе наставак те црне трговине. Они су то звали званична, то је роба која је наводно ишла на Косово, никада на Косову није завршавала него се враћала назад преко Хрватске и Анте Влаховић је, о томе сте могли да читате у новинама, касније када је та афера разоткривена и када су се појавили Петрачеви стенограми, када се видело ко стоји иза те кампање, Анте Влаховић и његова творница духана «Ровињ» су дали 7 милиона марака људима да дођу у Србију, да нађу људе који су спремни да учествују у писању и ширењу те афере коју је започео Иво Пуканић. Значи то је акција која је плаћена од стране људи који су директно били укључени и заинтересовани да се што пре дестабилизује Зоран Ђинђић и покушај његовог ако се сећате једна од првих акција те Владе Зорана Ђинђића је било сузбијање тржишта шверца цигарета. Како? Тако што је 5. октобра 99% трговине цигарета у Србији било на црно. 1% је било званично увезена роба. Већ маја месеца 2001. године ви сте имали однос 60 – 40. 60 сивог, 40 званичног. Септембра месеца исте те године однос је био 60 – 40, али у обрнутом смеру. 60% робе је било увезено. У првих девет месеци 2001. године увезено је више цигарета него у претходних 15 година пута 14. То су подаци који су провериви и који су у то време били давани. Значи проблем је био, проблем је врло прост. Говори се о губитку месечног профита који се мери у десетинама и милионима или стотинама милиона марака и какав је проблем тим људима да онда дају пет милиона или седам или десет, да се кроз медије, кроз кампању некеме каже но, но, бежи од тих цигарета, бежи са сламком ако си намислио да са њим се бавиш трговином или немој случајно да ти је пало на памет да нам забрањујеш да радимо оно што иначе радимо. У Србији у којој је просечна плата 5. октобра била испод 100 марака, била је 70 марака, за пет милиона марака свако зна и Ви, шта је све могуће да се купи, а не новинари који су радили за 50 – 60 или 70 марака. При томе су налазили и узимали, долазим на онај део који сте ме питали на војну безбедност, код оних људи, значи код оних људи, само једну дигресију мало да направим око Иве Пуканића и око тога што сам рекао да је он део хрватске обавештајне службе и да је тај лист формиран од хрватске обавештајне службе, да, али хрватска обавештајна служба као што Вам је јасно, као и многе службе у Хрватској и у другим републикама нису настајале саме од себе 1991. године, него су то наставци или рецидивни старе контраобавештајне и војне службе Југославије која је постојала на

територији свих република, па тако и Хрватске, као што Вам је познато да је 1990. године хрватску војску нису направили неки нови војници, него су је направили официри југословенске народне армије који су били пореклом Хрвати и који су дошли у Хрватску да се боре за националне интересе, па је тако и онај огромни део војне обавештајне службе старе Југославије који је практично стваран 50 година и који је имао хиљаде и хиљаде запослених људи и хиљаде и хиљаде новинара сарадника, професора, лекара и тако даље и тако даље, по принципу те националне припадности један део њих је постао сада у новим оквирима, нове независне Хрватске државе, под руководством ХДЗ-а оформио је неке своје нове војне службе, обавештајне службе и знате да је Хрватска имала 10-так или 15 обавештајних служби које је формирао Фрањо Туђман и његов син. Па, говорим да значи Иво Пуканић и људи који су оформили заједно са њим тај лист, нису људи који нису имали никакве контакте са људима из војне обавештајне службе. Напротив, били су људи који су са њима се од раније познавали. Говорим о раније, значи пар година уназад пре 1990. године, када није било независне Хрватске и једном обавештајац, једном припадник КОС-а до краја живота се остане припадник КОС-а и природно је да су онда долазили код оних за које су знали да су колеге са посла и да су пре 6 – 7 година заједно у Лондону имали налог у војсци да пишу не знам о томе или да пишу о овоме и тако даље и тако даље. Говорим да су дошли, то је само мала дигресија коју сам направио. Враћам се на ово где су са 7 милиона марака дошли у Србију и да су нормално осим тога што нису морали да траже идеолошки сличне и блиске сараднике у земљи, довољно је то било пара да су могли сваку идеологију код Срба да промене али су без обзира на то имали још једну предност, а то је што су налазили у новинским кућама, што су налазили у институцијама, што су налазили у политичким странкама, људе који су практично били спавачи, да употребим тај израз, не мислим буквално спавачи, људи који су припадали том неком истом миљеу у којем су били и они, људи који су са њима били блиски, људи којима се није допадало то што је у Србију дошла на власт нека демократска Влада, поготово што у тој демократској Влади није Коштуница него је дошао издајник и овај што је наводио бомбе и тражио бомбардовање Србије и тако даље и тако даље и онда им је лако било да те људе, ем идеолошки, ем са количином пара и новаца које ту имају, убеди да почну да пишу. Не постоји други разлог и друго објашњење. Сами када би себе запитали без обзира да ли Вам неко то објашњавао или не, због чега је нека тема која се објављује у Хрватској, а бави се не темом шта се дешава у Хрватској, него се баве темом која се дешава у суседној држави, о којој претходних 10 година нису имали речи хвале, ниједну реченицу никада нису написали позитивну, као што ни у српској штампи до Иве Пуканића Ви никада нисте могли да прочитате ниједан једини текст из хрватских новина,

одједанпут се појављује неки спасилац Србије у облику Ива Пуканића који у својим новинама 43 недеље пише текст како да помогне новој Влади и то баш да помогне Коштуници, јер Коштуница је демократа пошто, сећате се да се појавила и у хрватским новинама фотографија Коштунице са калашњиковим на насловној страни у време када је Коштуница постао председник после 5. октобра, али је Иво Пуканић то бранио и објашњавао да без обзира на ту слику са калашњиковим, он је макар поштен, он је частан и он ће, не знам, Србију одвести на прави пут. У том су се укључили и саветници Војислава Коштунице у ту кампању. Како? Тако што су било директно користећи своје позиције и своје функције које су имали, давали интервјуе у новинама, да ме не би питали на кога мислим, мислим на саветника за медије Александра Тијанића, мислим за саветника за људска права Градимира Налића, мислим за чланове странке Војислава Коштунице који су у то време имали прилику и обраћали се јавности, значи Душан Пророковић, Драган Јочић, Јовашевић, не знам му име и тако даље и тако даље. Значи њима су листови ти о којима сада говорим, какав је један «Дан» били медији где су свакодневно, али свакодневно, значи свакодневно, не један дан да су прескочили, сваки дан, «Дан» излази сваки дан, они су сваки дан у периоду од 10 месеци разрађивали тему Зорана Ђинђића, Станка Суботића, ко се возио авионом, колико је цигарета Зоран Ђинђић прошверцовао, шта је рекао Иво Пуканић, шта је рекао Ратко Кнежевић, бивши саветник председника Владе данас, у то време председника Црне Горе Мила Ђукановића, шта је он рекао и какво он има мишљење, какво мишљење има Ратко Кнежевић о томе, његови напади на Зорана Ђинђића, а у исто време се тај Ратко Кнежевић свакодневно чује са саветником за медије председника Југославије Александра Тијанића. Ја сам, рећи ћу Вам још један пример, ја сам имао прилику да будем на разговору када сам се први пут упознао са министром у Влади који се зове Велимир Илић. Тражио је да се видимо и да се упознамо и упознао сам се у кабинету Зорана Ђинђића и на том састанку је био и министар тада правде Владан Батић. Министар Илић је тражио да се са мном види из разлога што су до њега долазиле информације да хајка која се води против њега у новинама нарочито хајка да је повезан са међународним шверцерима цигарета, сећате се отварања оне његове фабрике, са, оних људи са Кипра када је требало да отворе ту фабрику и онда се у новинама појавила прича да ти људи са Кипра нису никакви произвођачи, то није никаква фабрика него су то неки шверцери цигарета и онда се ту појавило у пар новина за које се везивало да ја имам везе са њима и да ја гурам те текстове унутра, да Веља Илић то ради, а он је био убеђен да ја стојим иза тога и тражио је да се са мном види. Ја сам тај сусрет избегавао једно преко 2 месеца јер нисам желео са њим да се видим, али на крају ипак се тај састанак десио и ево постоји данас још један жив сведок, хвала Богу, Владан Батић који то може да

потврди. На том састанку који је трајао 15 минута је он мене питао, ја сам му рекао шта имам да му кажем око тога и чланка и тако даље и тако даље, али сам га онда исто тако питао и рекао му да ли је нормално да он сада објасни ту и Зорану Ћинђићу и Батићу због чега он даје сваки други, трећи, дан изјаве око тога да је Зоран Ћинђић шверцер цигарета и да је та Влада шверцерска и тако даље, на шта ми је он одговорио «Немам ја са тим никакве везе. Мене Ратко Кнежевић зовне из Лондона и онда ми каже Вељо, сутра си на насловној страни «Дана» то ти је супер за странку, за тебе за рејтинг, има нешто, огадио сам ове из Владе, ти само ћути, ако те зову, питају, ти кажи то је у реду». Значи то је рекао мени, то је рекао Зорану Ћинђићу и то је рекао Владану Батићу. Зашто Вам ово говорим? Говорим Вам из разлога да бих Вам показао начин манипулације ову коју сте ме сада питали и људи који су ти неки са стране, сарадници војних служби безбедности какав је и тај Ратко Кнежевић, какви су, да ме не бисте питали да Вам набрајам ко су све појединачно такви, вероватно би нам требало два, три дана, али бих се сетио најмање двестотине њих који и данас постоје и који и данас функционишу, који представљају неке јавне личности или за неке опскурне новине, врло важне саветнике и сараднике и тако даље и тако даље, али Вам то говорим да бих Вам илустровао како је изгледала та атмосфера и како је та дуванска афера прављена, од кога је прављена, од којих центара моћи је прављена и на нашу велику жалост, на жалост Владе Републике Србије постојао је још један проблем у свему томе, а то је лична улога и упетљаност америчког амбасадора у све то који је из само њему знаних личних разлога, без икакве везе и контакта са Америком или дозволе да се то ради у Америци, дао дозволу, што је мени признао и ја сам то јавно рекао, много раније на овом суду, да је дао дозволу Иву Пуканићу и Ратку Кнежевићу дан пре објављивања првог тог текста. Они су њега звали, консултовали, питали га шта он мисли да ли је да објаве тај текст или не. Он се вадио тиме што је рекао да је он тај текст, да он није могао њима да забрани јер он је демократски амбасадор и у демократским друштвима шта год неко хоће да напише треба да се напише, што није тачно. То што ми је рекао није тачно, пошто је наша служба државне безбедности имала тачне податке да је преко свог сарадника који је овде био у Београду, који се зове Габријел Ескобар, данас је службеник амбасаде Америке у Прагу, овде у Београду, узео податке које је добио из војне обавештајне службе које му је војна служба обавештајна доставила. Ти подаци су били паковани и измишљени, да са тим подацима оде у Хрватску и да нападне Мила Ђукановића из разлога што су хтели Милу да га примире да се не растури Југославија, из политичких разлога неких њихових глобалних, стратешких, геополитичких и тако даље, а уз пут већ, кад качи Мила, може мало и да закачи Зорана, нема везе, па нека га закаче, па њима да буде лакше јер је то начин на који су навикли да функционишу и да

раде. Та његова упетљаност, његова лична и тог његовог службеника који је врло брзо после тога када се сазнало, да смо сазнали ко је он, побегао и збрисао из Београда. Говорим о периоду када није ни постојала још амбасада у Београду, они су тада седели у хотелу «Хајат» и имали су тамо своје просторије и повлачењем Монтгомерија из целе те приче и касније извињење и објашњење и самом Зорану Ђинђићу и покушају да споји Зорана Ђинђића и Иву Пуканића за кога никада није крио и дан данас не крије да су остали пријатељи и тако даље и тако даље, али та врста институцијализације самог америчког председника је била довољна да за ову другу страну десну политичку, десну, леву, није ни важно, коју је представљао Војислав Коштуница и коју су представљали неки други лидери ДОС-а, буде довољан знак да ту нису баш чиста посла и да то није само писање неког тамо опскурног новинара хрватског кога неко сигурно за то плаћа и тако даље и појединих медија у нашој земљи, него да иза тога стоје много озбиљније силе као што су Америка и да отприлике тада је почело да се креира прича Зоран Ђинђић је добар председник Владе, он је брз, он је модеран, он је стабилан, али изгледа да је много повезан са мафијом и са корупцијом.

Председник већа: Само моменат. Констатујем да је у 10,40 часова приступио пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић.

Још једна констатација, коју сам пропустио, да ли је приступио сведок Радосав Мијаиловић?

Констатујем да је приступио у суд сведок Радосав Мијаиловић.

Удаљен је из заседања за време саслушања сведока Владимира Поповића.

Наставите са питањима.

Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Поповићу у овом Вашем исцрпном објашњењу Ви сте дали неку Вашу слику те дуванске афере, да је тако назовемо.

Сведок Владимир Поповић: Није то моја слика.

Адв. Момчило Булатовић: Ваша анализа. То су чињенице које сте Ви овде анализирали.

Сведок Владимир Поповић: Које сам ја изнео.

Адв. Момчило Булатовић: Изнели. Чуо сам их од Вас. Значи неке сам знао из медија. Нисам хтео то да Вас питам. Поменули сте хрватску обавештајну службу и Ваше испитивање и трагање да дођете до података како то све иде и одакле то се каналише и усмерава. Моје питање је, да ли евентуално у том трагању да нађете извор свега овога сте дошли до података да ли је неко од лидера ДОС-а евентуално сарадник хрватске обавештајне службе?

Сведок Владимир Поповић: Не да ја знам. Чуо сам за неке, чуо сам за нека имена. Чуо сам, рецимо знам да је сарадник хрватске обавештајне службе био власник кафане «Шарић» мотел «Шарић» где је ухапшен генерал Перишић. То сам чуо тада када је ухапшен генерал Перишић и то је наша служба знала али су га пуштали јер су преко њега добијали податке, али нисам чуо ни за једног лидера ДОС-а или политичара. Не значи да није био, али ја то никада нисам чуо.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Када смо већ код тог дувана, да ли можете да ми објасните да ли знате какав је став био покојног председника Владе др. Зорана Ђинђића везано за нашу дуванску индустрију, да ли њу треба продати, дати концесије или да ли било шта знате о томе?

Сведок Владимир Поповић: Како не бих знао. Знам ја као што зна цела јавност. Он је то јавно говорио и сећате се да је јавно говорио и један од разлога што је говорио о томе јавно је био и тај противудар који је дошао из Хрватске, зато што је јавно говорио и рекао да ће из земље избацити све шверцере цигарета који овде постоје, па се то односило и на творницу дувана «Ровињ». Не само да је говорио о томе да ће да подигне фабрику дувана у Нишу и фабрику дувана у Врању, него ако се сећате, његов предлог је био да се отвори и трећа фабрика цигарета у Србији у Крагујевцу где би се незапослени радници «Заставе» могли да запосле. Према томе, како да Вам кажем, то је опште позната ствар.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Потпуно се слажем са Вама и јесте управо то говорио покојни председник Владе. Да ли знате како је онда дошло до тога да се продају фабрика дувана Ниш и фабрика дувана Врање?

Сведок Владимир Поповић: Па, знам, али како да Вам кажем, то не знам ни да ли има везе са овим предметом. Могу о томе да причам, знам и то, али не верујем да има везе са овим предметом, а нема везе ни

са Зораном Ђинђићем, пошто се то десило у време када Зоран Ђинђић није био жив.

Адв. Момчило Булатовић: Тачно. Управо зато и питам.

Сведок Владимир Поповић: Мислим, могу о томе да Вам објашњавам, али бојим се да не губимо време.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је то био неки концензус у Влади да се то уради?

Сведок Владимир Поповић: То не знам. Не сећам се тога.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Нећемо губити време око тога. Поменули сте господина Станка Суботића. Да ли можете да нам објасните контакте господина Ђинђића са Станком Суботићем, када су се упознали, где, ко их је упознао?

Сведок Владимир Поповић: Могу. Упознали су се 1996. или 1997. године на слави код Милорада Вучелића у стану. Станко Суботић је у то време био пријатељ Милорада Вучелића. То је била фаза када је Милорад Вучелић био противник Слободана Милошевића и у тој фази се виђао и са Зораном, с обзиром да се он и Зоран знају још из студентских дана. Заједно су били у Немачкој и тако даље и тако даље. Млади левичари још из тог неког доба, али се касније нису дружили због разлика политичких. Тада су се у тој фази 1996. и 1997. године, мислим да је била 1996. година, да, била је 1996. година, Зоран још није био градоначелник, упознао се са Станком Суботићем ту. Видео је да је млад, богат, успешан. Станко Суботић је тада живео већ у иностранству. Чуо је од Вучеле да је богат и онда је са свим таквима као што је, када је такве људе упознавао, врло брзо ступао у контакт, тражио помоћ за странку и тако даље и тако даље и на томе је остало. Тада су се видели и после тога више никада до 2000. године. 2000. године су се видели поново. Ја сам био присутан када су се видели поново. Пре тога кажем, видели су се једанпут. Ја сам сведок да су се видели једанпут јер знам када су се видели други пут. То је било новембра, не новембра, децембра месеца 2000. године. Зоран и ја смо били на неком службеном путу у Милану приватно и онда је он сазнао да смо у Милану преко неких заједничких пријатеља које смо у међувремену и један и други имали, те неке заједничке пријатеље, али није Милорад Вучелић, него неки други и онда је он тражио да се видимо. Ми смо се видели и тада се успоставила та врста контакта и сарадње. Он је Зорану тада рекао да он има доста пара које је зарадио и да би желео да те паре уложи у Србију, да је имао проблем до претходних 5, 6, 7 година није смео да дође у

земљу јер је био прогањан од Марка, Мире, ЈУЛ-а, политичара и тако даље и тако даље и да би хтео да се врати у земљу и да уложи то. Зорана је само то интересовало и то му је био главни и једини циљ да нађе те људе који су богати и који су се обогатили и које ће да привуче да дођу у Србију да улажу и тако даље и тако даље. Један од таквих је био Милан Јанковић и било је пуно других и он је те Зоранове предлоге прихватио. Зоран је следећи пут се видео са њим јануара и са још неколико људи у Монаку. Ја сам био присутан исто на том састанку. Тражио је од њих да оснују фонд за развој југа Србије, а то значи да свако од њих да по 2 милиона марака, тада су још биле марке. Било је петорица тих приватника, да дају по 2 милиона марака да се уложи 10 милиона марака у тај фонд за развој Србије, зато што му је био важан тај југ и из разлога што одатле потиче и из разлога што је југ први пут после, не знам, 10 – 11 година гласао за Зорана Ћинђића и за Демократску странку. Говорим Лесковац, Владичин Хан, Прокупље и тако даље и тако даље. Од те петорице, тројица су дали, а највише је дао Станко Суботић, не 2 милиона марака, дао је 2 милиона еура. На жалост, тај фонд је врло брзо пропао, тако да само је био једно 5, 6, 7 месеци у то укључен и тако даље и тако даље. Све акције које је Зоран Ћинђић у том периоду првих годину дана радио и спроводио, које је морао да спроводи да тако кажем, ванбуџетски, у свим тим акцијама је Станко Суботић, није био једини, али један од оних људи које је Зоран Ћинђић звао и увек партиципирао. Да ме не би питали шта је то. Рећи ћу Вам, један од тих пројеката је био кампови за децу која немају пара лети да иду на летовање, па је онда Зоран Ћинђић предложио како би та деца 3 месеца лети, било би добро да оду у неке кампове где би се купали и тако даље и тако даље. Један од тих је постао познат по ономе неком детету што се удавило, па је министар Кнежевић требао да одговара, али рецимо за формирање тих кампова није било пара у буџету и није било пара у министарству просвете, а онда је Зоран тако звао те неке људе који су богати, који живе у иностранству и који су давали по пар стотина хиљада, уплаћивали и тако даље и тако даље и били донатори. То је природа односа. Никакве везе нису имали у трговини, никакве заједничке послове, никакве фирме. У то време када смо се ми упознали са њим, Станко Суботић се није ни бавио трговином цигаретама зато што је тада већ ушао у неке да тако кажем судске процесе јер му је одузета нека лиценца за продају са неким међународним концернима и тако даље и тако даље.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је тај контакт и та врста односа између покојног председника Владе господина Ћинђића и Станка Суботића био и разлог да он тражи од Вас да дође до неког измирења, да се реши проблем између Станка Суботића и окривљеног Улемека?

Сведок Владимир Поповић: Ја сам то прошли пут објаснио. Могу сада да Вам објасним детаљније. Зоран је био велики прагматик, као што знате и био је велики, радио је јако брзо и интересовало га је само како да данас будете један метар даље него што сте били јуче и да то буде на што могући бржи начин и да то буде у границама што једноставније. Период када се десило да он посредује, значи нисам ја посредовао. Мој задатак у свему томе је био само да зовем Станка Суботића. Зашто? Зато што Зоран Ђинђић није имао његов мобилни телефон. Станко Суботић га је често мењао. Ако би му требао онда би од мене тражио па би рекао, дај ми нешто хоћу да га зовем да га питам, или било шта. Значи из техничког разлога ми је рекао зови га. Није знао где је, да ли је у Швајцарској, Шпанији, Америци, на Аљасци, ко зна где је. Нису се чули претходно неколико можда месеци или уопште га нисмо помињали. Значи није то била врста контаката свакодневно и онда је мене замолио да зовем Станка Суботића да дође у Београд, а из ког разлога је он пристао као председник Владе да посредује у неком виђењу те двојице, рекао сам прошли пут. Могу сада само мало да Вам појасним то што је мени Зоран рекао, да се њему јавио Легија. Да ли му се јавио телефоном или су се физички видели не знам, али пре мислим да је телефоном, да му је Легија рекао да ти кажем, чуо сам, рекли су ми моји другови Хрвати да ме Станко Суботић наручио да ме убије или он хоће да ме убије или већ не знам шта. Ја не видим разлог што би он мене убио, па ја да га предухитрим ја ћу њега убити и као отприлике ето, као да знаш или тако нешто. Ето. Мислим, не могу да препричам тачно разговор. Нисам био присутан томе. И сада, да се не би десило, значи пошто је Зоран већ уплетен ту и са једним има везе и са другим има везе и то у јавности много више него што у суштини има, значи та слика у јавности захваљујући свему овоме што сам причао у претходних ових 2 дана овде, та слика у јавности је као да је он сваки дан са Легијом и сваки дан са Суботићем и ако дође не дај Боже до неког било каквог ту инцидента, није се он плашио да ће доћи до физичке ликвидације, него да то што се сада прича да ће то сутра да осване у новинама. Да ће то сутра да се појави у новинама, да ће сутра то доћи до неке политичке странке, да ће то бити главна тема у Србији наредних 5 месеци, а не економски развој Србије и да пошто је већ ето уплетен у то, ето, шта да радимо. Каје се али када је већ уплетен, ајде да посредује и да види могуће да је то неко неком подметнуо, а није искључено да то ради и супротна страна или неко од ових лудака разних служби ових свих о чему сам причао, да би управо штетио Зорану, па можда стварно подбуњује Улемека против Суботића или обрнуто и ајде, као шта га кошта да организује то да се они виде и да сада све оно прошли пут што сам објаснио и тако даље, од мене је технички само тражио да зовем Суботића да дође.

Адв. Момчило Булатовић: Реците ми господине Поповићу, говорили сте о Вашем састанку са Љубишом Бухом Чуметом након атентата који је покушан на њега, где је тај састанак одржан и ко је био присутан, да ли је још неко осим вас двојице био на том састанку?

Сведок Владимир Поповић: Не. Све сам то рекао. Састанак је био у агенцији «Спектра». Није био присутан нико сем нас двојице. Мислим, били су неки људи који су њега довели, пуно њих, али они су остали испред фирме.

Адв. Момчило Булатовић: Кажете да Вам је испричао све оно што се касније појавило у облику разговора са Специјалним тужиоцем. Да ли Вам је...

Сведок Владимир Поповић: Не. Нисам ја помињао разговор са Специјалним тужиоцем. Ја сам рекао следеће...

Адв. Момчило Булатовић: Ја ћу Вам прочитати.

Сведок Владимир Поповић: Појавило се све оно што смо касније имали прилику да сазнамо, да се уверимо, значи од Стамболићевог леша, који је стварно физички ископан, на то мислим, до тога да се продаје дрога и да се продају десетине или стотине килограма дроге до ко је где убијен, ко је где закопан и тако даље и тако даље. На то сам мислио.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Нешто слично пише, добро, није ни битно. Ви кажете овако, да сам ја наравно, опет, 68 страна па негде мало ближе...

Председник већа: Добро колега, не морате сада иронисати, али можете се позвати заиста на страницу транскрипта када се већ позивате сада ради разјашњења.

Адв. Момчило Булатовић: Ја мислим да...

Председник већа: Не. Ради праћења.

Адв. Момчило Булатовић: Да идем редом. Никакав проблем није. Ништа лоше нисам ни мислио када сам рекао већ пет пута.

Председник већа: Добро. Али већ видим како се обраћате, можете рећи страницу без икаквог иронисања.

Адв. Момчило Булатовић: Не разумем, али добро, није ни битно. Господине Поповићу, кажете да сте одмах то наравно истог дана сте пренели покојном председнику Владе др. Зорану Ћинђићу и људима из полиције. Којим људима из полиције?

Сведок Владимир Поповић: Ненаду Милићу и Милану Обрадовићу.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли знате да ли су они нешто предузели по томе, шта су радили, то је ипак сада нешто што је...?

Сведок Владимир Поповић: Да. Знам, како не, али о томе сам исто тако рекао. Значи, предузели су све што треба да се предузме, укључујући и то да су тражили контакте и звали Љубишу Буху и обавили разговоре са њим, одмах, непосредно после разговора са мном. Само што он њима то није хтео да прича.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли сте након тога разговарали са Љубишом Бухом и питали га, чекај бре, зашто причаш мени, нећеш полицији?

Сведок Владимир Поповић: Јесам, али ја сам о томе причао. Не знам да ли сте били можда на оном када сам први пут.

Адв. Момчило Булатовић: Јесам. Био сам.

Сведок Владимир Поповић: Значи он је то мени рекао. Ја сам то пренео Милану Обрадовићу и Ненаду Милићу, обојици. Значи независно од овога што сам рекао и Зорану Ћинђићу и министру Душану Михајловићу. У канцеларији код министра Душана Михајловића били су и Сретен Лукић, мислим да је био и Боро Бањац, мислим да је био и Карлеуша, било је доста људи када сам ја то причао, али сам причао генерално али сам ове детаље које сам записивао док ми је он причао, значи имена, како се зове неки не знам Саша, неки овај, неки онај. Први пут сам 99% тих имена и података сам први пут чуо. Први пут сам чуо за браћу Симовић. Први пут сам чуо за Владу Будалу и тако даље и тако даље. Многа та нека, Ђура Мутава и тако даље. Значи све то, то је то што сам прошли пут рекао, што се касније показало, што смо касније сазнали. Све те податке, те детаље сам испричао и дао те цедуље Ненаду Милићу и Милану Обрадовићу и онда су они, нису они мене обавештавали шта они раде полицијски, нити сам ја био неко коме су требали о томе да обавештавају, нити било шта, али су ме обавештавали ако су имали неке проблеме и онда су ме после не знам колико, да ли је то било недељу дана или 10 дана, обавестили и рекли,

ма ништа, оно као не вреди, празна је прича, он неће са полицијом да прича. Он нешто им говори, нешто им не говори и тако даље и тако даље. Па смо онда поново разговарали као да ја поново причам са њим. Да ли сам ја одмах после тога причао поново са њим или сачекао, пошто је он напуштао земљу. Он када је то мени испричао и када се то тада са полицијом видео и када први пут није хтео да говори, он је отишао из земље негде. Не знам, мислим да је тада био у Хрватској или тако нешто. Па се онда враћао. Следећи пут када сам се видео са њим ја мислим да је следећи пут било када сам организовао да га водимо у УБПОК и одвео га у УБПОК, то сам прошли пут причао. Па сам такође рекао да је и тада почео са њима да ради 2 – 3 дана разговарао, па да је трећи дан побегао због тога што га је Карлеуша тајно снимао камером. Можда то нисам рекао овде, али то сам рекао, па сам зато побркао. Снимао га је, рекао сам у «Инсајдеру». Снимао га је тајно Карлеуша камером па је напустио. Они формално нису имали ниједан начин и разлог због чега би њега држали. Значи знају они о њему ко је он, али немају разлог да га држе. Онда је он опет побегао, па се не знам опет враћао и тако. Они су се са њим током те целе јесени договарали око тога, али значи од тренутка када је он то мени рекао и од тренутка када сам ја то сазнање које сам од њега добио предао у институције државе, какве год, али предао. Значи када кажем какве год, мислим на вероватно недовољан број људи и на немогућност да било шта ураде, с озбиром на то да је на челу једне службе у то време био члан тог клана или сарадник или пријатељ или не знам како да га назовем, Брацановић у мери у којој су могли до тренутка док Љубиша Буха није дао на крају финалну ту своју изјаву, институције ове државе су предузимале разне ствари. Шта тачно? Ја Вам кажем знам оно што ја знам, али вероватно они знају то много више. Имали сте министра овде полиције, могли сте њега да питате, сигурно зна много више.

Адв. Момчило Булатовић: Вероватно је знао, а није хтео да говори. Господине Поповићу, ево да на упозорење председника већа, на страни 69 транскрипта кажете да је после хале Лимес, а пре овог 13. марта код Ненада Милића дошао човек чије име не знам, али могу да сазнам, који је члан Демократске странке али врло близак Душану Спасојевићу и Сурчинском клану, а члан странке или симпатизер странке мислим не неки функционер него знају га, знају га годинама...?

Сведок Владимир Поповић: Знам све, знам све. Реците.

Адв. Момчило Булатовић: Да се види са Милићем, да је дошао као курир. Мене само интересује ко је члан?

Сведок Владимир Поповић: Не знам име.

Адв. Момчило Булатовић: Ви сте рекли...

Сведок Владимир Поповић: Не. Рекао сам да могу да сазнам. Ако то процедура дозвољава, могу писмено да Вам доставим у наредних 2 – 3 дана. Нисам се распитивао како се зове, али зна Ненад Милић. Ненад Милић зна како се тај човек зове. Он је неки близак Демократској странци, зато сам то објаснио. Није члан. Ја мислим да није члан.

Адв. Момчило Булатовић: Да. Рекли сте није члан или симпатизер.

Сведок Владимир Поповић: Близак њима. Мува нешто, петља још из времена када су били на власти у Београду.

Адв. Момчило Булатовић: Не. Ја сам само питао да ли евентуално знате или не. Ништа. Реците ми господине Поповићу да ли знате кретање Љубише Бухе Чумета након те изјаве коју је дао Вама, када сте га водили у УБПОК, па је побегао због Карлеуше, да ли је ишао, где је ишао, ко га је пребацивао у те земље?

Сведок Владимир Поповић: Нешто знам, нешто не знам и то што знам знам углавном из његових прича што не значи да је он мени то тачно говорио. Значи ја могу да Вам кажем да је он мени рекао, да се он мени јављао када је први пут отишао да ми је рекао да је у Хрватској у Загребу. Ево сам ту испред Иве Пуканића зграде, а да ли је био у Загребу стварно, пошто је знао да му се слушају телефони, или је био у Француској не знам. Значи ја знам оно што је он мени говорио. Знам само за последње његово боравиште јер сам у то био уплетен, то је амбасада наша у Истанбулу, али из његових говора претходно тога знам да је помињао Хрватску и да је помињао Херцеговину, да је помињао Косово, да је помињао Бугарску и да је на крају био у Истанбулу, да је из Истанбула бежао јер су му Спасојевић, Легија и Луковић послали неког и његово име сам заборавио, а знао сам неки из Сарајева, неки Муслиман, убица, познат из оних ратова типа, као Ћело или тако нешто и да га је он нашао у неком хотелу, да је он из тог хотела скочио, сео у кола, да је возио без стајања, колико има километара хиљада не знам од Истанбула до Анкаре. Упао у нашу амбасаду у Анкари и то једино знам да је тачно, да је био у амбасади у Анкари. То једино знам. Из амбасаде у Анкари пребачен је у војну базу у Словачку.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте Ви учествовали у овом пребацивању?

Сведок Владимир Поповић: Јесам. Да.

Адв. Момчило Булатовић: Из базе из Анкаре у Словачку?

Сведок Владимир Поповић: Јесам. Нисам учествовао у физичком пребацивању, учествовао сам у неким логистикама ту. Зашто? Зато што је амбасадор звао Зорана Ђинђића да пита шта да се ради са, упао им Чуме у амбасаду и тражио заштиту државе јер он је сведок. Горан Свилановић је требао да дође за два дана у посету Турској. Зоран ме је звао и рекао ми, дај види шта овај лудак тамо ради. Зови га телефоном. Види шта може да се уради. Зови Душана Михајловића, јер кажем Вам, то је било, Зорана те ствари нису интересовале. Нису. Он је морао да се бави и знао је да је одговоран као председник Владе, а рачунао је да има министра, заменика министра, људе који тим стварима треба да се баве. У исто време је знао да велики број њих, на жалост, су на тим местима из разлога једног политичког договора или немања бољих кадрова и да њихови капацитети не досежу могућностима које су нам се у појединим ситуацијама дешавале, као што је та и да смо онда из тог разлога шта ми да радимо са Чуметом у Анкари, нити имао везе, нити смо одговорни за амбасаду, нити смо одговорни за министарство унутрашњих послова, нити имамо везе, шта ми можемо да урадимо и онда је мој задатак био да се обратим Енглезима и да нам они помогну да некако пошто су већ били, то је ово што сам причао укључени и што су и они знали да је врло важно и битно да Љубиша Буха остане жив, не зато што имамо са њим заједничку фирму као што сте Ви, не мислим кажем опет на Вас, него мислим на адвокате и на друге људе у јавности то покушавали да представе, него из разлога што је то једина карика како можемо са овим злом које знамо, кога смо свесни, који гледамо, који сваки дан видимо, али немамо довољно доказа да би могли да му се супротставимо и онда је мој задатак био да се, а опет то не може да се уради телефоном, то не можете да урадите јер знате да вас слуша војска, јер знате да вас слуша Брацановић, јер знате да имате више непријатеља него што имате сарадника и мој задатак је био да тражим од Енглеза техничку и физичку организацију његовог пребацивања негде, било где до тренутка док се не именује Специјални тужилац, суд, ово, оно, док он не буде могао да се доведе у суд и да се каже, ево изволи. Коштуница се залагао за институције. Сви су се залагали за институције ове државе. Ми их на жалост још нисмо имали, пошто је још било оно, имамо тужиоца, немамо тужиоца, имамо суд, немамо суд, а до тада ће овог убити, то је било потпуно јасно. Цаба нам суд и тужилац када сведока немамо. И онда су га они организовали и одвели у Словачку с обзиром на неке своје пријатељске односе. То је моја улога у његовом пребацивању да не би била погрешно тумачена и да не би сутра било у

насловној страни неких од ових Вама блиских новинара Беба признао пребацио Чумета из Турске.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли имате сарадњу са енглеском обавештајном службом, са енглеском државом и њиховом полицијом, да не буде обавештајна служба?

Сведок Владимир Поповић: Дефинишите термин сарадња.

Адв. Момчило Булатовић: Да ја нешто импутирам Вама. Хоћу, како да не. Ова о којој сте говорили сада и која је била...

Сведок Владимир Поповић: Дефинишите термин сарадња.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли имате пре маја месеца 2002. године?

Сведок Владимир Поповић: Да ли?

Адв. Момчило Булатовић: Имате сарадњу такве врсте пре маја месеца 2002. године?

Сведок Владимир Поповић: Не знам. Немам ја сарадњу. Сарадњу има МУП. Ја сам Вам рекао за шта ја знам, зато што сам био у посети Енглеској заједно са Премијером и био сам на састанку где му је то главна тема била тражећи интензивнију сарадњу.

Председник већа: Само ради разјашњења. Нисте добро схватили питање. Да ли сте Ви лично имали сарадњу?

Сведок Владимир Поповић: Ја лично?

Председник већа: Да.

Сведок Владимир Поповић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Онда следеће питање. Да ли Вам је познато из тог разговора који сте имали у мају месецу када сте били са покојним председником Владе у посети Енглеској, да је ово била тема, да ли сте могли закључити да сарадња нека већ постоји од раније?

Сведок Владимир Поповић: Па, нисам могао. Нису они о томе причали. То су два председника Влада. Кажем Вам, претпостављам да постоји на нивоу министарстава, али не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли имате сазнања да ли је енглеска обавештајна служба била укључена на било који начин у трансфер председника, бившег председника господина Милошевића у Хаг?

Сведок Владимир Поповић: Немам сазнања, али мислим да није. Пребачен је, у ствари не да мислим, него знам да немају никакве везе. Пребацила га је наша државна безбедност.

Адв. Момчило Булатовић: Молим? Нисам чуо.

Председник већа: Не коментаришем колега, какве то има везе са овим предметом или то Вас лично интересује?

Адв. Момчило Булатовић: Не интересује ме лично. Ја мислим да има везе, али...

Председник већа: Нађите везу па да закључимо само.

Адв. Момчило Булатовић: Наћи ћу је када дође време судија.

Председник већа: Добро. Изволите. Наставите.

Адв. Момчило Булатовић: Говорили сте о некој љутњи господина Михајловића па се нешто вратио, дошао у неком маскирном оделу и то. Зашто се наљутио, због чега, шта је био разлог?

Сведок Владимир Поповић: Наљутио се зато што су се у новинама тих дана појавили текстови да је његова «Лутра» екстрапрофитер, да треба да плати порез, а он је сматрао да то није коректно од стране министра финансија са којим седи у заједничкој Влади Боже Ђелића, а поготово од хајке коју против њега спроводи Г-17 и онда се наљутио и отишао на Повлен и није био, није долазио у Владу једно 3 -4 дана, мислим то знамо незванично. Није он званично рекао ја сам љут, али га није било и дошао је у ловачком оделу, онога дана када је ухапшен генерал Перишић и сви смо имали прилику да видимо на тој конференцији за штампу на којој су били он, министар Владан Батић, потпредседник Владе Небојша Човић и председник Владе Зоран Ђинђић да је он био у том неком ловачком оделу.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Говорили сте о активирању предмета Будва да би се на неки начин ухватили како кажете за нешто и да..

Сведок Владимир Поповић: Знам све.

Адв. Момчило Булатовић: Ми смо тражили повод да би неко од тих људи било кога наравно ако је могуће Душана Спасојевића или било кога ставимо у затвор?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Интересује ме када се то дешава активирање предмета Будва?

Сведок Владимир Поповић: Негде током јесени 2002. године.

Адв. Момчило Булатовић: И која је то група људи, говорили сте о правосуђу, о тужилаштву, о полицији, мала група?

Сведок Владимир Поповић: Не знам. Значи нисам ја укључен оперативно у те састанке. Ја Вам кажем оно што сматрам да је важно и да може да буде важно за крајњу истину и доношење крајње, најправичније пресуде у овом процесу, а нисам био присутан тим састанцима да бих могао сада да Вам кажем тачно ко је био. И углавном та сазнања која имам, имам сазнања из мог контакта са председником Владе и њега да данас овде може да сведочи, да питате то не би знао да Вам наброји ниједнога ко је био у тој групи која је то радила, јер он је такве налоге давао министру или људима који су за то задужени.

Адв. Момчило Булатовић: Питаћу Вас да ли евентуално знате ко је испред Владе Републике Србије био задужен за контакте са Владом Црне Горе око тога?

Сведок Владимир Поповић: Не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Или са полицијом?

Сведок Владимир Поповић: Не знам. Ја мислим да је то ишло кроз институције. Не знам. Полиција можда од њихове полиције, или не знам већ. Не знам како је ишло.

Адв. Момчило Булатовић: Поменули сте ако се не варам јуче, да се прислушкивањем баве најмање још три амбасаде овде. Да ли можете да ми кажете које су то амбасаде?

Сведок Владимир Поповић: Не знам. Знам да су три, али не знам тачно које.

Адв. Момчило Булатовић: Не знате које су?

Сведок Владимир Поповић: Претпостављам да су ове велике али нисам сигуран.

Адв. Момчило Булатовић: Нисам разумео?

Сведок Владимир Поповић: Претпостављам да су ове велике, највеће државе, најмоћније, најзначајније, али...

Адв. Момчило Булатовић: Не знате које?

Сведок Владимир Поповић: Нисам сигуран али знам да су три.

Адв. Момчило Булатовић: Још једно питање. Говорили сте о некој касети коју је генерал Павковић дао Вама, а Ви је дали Карлеуши и све то. Питаћу Вас, да ли има Демократска странка било какве везе са кандидатуром господина Павковића за председника Републике Србије?

Сведок Владимир Поповић: Не да ја знам.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли имате било каква сазнања о хапшењу браће Бановић?

Сведок Владимир Поповић: Имам, да.

Адв. Момчило Булатовић: Каква сазнања имате, ко је то урадио, да ли је та акција нешто припремана или је била у оквиру неких редовних активности и зашто ту акцију спроводи Јединица за специјалне операције?

Сведок Владимир Поповић: Зашто спроводи верујте да не знам, јер не знам иако сам био у власти 3 године, не знам ко коме даје налог да се неко ухапси. Стварно не знам, али оно што знам око браће Бановић знам да су браћа Бановић били на листи, оптужници Хашког Трибунала за извршена тешка кривична дела и злочине рата у Босни и да је држава била под страховитим притиском Међународне заједнице, да после 5, 6, 7 година несарадње и непоштовања тог међународног суда, а самим тим и Уједињених нација и свих осталих чланица, смо морали што пре да ту сарадњу започнемо и да су знали да су нам давали податке и да смо у крајњем случају и ми знали да поједине институције ове државе, мислим на војску, мислим на неке остатке и на неке фракције бивше службе државне безбедности које су се у међувремену претвориле у неке

парајединице, штите поједине људе који су оптужени за те ратне злочине претварајући да то раде под заштитом државе. Браћа Бановић су били једини од тих. Било их је десетине и десетине, али Младић није могао да буде ухапшен јер је Војислав Коштуница рекао да не сме војска да хапси Младића и знало се да војска штити Младића. У крајњем случају то је и начелник Генералштаба Небојша Павковић на дан када је пензионисан рекао да је до 3 недеље пре тога што он зна Младић био званично штићен од војске. Знали смо да Мартића штити та нека парајединица или већ како се то зове паратело чији је шеф био и господар Јовица Станишић. То је оно што сам рекао да је нудио Мартића, а да не иде Карацић и тако даље и тако даље. Подаци су дати полицији. Полиција се вратила и рекла нашли смо, знамо где су Бановићи. Живе у Обреновцу. Можда су опасни, можда нису опасни. Договор је био зашто се не хапсе. Па, ево док се организује. То код нас увек тако иде, споро, споро, споро. У тој спорости дошло је и до Зорановог одласка у Америку у посету Џорџу Бушу. Значи ми смо каснили са њиховим хапшењем преко 2 месеца. Зашто? Не знам. Можете да питате Петровић када буде дошао, ако је добио тај налог раније зашто их није хапсио и тако даље и тако даље. Мој задатак није у ствари никакав задатак био, него пошто смо ми одлазили у Америку онда их је Зоран питао, добро, шта ћу да кажем људима зашто нису ухапшени браћа Бановић када и они и ми и Американци и сви знају да су они у Обреновцу и да сваки дан иду на пијацу. У чему је, значи само тиме доказујемо да нећемо да хапсимо и то што ми декларативно њима причамо, хоћемо сарадњу, а њих не хапсимо, то је доказ да...И они су рекли, добро не брините, биће ухапшени док ви одете. Нису ухапшени док смо ми отишли. После сам чуо из разлога што су постојале неке дојаве да су наоружани и опасни и да имају са собом бомбе, ко је те податке дао не знам, али углавном ухапшени су да ли први или други дан наше посете Америци и договор је био да се то Зорану јави ако се деси док смо ми у Америци, пошто Зоран свој мобилни телефон је држао код мене и ја сам се на њега јављао или су звали на мој мобилни телефон разни људи из Београда који су требали. Мени је то неко јавио, не сећам се ко ми је јавио. Звао је и рекао реците Премијеру да су браћа Бановић ухапшена.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Поповићу јуче сте говорили па сте рекли, сада немојте ми замерити заиста, прво да нађем где сам то записао, о томе да Коштуница пати од неких законских форми.

Сведок Владимир Поповић: Да. И то треба да објашњавам? Па, немојте само да губимо време око тога. То зна и дете у основној школи.

Адв. Момчило Булатовић: Хоћу да питам да ли је Влада покојног председника др. Зорана Ђинђића радила у оквиру законских форми или није?

Сведок Владимир Поповић: Наравно.

Адв. Момчило Булатовић: Зашто онда, у чему је проблем онда око законских форми ако користе исте законске форме?

Сведок Владимир Поповић: Да Вам кажем, изгубићемо још пола сата. Мислим да је много драгоцене за неке процесне ствари зато што нема везе са овим предметом. Могу и то да Вам објасним.

Адв. Момчило Булатовић: Још једну ствар господине Поповићу, ја више нећу имати питања. Паде ми нешто на памет успут, нећете ми замерити, говорили сте о процени безбедности немачке обавештајне службе простора у коме борави покојни председник Владе, па је тражено седам, осам месеци нека нова локација. Да ли је нека служба и ако јесте која домаћа, страна, урадила процену безбедности те нове локације за становање?

Сведок Владимир Поповић: Јесте. Један од разлога и то је оно што сам јуче рекао, један од разлога што нисмо могли да нађемо адекватну зграду толико дуго времена је био тај што је Зоран Ђинђић хтео да то буде нека зграда која није на Дедињу и на Сењаку управо из оних разлога што сам јуче рекао и тако даље и тако даље, а то што је нуђено и што је било у да тако кажем власништву било Владе Републике Србије, што је првенствено, било савезних органа па би се можда са њима могли да мењамо, било неке треће фантомске организације која се звала «Дипос» и која је такође била власник неких зграда. Све што је нуђено или су били станови или су били под тим безбедносним минимумима безбедносног стандарда, неадекватне зграде. Била је једна зграда на Врачару, али је била гора него стан на Новом Београду зато што су око те куће која је била на Врачару власништво Владе Републике Србије, била три солитера са све три стране и било је потпуно несврсисходно у ту зграду одлазити. Значи вршила је наша служба државне безбедности. Да ли су радили још са неким не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Само још једно питање. Након инцидента или покушаја атентата код хале Лимес 21. фебруара, да ли је покојни председник Владе захтевао повећање мера безбедности?

Сведок Владимир Поповић: Ја не знам. Мислим, нисам био присутан, ако је био на тим разговорима да је тражио, не знам. Не знам. Не могу то да потврдим.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала судија. За сада питања немам.

Председник већа: Констатујем да адвокат Марко Миливојевић нема питања.

Право на питања има адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја бих питао господина Поповића, вратио бих се на протест Јединице за специјалне операције ЈСО. Према мојој евиденцији да сте изјавили да сте тада имали сазнања односно да сте чули да је Љубиша Буха на челу колоне. Да ли можете да објасните, односно да ли имате сазнања, податке, када кажете на челу колоне, у ком се возилу налазио, које је то возило и да ли је био са неким од лица, ако је био и која су то лица?

Сведок Владимир Поповић: Ако сте добро слушали, ја сам рекао следеће. Љубиша Буха је мене звао, значи мене је звао или сам ја њега звао, није ни битно. Разговарали смо телефоном и он је мени рекао, «Бато, Бато, ово је много опасно, они иду до краја, ево мене, ја сам на челу колоне». Да ли је он био на челу колоне, или је он седео у Сурчину, пошто је имао обичај као и сви људи таквог профила да лажу, да ли је био у возилу, да ли је био поред пута, да ли је био у аутомобилима Јединице за специјалне операције или су оно што ја претпостављам један део цивилних кола изашао ту негде код Сурчина 10 – 20 километара да сусретну када су ови долазили одавде, ја те детаље не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Јасно ми је, пошто кажете да људи тог профила имају обичај да лажу. Да ли сте од дана тог протеста имали касније контакте са Љубишом Бухом?

Сведок Владимир Поповић: Од дана протеста?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Од дана протеста па касније, да ли сте имали контакте са Љубишом Бухом?

Сведок Владимир Поповић: Јесам.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте евентуално разговарали на тему тог његовог звања телефоном управо Вас и то да се налази на челу те колоне?

Сведок Владимир Поповић: Па, не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте уопште ту тему отварали касније?

Сведок Владимир Поповић: Не. Зато што је то било потпуно јасно. Мислим...

Адв. Ненад Вукасовић: Шта је било јасно?

Сведок Владимир Поповић: Па, нама је било месец дана после тога потпуно јасно како је побуна, ко је све организовао ову побуну, ко стоји иза побуне. Немам разлога да га питам нешто што нам је потпуно јасно. При томе, ако се сећате моје изјаве, ја сам рекао да сам тада после побуне Црвених беретки имао једну паузу у комуникацији са Љубишом Бухом управо из тог разлога јер сам прекинуо и сваку комуникацију са Јовицом Станишићем, управо из тих разлога и да после побуне Црвених беретки ни ја, а ни председник Владе Зоран Ђинђић више никада нисмо имали контакт и комуникацију са Јовицом Станишићем, опет из истих разлога, пошто немамо шта да их питамо и да причамо када је ту све јасно.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам мислио на разлоге, него да ли сте појашњавали улогу Љубише Бухе у том протесту?

Сведок Владимир Поповић: Не знам. Није она битна. Он је био гласник. Он је био неко ко је имао задатак да нас застрашује. Значи његова функција је била да застрашује злоупотребљавајући то што има у свом мобилном телефону бројеве мобилних телефона 5, 6 или 7 људи који су блиски власти или су у власти или су блиски неким људима из власти и онда вас зове преко мобилног телефона и има задатак да вас плаши као што сам јуче причао, што је имао задатак да прича док је Спасојевић био у затвору да је невин, да нема никакве везе, да ће он да помогне и тако даље и тако даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Када сте чули односно када Вам се јавио Љубиша Буха на Ваш телефон и рекао да они иду и да је то јако опасно, рекли сте да сте звали Премијера и да је Премијер...

Сведок Владимир Поповић: Не. Нисам звао Премијера после Чумета. Звао сам Премијера пошто ме је звао Горан Петровић и рекао ми је да је кренула Јединица из Куле и да о томе обавестим Премијера и онда сам Премијера обавестио, а рекао сам да сам после разговора са Премијером звао и Чумета и Јовицу Станишића да проверавам шта се дешава. Касније сам се још једном чуо са Зораном да би му реферисао шта сам у међувремену сазнао и какве податке сам добио од Горана Петровића.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли имате какве податке о томе да ли је о томе информисан министар унутрашњих послова Душан Михајловић?

Сведок Владимир Поповић: Како не. Информисао га је Горан Петровић.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је то рекао или то претпостављате?

Сведок Владимир Поповић: Не претпостављам. Знам да му је рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Одакле знате?

Сведок Владимир Поповић: Па, он ми је рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро.

Сведок Владимир Поповић: Мене је звао и то сам објаснио. Није он мене звао из разлога што сам ја њему претпостављени него из разлога што на мобилни телефон Премијера који је он имао и на специјал, ја додуше и не знам да ли је Зоран тај специјал уопште и користио у свом стану, се Зоран није јављао и онда ме је звао и замолио да ли ја имам неки број, било какав, на који могу да добијем Зорана. И рекао сам Вам да сам га звао на један тајни број кућни који ни Зоран није знао јер му је, не знам месец дана пре тога уведен у стан и пробудио његову супругу да ми се она јавила и да је она отишла и пробудила Зорана.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Нећу се враћати више на то. Занима ме следеће. Ви сте јуче објаснили детаљно због чега сте звали Јовицу Станишића и тако даље, да се не враћам сада на то. Ја бих само једно замолио, уколико Вам није проблем да нешто само појасните, могуће да сам пропустио, да ли сте након тога, дакле, не улазимо у

разлоге, да се не враћамо на то, то је јасно, да ли сте после тога имали још какав контакт евентуално са Јовицом Станишићем?

Сведок Владимир Поповић: Не. Никада.

Адв. Ненад Вукасовић: Никада?

Сведок Владимир Поповић: Последњи мој контакт са Јовицом Станишићем се десио...

Адв. Ненад Вукасовић: У односу на протест и тај телефонски разговор?

Сведок Владимир Поповић: Не. Имао сам, да.

Адв. Ненад Вукасовић: Е па то питам.

Сведок Владимир Поповић: Последњи разговор телефонски мој са њим је, он се мени јавио на дан када су постављени Андрија Савић и Брацановић. Звао ме је и рекао ми је следеће, «Еј, па је ли хоћете да вам ја нешто помогнем?». Ја сам рекао не разумем. «Па, зове ме Андрија Савић да ми каже да је постављен па ме је замолио да му ја помогнем мало ту да се нађем при руци пошто он баш није пуно искусан» и тако даље и тако даље. «Па ја не бих хтео да у томе учествујем ако се са тим не сагласи Премијер. Да ли би хтео да питаш Премијера ти да ли ја то да радим». Објаснио сам и да је већ тада, претходно смо имали једну фазу у којој уопште нисмо разговарали са Јовицом Станишићем јер смо знали од убиства Гавриловића и тако даље и тако даље, али сам по наговору Љубише Бухе се са њим чуо двадесет дана пре побуне Црвених беретки из разлога његовог припремања одласка у Хаг, помоћи и тако даље и тако даље. Тада смо се чули. Питао сам га десетак дана пре побуне да ли је тачно да се спрема нека побуна, да неки људи, да се прича да неки Босанци и тако даље и тако даље. Објаснио сам да је на тај састанак довео Мићу Станишића бившег министра полиције Републике Српске, да су били још неки људи, да је рекао, «не, не, нико сем нас, нико не може да диже устанак, ништа не брините» и тако даље и тако даље. Десила се та ноћ са побуном Црвених беретки. Ја сам знајући потпуно каква је његова улога и каква је његова умешаност у све то, не мислим директна али је и њему одговарало да се таква ствар деси, из разлога његових личних, престао са њим да разговарам и не знам тачно датум када су постављени Савић и Брацановић, али да кажем између те ноћи када је почела побуна и дана када су они постављени је прошло најмање десетак дана. У тих десетак дана се ниједан једини пут са њим нисам чуо. Звао ме је те ноћи. Ја сам био хладан, саслушао га, позвао Зорана.

Зоран ми је рекао следеће, «Можеш да му кажеш да нам помогне како да не, реци му да више не мешетари и да не петља и да не гура своје прсте, него нека се лечи пошто је болестан». Једва сам сачекао да то чујем. Окренуо Јовицу и то му пренео. То је био мој последњи телефонски разговор са њим, а и последњи контакт Зорана Ђинђића са њим, с тим што је он месец, два пред убиство Зорана Ђинђића покушавао у једно 5 – 6 – 7 наврата преко секретарице Зорана и преко кабинета да ступи са Зораном у контакт али у контакт ступили нису.

Адв. Ненад Вукасовић: Када смо већ код Јовице Станишића овде бих хтео да завршим као један блок, да се не би враћали сто пута на поједина имена. Да ли Вам је познато с обзиром да сте рекли да сте у току акције «Сабља» учествовали, не у смислу полицајца, не у смислу тужиоца, али да сте били интензивно присутни и тако даље, да ли знате разлоге хапшења Јовице Станишића у време акције «Сабља»?

Сведок Владимир Поповић: Не директно, не лично, али оно што знам, знам да су по увођењу ванредног стања и мислим, ја мислим, немам искуства, Ви сте човек који има искуства, Ви сте човек Јовице Станишића, значи знате да је то ствар која је...

Адв. Ненад Вукасовић: Мала исправка. Ја нисам човек Јовице Станишића. Јовица Станишић је мој човек ако већ хоћете.

Сведок Владимир Поповић: Ви сте Губерине, али сте по налогу Јовице отварали странке у Србији 90-тих година. Значи, ухапшени су у акцији «Сабља», убијен је председник Владе, то је покушај пуча. У свакој земљи на свету, у свакој књизи, у сваком уџбенику било чега што има везе са безбедношћу, правима и тако даље, имате релативно јасну слику већ те вечери, пошто месецима пре тога знате ко се спрема да то уради, ко су људи који стоје иза тога, неке знате, неке не знате и природно је да се у таквим случајевима приводе сви који су имали било какав контакт, било какав, играли шах, домине, са тим људима. Из ког разлога? Из разлога што ће Вам то омогућити да или нешто од њих сазнате или да нешто од њих чујете или да евентуално сазнате за неко треће или четврто лице. Јовица Станишић и Франко Симатовић су људи за које су сви обавештени грађани ове земље, а свакако у обавештене сматрам оне који су радили у полицији, који су радили у државној безбедности или који су се бавили неким управним функцијама у том сектору, знали да је њихова веза са Јединицом за специјалне операције или боље речено са оним дегенерисаним делом Јединице за специјалне операције који је био ближе криминалу, а криминал је штитио униформом те Јединице за специјалне операције, у врло директној вези и да је та веза толико јака и толико снажна да сигурно ти људи могу да

буду корисни у информативним разговорима у полицији. Ја Вам говорим, то је моје мишљење и то је мој закључак на основу онога што сам знао. Касније сам на жалост чуо исто као и Ви и то сам скоро чуо, да су неки људи који су били задужени да разговарају са њима рекли да разговори практично нису ни вођени, јер ко је тај ко у полицији сме да разговара са Јовицом Станишићем. Да ли је то тачно или није тачно, ја то не знам. Ја Вам говорим оно што сам имао прилике исто као и Ви да чујем од неких људи који су то званично...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја не говорим о полицији. То ми није познато. Говорим о притвору и истрази која је вођена против Јовице Станишића у вези убиства Премијера Зорана Ђинђића.

Сведок Владимир Поповић: Ја сам рекао шта ја мислим да су разлози. Нити сам учествовао у његовом привођењу, нити сам написао налог за његово привођење, нити сам био у полицији тог тренутка, нити у тужилаштву, нити у правосуђу, нити било шта. Кажем Вам, претпостављам да је у ванредном стању то тако и мислим да је овако. Ако нисте задовољни овим одговором, ја други не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Нисам задовољан, мислим да нисте сигурно Ви потписивали било шта, нити сте били на таквој функцији. Него, да ли Вам је позната евентуално изјава у истрази?

Сведок Владимир Поповић: Коју је дао Јовица Станишић?

Адв. Ненад Вукасовић: Тако је, истражном судији управо везано за убиство Зорана Ђинђића?

Сведок Владимир Поповић: Како не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли можете да кажете?

Сведок Владимир Поповић: Могу, како не могу да кажем. На три или четири стране су баљезгарије човека који је мртав уплашен дошао у затвор или полицију или не знам шта и онда је на три, четири стране причао неке глупости о томе како ја знам ко је убио Зорана Ђинђића, како је мене држала војна, државна служба безбедности, како сам ја био шпијун УДБЕ у ДБ-у, како сам ја као мали волео да носим карирана одела, да будем Ал Капоне, како он мене зна од пре 14 – 15 година и тако даље и тако даље. Истина је она коју зна цела јавност. Видео сам га једанпут у животу пре 5. октобра на истој тој слави код Вучелића у стану. Нисам се ни поздравио, ни руковао, ни било шта, али сам га видео био је у истој просторији, а први пут се са њим у животу видео 7. или 8.

октобра када сам са Зораном Ђинђићем дошао у његов стан. Не да нисам имао везе са њим и са његовом службом, него кажем Вам, никада у животу никога од њему блиских сарадника нисам видео. Значи баљезгарије, баљезгарије, баљезгарије. Скоро је то овај Вама близак лист «Нин» објавио, али чак и они су морали да коментаришу да су то глупости и будалаштине и да се стиде због тога што је то ту написано.

Адв. Ненад Вукасовић: Пошто видим да знате његов исказ из истраге...

Сведок Владимир Поповић: Не знам. Нисам га читао. Чуо сам од људи који су ми рекли, еј био је Јовица ноћас када су га привели на три стране је лупетао нешто о теби, причао, сви су се смејали када су то читали.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли Вам је познато да је изјавио да му је Зоран Ђинђић био гаранција Карли Дел Понте?

Сведок Владимир Поповић: Ко ме је изјавио?

Адв. Ненад Вукасовић: Истражном судији Вучку Мирчићу?

Сведок Владимир Поповић: Није ми познато да је то изјавио. Стварно не знам. Ја уопште не знам његову изјаву. Нисам читао. То није тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Баљезгарије, али ја само питам да ли Вам је познат тај део изјаве?

Сведок Владимир Поповић: Ово што се односи на мене. Не знам да ли је било тих ствари ту. Ја ово сада чујем и кажем Вам да није тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро у реду.

Сведок Владимир Поповић: Значи није тачно пошто сам упознат са тим контактом и односима и о томе сам опширно причао шта је Зоран и колико пута за Јовицу Станишића питао Карлу Дел Понте.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа. Питао сам само да ли Вам је познат тај део изјаве. Није. Идемо даље. Нећемо око тога.

Сведок Владимир Поповић: Али сам успут одговорио на додатно питање да знам да то није тачно што је рекао. Ако Вам је то важно.

Адв. Ненад Вукасовић: Не знам да ли је то тачно или није. То ћемо тек видети.

Сведок Владимир Поповић: Па, не, ако сте његов адвокат негде у неком процесу да знате да није тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Нисам адвокат.

Сведок Владимир Поповић: Добро, онда неки колега.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам ни колега.

Сведок Владимир Поповић: Не. Неком другом колеги који га брани.

Адв. Ненад Вукасовић: Јако сте лоше информисани тако да и друго немојте ми импутирати отварање странке и Јовицу Станишића да ја идем по Србији, говорите јако опасне речи које ми упућујете.

Сведок Владимир Поповић: Да Вам кажем, ја говорим у суду под заклетвом и Ви за то изволите, можете да ме тужите и да идемо на судски процес. Једва чекам.

Адв. Ненад Вукасовић: Не.

Сведок Владимир Поповић: Хоћете да кажем име човека који Вас је држао на вези?

Адв. Ненад Вукасовић: Мене немојте чачкати, само се не упуштајте у то. Говорили сте о томе када сте били у Енглеској маја 2002. године, да је покојни Премијер започео тему са Енглезима око организованог криминала. Да ли је енглеска та служба уопште људи са којима сте разговарали на ту тему имала каквог или сте Ви или да ли су они спомињали ЈСО?

Сведок Владимир Поповић: Да ли смо спомињали?

Адв. Ненад Вукасовић: Јединицу за специјалне операције.

Сведок Владимир Поповић: Не. И да појасним још једанпут, значи ја сам био присутан састанку који је водио председник једне Владе са председником друге Владе, без обзира што можда нисте у животу били у приликама да присуствујете таквим састанцима, можете да

претпоставите, па неким рецимо, и ако јесте утолико лакше, знате да се на таквим састанцима говори принципијелно и начелно. Не говори се о детаљима, не говори се о оперативи. Значи Зоран је у три реченице рекао шта му треба. Председник Владе је рекао у реду. Име човека за контакт је тај. Које је Ваше име човека министра полиције или Кнежевић или већ кога је Зоран одредио, не сећам се и онда су они оперативно наставили да раде. О томе се није причало сатима и сатима него је то тема која је трајала два минута.

Адв. Ненад Вукасовић: И направљена је нека сагласност?

Сведок Владимир Поповић: А шта су они радили то не знам. Шта су разговарали, кога су помињали, не знам. Нисам присуствовао. Рекао сам да је то било супер, супер тајно.

Адв. Ненад Вукасовић: Зато што сте колико сам бар ја записао, ако сам погрешно, исправићете ме сигурно, рекли да је тада било односно да се Енглези укључују око Земунског клана.

Сведок Владимир Поповић: Шта?

Адв. Ненад Вукасовић: Да се Енглези укључују око Земунског клана?

Сведок Владимир Поповић: Па, ајде да направим још једну реченицу пре тог састанка у Лондону. Значи Зоран Ђинђић као председник Владе после побуне Црвених беретки, краја 2001. године током децембра месеца схвата да је највећи проблем државе Србије организовани криминал. Схвата и најављује на конференцији коју држи 23. децембра 2001. године у згради Владе Републике Србије где анализира претходну годину и најављује политику Владе Републике Србије за 2002. годину, да је 2002. година година борбе против организованог криминала и корупције, али првенствено организованог криминала. Свесни смо потпуно ко чини тај организовани криминал и шта тај организовани криминал представља. Подсетићу Вас да је у међувремену решена Ибарска магистрала и да су се трагови Јединице ЈСО ту нашли. Подсетићу Вас да је Горан Петровић смењен непосредно пошто је он и његова екипа почео да решава предмет убиства, нестанка Ивана Стамболића и трагови службе државне безбедности и потенцијалног комбија Јединице за специјалне операције такође се појавио ту. Информације које добијамо о побуни Црвених беретки ко стоји иза побуне Црвених беретки и каква је веза маја месеца те године сазнајемо за Душана Спасојевића. Током побуне тада већ знамо ко су, шта су. Јасно нам је да су учествовали у отмици Мишковића и тако даље

и тако даље, али недовољно моћни из разлога што немамо под А, политичку подршку тог тренутка најмоћније политичке странке или појединца Војислава Коштунице и председника Југославије, значи немамо политичку подршку, под Б, имамо разорене институције система које смо наследили, значи Зоран Ђинђић је постао Премијер Чернобила који је затрпан бетоном и ви не знате, ви знате да је то опасно али не знате када ће, да ли ће за дан, или за 100 дана то поново да експлодира, не знате колико је јако, не знате колика је снага, не знате ништа, а знате да сте одговорни за све то и да то морате да радите врло, врло опрезно и осетљиво. У том, у међувремену је дошао на чело државне безбедности, значи Зоран приморан и та Влада да и оно мало што је имала, то је то врх државне безбедности, није имала целу државну безбедност, али је имала начелника и можда неколико људи уз њега и то је морала да преда у руке Легији и тој Јединици тиме што је то дала Брацановићу и тим структурама које ту постоје. Мислим на Јовицу и тако даље и тако даље. И сада, знате кога имате као противника, знате да са њима треба да се обрачунате, знате да је то једини предуслов да Србија иде даље, али немате политичку подршку, немате техничку подршку, немате организациону, немате медијску, немате ништа. Из тих разлога значи из тих разлога се Зоран Ђинђић обраћа странцима да му странци помогну да би се организовани криминал који је оличен у томе што се зове Земунски клан, врх ЈСО-а, остаци ратника са претходних 10 година, ратни злочинци, не знам ови, не знам они који сви мање – више чине једну групу, један фронт, да би се са њима обрачунали не можете да урадите то без помоћи иностранства. Према томе, повод да се обрати иностранству је био да би се разрачунао са нечим што се данас колоквијално зове Земунски клан. Тада се то није тако звало него се звао организовани криминал мафије, људи из врха државе или институција. Првенствено се мислило на врх Јединице за специјалне операције, људе који су остали у ДБ-у и тако даље и тако даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала Вам на овом. У сваком случају у једном делу се слажемо, зашто се не обратити странцима у помоћ. Ту се слажемо.

Председник већа: Колега, само једна напомена. Немојте коментарисати заиста, само кроз питања.

Адв. Ненад Вукасовић: У том делу апсолутно.

Председник већа: Добро, то сада није битно процесно да ли се слажете или не слажете.

Адв. Ненад Вукасовић: Ово сам Вас питао из следећег разлога, да ли Вам је познат зато што видим да све време говорите о том Земунском клану, ЈСО-у и тако даље, да ли Вам је познато март 2002. године, интервју Премијера др. Зорана Ђинђића у коме каже да су познати сви шефови мафија у 50 градова у Србији. Моје питање је прво да ли Вам је познато, а ако јесте, да ли су евентуално Енглези са којима сте разговарали и пружили нам помоћ, укључили се и у те градове или су само били сконцентрисани и лоцирани на Земунски клан?

Сведок Владимир Поповић: Ради прецизности, то није био интервју Премијера Зорана Ђинђића, то је била конференција за новинаре ДОС-а у Јагодини који је држао министар полиције Душан Михајловић и на којој је био присутан и Зоран Ђинђић и на којој је Зоран Ђинђић рекао пошто је претходно, то је био разговор са публиком и онда се публика јављала и постављала питања зашто нису ухапшени ти, ти, ти, зашто нам и даље седи овде тужилац за кога знамо да је по налогу ЈУЛ-а хапсио, радио и тако даље. Зашто није смењен овај, зашто није смењен онај и тако даље. Зоран онако који је побеснео знајући да су ти људи у праву то све што говоре, је изашао и рекао ја се потпуно слажем са вама и тражићу од Владе да уради све што може и ја се нервирам када видим да постоји бела књига коју смо ми издали, у којој је набројано 50 мафијашких организација у Србији и зна се у сваком граду, то је то што знају грађани и што чак пише у полицији, у сваком граду се зна ко је шеф мафије у том граду, зна се ко су корумпирани судије, зна се ко су корумпирани тужиоци, ко су корумпирана полиција, ко су корумпирани директори, а ништа се не предузима. Значи то је тачно што је Зоран рекао, према томе, то нема везе са тим да је он то нешто знао и да је имао везе са овом...

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Ја управо због тога што је то рекао питам Вас...

Сведок Владимир Поповић: Да ли су Енглези то радили?

Адв. Ненад Вукасовић: Ви у мају месецу имате контакт са Енглезима и успоставља се тако један пут сарадње да се санира то зло у Србији?

Сведок Владимир Поповић: Даћу Вам сада одговор па да у будуће ме то више не питате. Не знам шта су наши људи са Енглезима разговарали од тренутка када су почели да помажу нашој полицији у борби против организованог криминала. Не знам ко су чак ни људи.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато да ли је рађено, не сада шта су разговарали, него касније, на територији Србије, с обзиром да сте били на ипак једној високој функцији?

Сведок Владимир Поповић: Па, не знам. Претпостављам да да, а претпостављам на основу тога што по увођењу ванредног стања нису ухапшени само неки припадници Земунског клана него су ухапшени мафијашке организације у преко 60 градова у Србији и постоји решених преко 50 кривичних случајева убистава и тако даље, не у Београду него у Чачку, Јагодини, Пожаревцу и тако даље и тако даље. Води се преко 20-так судских процеса против разних организованих банди и група. Мислим чак да је прва пресуда, да ли у овом суду или неког суда против организоване групе из Крушевца, не из Београда, тако да претпостављам да да, али не знам јер нисам био присутан тим састанцима.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала Вам на томе. Моје следеће питање би се односило на саму акцију «Сабља» али у једном делу, не да бисмо причали о комплексности целе то што кажете ко зна колико бисмо дана причали. Ви сте рекли једну врло интересантну реченицу односно ако сам ја добро записао, да је «Сабља» стала на мотивима. Да ли можете нам појаснити шта то из Вашег угла значи, по Вашем виђењу да је «Сабља» стала на мотивима?

Сведок Владимир Поповић: Могу да објасним, али то је моја лична да тако кажем опсервација и могли сте, ако сте довољно пажљиво слушали мене јуче и пре месец дана да закључите шта то значи и зашто се то десило. Значи када кажем мотив, мислим на следеће ствари. Убиство председника Владе не Србије, него било које државе на свету, од тренутка када је први пут у историји човечанства један политичар убијен, имају један једини тон, а то је да је то политичко убиство и да је то политички атентат. Немам никакву дилему ни ја, као ни сви грађани државе, ко су непосредни извршиоци и шта су ти непосредни извршиоци урадили, не да немам дилему, него је то доказано. Извињавам се ако то сада ја...

Адв. Ненад Вукасовић: Журите мало.

Сведок Владимир Поповић: Не. Ја говорим про... начином, извињавам се, нисам, али говорим пошто мене питате, на тај ћу Вам исти начин и објаснити шта ми значи мотив. Па, дозволите онда могу да правим ту врсту грешке. Значи скоро је извесно да то као тако постоји и скоро је потпуно то све решено, бар оно што знам и што сам имао прилике да видим, полицијски, материјално, чињенично, балистички, како год, међутим, да ли постоји један грађанин ове државе који верује

да се без обзира колико су они себе моћним доживљавали, мислим на групу која је оптужена, они себе јесу сматрали врло моћним, они су о себи можда оправдано, можда неоправдано, имали јако високо мишљење, али толико високо мишљење да ће они убиством председника Владе преузети власт они без политичких странака, без политичких организација, јасно Вам је да он не постоји. Значи, шта је проблем у овом убиству? Проблем је у овом убиству што сви знамо да је то политичко убиство, значи то не треба да се доказује. Убијен је политичар. То што су ти који су учествовали у томе покушали да њега представе криминалцем, не само сада, него ево у ова два дана сам причао да су то са њим радили од 1993. године, управо да не би сметао оном старом режиму, па су радили после 5. октобра, па су имали намеру, зато је и припреман терен и медијски и политички и тако даље и тако даље, да када један дан он буде убијен, па Боже мој, то су државе у транзицији, то су лопови, то су криминалци, убили су га криминалци, идемо даље, није политичко убиство. Неће бити. Ово је класично политичко убиство, зато што је убијен човек који не само што је био председник Владе, па самим тим мора да буде политичко убиство, него је био врло значајан председник Владе у историји земље у којој Ви и ја живимо и многи други, значи врло значајно у смислу што је после 60 година једнопартијског система, мислим да је исти партијски систем био 45-те па и Милошевићем, он човек који је донео нову могућност демократски систем. Даље, што је то председник Владе који је први после 13 година терора и диктатура једног режима, за већину грађана овога света и за већину грађана ове земље то је била диктатура сем за онај мали повлашћени слој људи који је у томе профитирао, добијао станове, напредовао у каријери и тако даље и тако даље, али за историју овог народа ће период владавине Слободана Милошевића бити један врло ружан период диктатуре. То је човек који долази после њега и који Србију из таквог стања почиње својом енергијом, својим знањем, својом интелигенцијом, својом способношћу да вуче страховито брзим корацима у Европу. Значи убиство таквог човека још један додатни разлог да је то политичко убиство. Према томе, када сам рекао да фали мотив, мислио сам на то ко су они који су заједно са извршиоцима овога посла припремали, договарали или најмање једним оком знали шта раде и давали им и намигивали им, можете то слободно да урадите, имаћете политичку подршку. Када то кажем, мислим и на оне који су их припремали да такву ствар ураде и рекао сам то овде, значи познато је да су људи врло блиски Војиславу Коштуници. Један је био саветник за безбедност, данас се зове шефом БИА. Други је био шеф обавештајне службе Војске Југославије. Обојица су имали врло директне контакте са људима који су овде оптужени и злоупотребљавајући оно што сам претходно причао, њихов страх за одговорност због тога што су у претходних 5, 10, 15 или не знам већ колико година учествовали у

нечему и могу сада да заврше у затвору, да буду одвојени од породица, а они мисле да су то радили патриотски чин, злоупотребљавајући то, пумпали их, подгрејавали их и припремали их за тако нешто да би у крајњем случају оно што буду урадили, што је у крајњем случају и у изјави, имао сам прилику да читам као и Ви, Ваш клијент рекао да то није урадио из мафијашких побуда, него је урадио из патриотских побуда, да би једно зло које је претило тој часној Јединици, Србима могао да спречи. Значи ти разлози, ако су то радила два блиска сарадника Војислава Коштунице, па чак да су то радила и без његове одговорности, чак да јесу, што не верујем, за то он мора да сноси одговорност, а при том су они политичке личности у јавном животу Србије. Када сам то рекао, мислио сам на то.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. То је оно трагање и ми исто трагамо за Брутом. Хтео сам да Вас питам када већ поменусте мог клијента, мог брањеника Звездана Јовановића и његову изјаву, питаћу Вас само о једном делу који мислим да би се односио на Вас, обзиром да сте били везани за медије, за јавност. Да ли Вам је познато како, на који начин односно уопште да ли Вам је познато да је изјава Звездана Јовановића постављена на сајт «Б-92» у 16,50 и нешто поподне, а да саслушање Звездана Јовановића почиње у 22,15 часова навече, а да су делови изјаве, капитални делови изјаве постављени на сајт односно на интернету?

Сведок Владимир Поповић: Хоћете да кажете овако, ако сам добро разумео, да пре него што је Ваш клијент било шта рекао, то што ће он тек да каже касније се појавило на «Б-92» раније?

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок Владимир Поповић: То није тачно. То гарантујем да није тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Погледајте сајт.

Сведок Владимир Поповић: Немам шта да погледам, гарантујем да није тачно. Значи знам да је то немогуће. То је још једна подметачина као и ова данас у «Сведоку» што сте ставили да је пропао случај за Ибарску магистралу, за Стамболића јер се појавио ДНК. Значи то није тачно, а да Вам кажем тачно, не могу после...

Адв. Ненад Вукасовић: Прво, немојте, нисам ја дао ништа у «Сведоку» и немојте причати напамет и немојте...

Сведок Владимир Поповић: Не причам ја напамет и нисам рекао да сте Ви лично. Када кажем Ви показао сам на Вас све. Можда Ви нисте.

Адв. Ненад Вукасовић: Онда мене изузмите из тих Ваших опсервација.

Сведок Владимир Поповић: Добро. Нисте Ви. Ево није адвокат Вукасовић, неко други је. Познато је, опште је познато, претпостављам и Вама, ако није ево рећи ћу Вам, моји односи са телевизијом «Б-92» су били непријатељски, тако да можда би за неке друге телевизије могао да Вам дам одговор. За телевизију «Б-92» не могу да Вам дам одговор али тврдим без обзира што о њима нисам имао лепо мишљење, али што се овога тиче, тврдим да то што сте сада рекли није тачно. Значи тврдим. Спреман сам да гарантујем.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ви тврдите, Ви гарантујете, ево то ме...

Сведок Владимир Поповић: Ја не знам, али тврдим да то није тачно јер знам да није могуће, пошто сам био присутан када је та изјава Звездана Јовановића се појавила и када је дошла до Владе, када је речено како је до те изјаве дошло, да се ломио неколико дана, да је у једном тренутку тражио неког од инспектора да му доведу неког од полицајаца и да је рекао под грижом савести, не могу више да трпим, ја немам везе са криминалом, ја немам везе са дрогом и дао је своју изјаву.

Адв. Ненад Вукасовић: Немамо разлога сада овде да...

Сведок Владимир Поповић: Ја Вам кажем шта сам знао. Значи да се то појавило три сата пре тога на овоме, то је немогуће. Значи физички је немогуће. По законима физике.

Адв. Ненад Вукасовић: То Ви кажете и нећемо пред овим судом да расправљамо. Постоји документација која се налази у овим списима.

Сведок Владимир Поповић: Али то требате да питате неког из «Б-92».

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Питао сам Вас да ли случајно знате. Не знате у реду. Хвала. Нећемо око тога. Оно што не знате, не знате и нећемо око тога да...Рекли сте јуче или није ни битно, у току Вашег излагања, сведочења, пред овим судом, да када сте чули од те

колегинице да се нешто десило у згради Владе, долазите и идете поред «Монумената», како сам ја то схватио, кроз кафић и долазите...

Сведок Владимир Поповић: Не. Не идем поред «Монумената». Дођем колима до рампе. Ту има једна рампа. Та рампа је поред «Монумената». Ја колима дођем...

Адв. Ненад Вукасовић: То је из правца Адмирала Гепрата?

Сведок Владимир Поповић: Тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Да бих се ја оријентисао. И улазите тамо у зграду на улаз број 5 и тако даље. Да ли до доласка, значи Вашег, да ли чујете било какав пуцањ или нешто што би Вас асоцирало на пуцањ?

Сведок Владимир Поповић: Не. Овако. Ако сте добро пратили, ја сам рекао, дошао сам на паркинг 3 – 4 минута пошто је Зоран одвежен, а одвежен је колико сам упознат на основу онога што сам имао прилике да чујем, десетак минута пошто је убијен. То простом рачуницом значи да сам ја у тренутку када је он био убијен, био 14 минута далеко од паркинга Владе, при том се возим у аутомобилу који је блиндиран и да сам био и на самом паркингу не бих чуо, а поготово што сам могу да реконструишем, у тренутку када је Зоран Ђинђић убијен, био најмање километар и по или два далеко од зграде Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа. Не алудирам на Ваше...

Сведок Владимир Поповић: Не мислим да алудирате, него Вам објашњавам зашто нисам чуо метак. Могао сам...

Адв. Ненад Вукасовић: Управо бих хтео да Вас питам зато што сте рекли да када сте улазили, неко из тог обезбеђења или тамо неко од људи који су били ту су Вам рекли склоните се, на неки такав начин, пуца се?

Сведок Владимир Поповић: Тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Па Вас питам, да ли тог момента када сте Ви пристигли се још увек нешто, је ли се чује пуцањ или је то само, како то да протумачим?

Сведок Владимир Поповић: Није. Зоран Ђинђић је убијен 14 минута пре тога и 14 минута пре тога су они који су били ту чули два пуцња, али морате да пођете од тога да су људи, нису работи. То су

живи организми, поготово тај неко ко је схватио шта му се десило. Полицајац је, задужен је и убили су му председника Владе ту на радном месту и нормално да је у том страху и у тој паници, вероватно наредних 5 сати су се крили. Ми наредних недељу дана нисмо улазили више на та врата иако је то било потпуно илузорно, него смо улазили у неки тунел, није имао више ко кога тамо да убије, али смо ишли управо из тих разлога. Према томе то...

Адв. Ненад Вукасовић: То сам Вас питао само ради појашњења.

Сведок Владимир Поповић: То што је рекао пуца се, није рекао зато што је 30 секунди пре тога неко пуцао, него зато што је и даље као, еј, бежите, бежите, идите у звоно, идите овде и тако даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Када сте долазили да ли можете да се сетите, значи када сте дошли до те рампе какав је био паркинг, да ли је било возила на паркингу Владе или каква је ситуација била?

Сведок Владимир Поповић: Не могу, али био је онако релативно празан. Можда и скроз празан. Не знам да ли је било једно или ниједно возило.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала Вам. Хтео бих следеће да Вас питам, јуче је колега Божа Прелевић Вас питао нешто у вези разговора, али ја нећу на ту тему разговора са Миланом Веруовићем па сте рекли да сте и са господином Чедомиром Јовановићем..., не, не питам то. Рекли сте да сте разговарали и са Бијелићем...

Сведок Владимир Поповић: Са?

Адв. Ненад Вукасовић: Бијелићем. Претпостављам да је то Александар Бијелић возач. Моје питање је да ли сте са још неким из обезбеђења разговарали?

Сведок Владимир Поповић: Разговарао сам са братом Милана Веруовића.

Адв. Ненад Вукасовић: Али да ли сте разговарали са неким од људи који су тог дана поред...

Сведок Владимир Поповић: Јесам. Јесам, само се не сећам како се зову тачно. Не знам ја како се зову. Јесам, са свима сам разговарао и тог дана са ким сам могао и наредних дана сам разговарао, било тако што су они долазили код мене, било тако што сам ја ишао код њих, било

тако што смо се виђали. Ја сам био релативно близак са тим људима, укључујући и тог Милана Веруовића и то што сам јуче рекао, могу да поновим и сада, разлог што сам ја тада њега позвао је што сам тада у октобру месецу ја као и стотине нас први пут чули, први пут чули да је он рекао да постоји трећи метак. Ајде ако ја то нисам чуо, али како то нису чули и други људи са којима је он разговарао. Значи ни Саша Бијелић, ни његов брат, ни Ненад Милић, ни Владимир Богосављевић, ни људи из полиције, значи неко би некада то чуо. Оно што је мени било чудно, како се то десило. Не тврдим да се њему седам месеци касније није разбистрило све око тога што се десило, јер то је страشان шок и да се онда накнадно сетио тога, па ми је било чудно како се тога сетио и из тог разлога сам га звао.

Адв. Ненад Вукасовић: Не желим да расправљамо о господину Веруовићу и тим Вашим, то сте рекли јуче, ја сам само питао да ли сте од људи који су тог дана довели Премијера у зграду...

Сведок Владимир Поповић: Јесам, разговарао сам, али не знам како се зову и не знам са ким. Знам Бијелића зато што сам лично познавао само Сашу Бијелића, Милана Веруовића и његовог брата. Ове остале сам знао, здраво, здраво али никоме име нисам знао и никада са њима нисам разговарао. Са неким од њих тог дана нисам ја био сам који је разговарао, јер је ту дошао и Ненад Милић, дошао је и Зоран Јањушевић, дошли су људи из полиције и они су улазили у те наше канцеларије и пуно смо разговарали поводом тога и објашњавали нам како се десило и како је Зоран пао и како се окренуо и како се није окренуо и тако даље и тако даље и није било приче ни о вратима, ни о трећем метку. Било је неких нејасноћа да ли се неко јавио или се није јавио, да ли се јавила «Морава», није се јавила «Морава» и тако даље и тако даље. Био сам присутан и чуо и никада нико није до тог разговора, интервјуа Милана Веруовића на «Кажипрсту» «Б-92» никада чуо нико није да је неки трећи метак постојао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Није Ваше да Вас упознајем, то је у судским списима.

Сведок Владимир Поповић: Ја Вам кажем шта ја знам, а ја знам доста пошто сам са тим људима био ту сваки дан.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекли сте шта сте рекли, према томе не желим да Вас ја питам било шта што код Вас није присутно односно знате. Хтео бих следеће, везано за ЈСО, Ви сте то спомињали у једном контексту тако неке организације која је блиска криминалу и тако даље, па сте...

Сведок Владимир Поповић: Један део. Нисам рекао цела Јединица.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Један део и Ви сте се чак и оградили, од многих тамо људи сигурно има много часних...

Председник већа: Колега, само ради скраћења процедуре, заиста ако можете питања јер ови уводи трају заиста бескрајно.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја желим да разјасним ствари.

Председник већа: Добро, Ви разјашњавате на тај начин што причате, препричавате. Поставите питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Питање је да ли сем Милорада Луковића Легије и како сте јуче споменули вулканизера знате још неког из команде ЈСО-а?

Сведок Владимир Поповић: Не. Ја не знам ни вулканизера. Ја познајем само Милорада Луковића. Никада никога другог нисам видео.

Адв. Ненад Вукасовић: Никога из команде ЈСО-а?

Сведок Владимир Поповић: Никада никога видео нисам сем Милорада Луковића.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли имате сазнања пошто познајете само Милорада Луковића, да ли имате сазнања посредних или непосредних, ко је то из руководства, из тог врха, ко је тај мали број ЈСО који је ушао у те воде криминала, да ли је то рашчишћено, да ли је то утврђено, идентификовано?

Сведок Владимир Поповић: Мислим да није. На жалост мислим да није. На жалост мислим да један део њих и данас су у министарству унутрашњих послова у Жандармерији, један део. Не знам тачно који је тај део. Један део је напустио Жандармерију и спрема се да оде и оснује фирму за обезбеђење на Блиски Исток где ће да сачека свог команданта који ће да побегне из затвора када буде добио пресуду осуђујућу. Значи, али ја не знам како се ти људи зову нити могу да докажем.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте током те акције «Сабља» једино за њу се везујем, касније Ви сте сами рекли да сте већ напустили тамо негде у мају месецу...

Сведок Владимир Поповић: 4. јула.

Адв. Ненад Вукасовић: 4. јула...

Сведок Владимир Поповић: Кад је била «Сабља» био сам.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте евентуално можда радили на имовинској како бих рекао подлози односно имовини појединих припадника ЈСО-а у смислу утврђивања вредности које поседују, имају, да ли су у питању некретнине?

Сведок Владимир Поповић: Ја не знам да је то ико радио. Никада нисам чуо за тако нешто.

Адв. Ненад Вукасовић: То Вас питам. Да ли Вам је познато да ли је неко уопште радио око тога колико су ти људи или поједини богати, нису богати, да ли имају некретнине?

Сведок Владимир Поповић: Могуће да је неко радио. Не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Није Вам познато?

Сведок Владимир Поповић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Када сте говорили о Чедомиру Јовановићу, где сте рекли да је он био тако врло способан младић, вредан, да је одлазио и тако даље и извршавао све налоге и одлазио у Шилерову односно у Сурчину. Мене занима да ли је он давао односно давао било какав извештај о тим неким разговорима ако је водио тамо, ако је давао, коме?

Сведок Владимир Поповић: Па, ако сте слушали добро јуче, рекао сам да значи нисам ја слао Чедомира Јовановића.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам то ни мислио.

Сведок Владимир Поповић: А ако сте добро слушали ја сам јуче рекао да је Чедомир Јовановић знао да ја и то његово што мора са њима да се виђа не одобравам пуно зато што најмање благо речено према тим људима имам једну врсту нетрпељивости и о таквим стварима нисмо разговарали, а још мање да би ми нешто причао шта је радио и шта му је био задатак и тако даље. Изнео сам јуче један од примера за које сам рекао да могу да постоје и да могу да буду такозвани налог ако је стигла

информација спрема се сукоб између ЈСО и САЈ-а, да Зоран каже Чедо иди види шта је то, је ли тачно или је, јер је било хиљаде ствари које су биле непроверљиве.

Адв. Ненад Вукасовић: Управо због те реченице Вас питам, сами сте рекли...

Сведок Владимир Поповић: Сигурно је када је проверио, дошао код председника Владе и рекао му проверио сам, није ништа или проверио сам, озбиљно је, па је онда после тога био састанак између председника Владе, министра и тако даље и тако даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато да ли су рађене било какве писмене белешке?

Сведок Владимир Поповић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Није познато. Да ли Вам је познато да ли је о тим сазнањима о којима је извештавао Премијера ишло можда паралелно упознавање и министарства унутрашњих послова односно министра Душана Михајловића односно одређене ресорне...?

Сведок Владимир Поповић: Претпостављам. Вероватно. Није ми познато, нисам био упућен уопште у тај процес.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи не знате даље ништа о томе?

Сведок Владимир Поповић: Не знам тачно али претпостављам да да. Претпостављам. Не знам тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Имао бих још једно питање, да ли Вам је познато због чега је у фази истраживања «Сабље» акције најширих размера, то је сада познато и код нас у сузбијању тог организованог криминала, због чега је срушена Шилерова улица односно зграда у Шилеровој улици до темеља?

Сведок Владимир Поповић: Не. Није ми познато. Познато ми је оно што је познато и свима.

Адв. Ненад Вукасовић: Не знам ја шта је познато свима. Мени је непознато.

Сведок Владимир Поповић: Нисте били тада у Београду?

Адв. Ненад Вукасовић: Јесам био али ми ни данас није познато зашто је срушена.

Сведок Владимир Поповић: Па, срушена је на основу решења о нелегално изграђеном објекту, па као што се руши киоск, само је тада срушена Шилерова. Разлика може да буде утолико што киоск има 10 квадрата, а ово је имало неколико хиљада квадрата али у тој атмосфери која је тада постојала потпуно ми је природно да је спроведена законска наредба да се таква ствар уради баш тада, а не 5 дана касније, него 10 дана касније. То је оно што ми је познато.

Адв. Ненад Вукасовић: То је оно што је Вама познато?

Сведок Владимир Поповић: Тачно. За то су Вам адреса Скупштина града и надлежни инспекторати.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, у реду је. Не улазим даље, само сам питао. И имам у ствари само још једно питање, тиме бих завршио, да ли је евентуално у контактима Вашим са Премијером др. Зораном Ђинђићем службено, приватно, свеједно, у Вашим контактима, након изручења Слободана Милошевића било речи о 5 милиона долара награде?

Сведок Владимир Поповић: Па, наравно да није. То је још једна од подметачина.

Адв. Ненад Вукасовић: Питам да бисмо разјаснили.

Сведок Владимир Поповић: Не. Када ме питате, да Вам кажем.

Адв. Ненад Вукасовић: Слушам.

Сведок Владимир Поповић: Наравно да није и наравно да је то нетачно и наравно да је то још једна од подметачина ове групе која је рушила Зорана Ђинђића и која када тражи да се руши ДБ зато што се објавила фотографија изручења Милошевића па се схвати после месец дана да то није баш довољно, па не можеш да смениш начелника који је ухапсио убице са Ибарске магистрале, што је неко објавио фотографију. Онда се смисли у тим круговима Вашим, пардон, не мислим на Вас лично, извињавам се, али у тим неким круговима који су подржавали и данас подржавају ту неку причу и видим да је и Вама та, зато сам се повукао јер видим да је и Вама та тема блиска, измислили причу како ето, аха, 5 милиона је била расписано за Слободана Милошевића када га неко изручи. Ја могу да Вам дам одговор на друго питање. Што не

питате Војислава Коштуницу је ли узео неко 7 милиона марака за ових 14 јер су и они имали између 300 и 500 хиљада расписано за ове. То ником не пада на памет да пита. Зашто?

Адв. Ненад Вукасовић: Не, будите сигурни, питаћемо.

Сведок Владимир Поповић: Не питам. Што није питао до сада, па зато што је он патриота. Он је то урадио из разлога двосмерне сарадње, а тих 5 милиона је узео Зоран Ђинђић. То је једна подметачина војне службе безбедности, саветника Војислава Коштунице, саветника и .....људи мафије и ево до данашњег дана на жалост и даље се вуче иако је тај човек већ две године мртав.

Адв. Ненад Вукасовић: Господине председниче, хвала, ја немам више питања.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,43 ЧАСОВА

Председник већа: Констатујем да је приступио бранилац окривљеног Бранислава Безаревића адв. Жељко Грбовић и да је приступио у 11,00 часова адвокат Радивој Пауновић.

Наставићемо са извођењем доказне радње саслушања сведока Владимира Поповића. Нека приступи пред судско веће.

Право на питања има адвокат Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Господине Поповићу, у Вашем јучерашњем излагању сте рекли да су Вам говорили да су много јаки, немојте да се качите са њима, то Шљукина екипа подмеће и тако даље. Остало је само нејасно бар мени, ко Вам је то говорио, ако можете?

Сведок Владимир Поповић: Конкретно ту реченицу Љубиша Буха.

Адв. Александар Поповић: Да ли можете да нам кажете када говорите о Земунском клану, да ли ту подразумевате и Љубишу Буху?

Сведок Владимир Поповић: Па, ја сам покушао данас то да објасним. Земунски клан је назив који је фигурирао и појавио се, додуше незванично у јавности тек током акције «Сабља», током 2002. године. У директном значењу или у директном смислу Земунског клана Љубиша Буха мислим да није био део тога, а ако је та некад Земунско-Сурчинска група то не знам, 1996, 1997, 1998. године била јединствена, онда вероватно онда верујем да је био део тога, али у овом смислу и ово о чему се данас говори, мислим да су се они формирали из разлога да би се одвојили од Љубише Бухе сматрајући да превазилазе његове капацитете и његове моћи и да су нашли много јаче и вредније менторе него што им је био Љубиша Буха када су дошли у Београд па их је примио на стан и храну.

Адв. Александар Поповић: Да ли ми можете објаснити обзиром да сте рекли да 2002. година је требала да буде година борбе против организованог криминала, да ли је то подразумевало и борбу против Љубише Бухе и људи сличних њему?

Сведок Владимир Поповић: Наравно. Против свих који су се бавили криминалом.

Адв. Александар Поповић: Хоћете ли ми рећи да ли су информације које сте добијали од Љубише Бухе у току 1998. и 1999. године...

Сведок Владимир Поповић: Не. Ја га нисам познавао пре 5. октобра 2000. године. Нисте добро слушали.

Адв. Александар Поповић: Ја се онда извињавам. Онда је то грешка. Да ли можете да нам разјасните јуче сте говорили о бацању бомбе на седиште ДСС-а и лица која су евентуално умешана у то, на основу којих информација имате та сазнања?

Сведок Владимир Поповић: Да Вам кажем, јуче сам то ево погледајте записник, ја мислим једно 10 минута причао. Губимо време, до детаља сам рекао и тада када се десила бомба шта смо тада знали, шта смо тада претпостављали, а и касније шта сам чуо.

Адв. Александар Поповић: Ја ћу врло прецизно само да ли је то на основу полицијских информација и тужилаштва?

Сведок Владимир Поповић: И једних и других.

Адв. Александар Поповић: Сада, ја ћу Вам онда поставити питање обзиром да на основу тих полицијских информација је подигнута оптужница. Ви сте јуче означили друге људе који нису поменути у оптужници везано за то?

Сведок Владимир Поповић: Можда сам направио лапсус, стварно не знам ко је бацио бомбу нити ме је то интересовало.

Адв. Александар Поповић: Рекли сте...

Сведок Владимир Поповић: Неки припадници клана.

Адв. Александар Поповић: Ја сада морам да Вас питам обзиром да су то моји браћеници. Рекли сте да су Симовићи бацили бомбу на седиште ДСС-а.

Сведок Владимир Поповић: Извињавам се ако нису. Извињавам се и Вама и Симовићима ако нису. Мени су сви исти.

Адв. Александар Поповић: То је грешка.

Сведок Владимир Поповић: Извињавам се стварно.

Адв. Александар Поповић: Само сам то хтео да разјаснимо.

Сведок Владимир Поповић: Не знам ко је бацио. Неко од њих. То је мислим ирелевантно. Што се мог излагања тиче и приче коју сам ја јуче говорио, нисам причао о техничким детаљима него о атмосфери шта значи бављење, одговор сам причао када ми је постављено питање шта ми је значила реченица да сам рекао да се Душан Спасојевић почео бавити политиком, па сам онда то изнео као пример. Ако сам погрешно тај технички детаљ, извињавам се.

Адв. Александар Поповић: Ја бих се вратио на 12. март, да ли можете да нам кажете од тренутка када сте се паркирали на паркингу код кафића «Монумент» и тај пут до зграде Владе, да ли сте приметили нека униформисана лица да иду ка Вама, или лица са оружјем или нешто слично?

Сведок Владимир Поповић: Не. Не сећам се тога. Сећам се само да је нека особа била ту на вратима Владе. Имао је пушку. Сви су имали пушке.

Адв. Александар Поповић: То ме занима само, значи не на вратима Владе, тај пут?

Сведок Владимир Поповић: Не сећам се. Можда је био неко. Стварно се не сећам.

Адв. Александар Поповић: У реду ако се не сећате.

Сведок Владимир Поповић: Био сам у шоку шта се десило. Трчао сам да видим шта се десило. Нисам видео никога. Нисам знао да је Зоран убијен. Ја сам само добио информацију да је неко пуцао на Зорана. Нисам знао да ли је уопште погођен, рањен, промашен и тако даље и тако даље, тако да тих детаља се не сећам. При томе, то ако знате где сам се паркирао, то је рампа. Одатле до улаза у зграду Владе има можда 30-так метара.

Адв. Александар Поповић: То је неспорно. Такође сте помињали крв коју сте видели када сте ушли.

Сведок Владимир Поповић: Сећам се онако као кроз маглу негде на степеницама или на нечему ту у улазу или на овоме не знам тачно.

Адв. Александар Поповић: Отприлике локва нека, колика је?

Сведок Владимир Поповић: Па, тамо где је по записнику сликано. Претпостављам да је то сликано, фотографисано. Ту где сте видели ту фотографију ту сам и ја видео, само не сећам се уопште детаља нити је то било важно.

Адв. Александар Поповић: Значи само се крви сећате генерално?

Сведок Владимир Поповић: Да. Да.

Адв. Александар Поповић: Добро. Кажите ми да ли имате сазнања када је Душан Спасојевић постао толико моћан у тим криминалним круговима отприлике да одредимо неки временски период?

Сведок Владимир Поповић: Па, јуче сам то детаљно објашњавао. Не знам верујте ми нисам био експерт ни за ту групу нити против те групе али пошто ме је мука натерала због тога што смо се таквим послом бавили и док сам био у Влади, а и касније, јер сам био на мети тој групи, стицајем околности само зато што сам сплетом неких животних околности дошао да се бавим неким послом, мислећи да чиним добро овој земљи, па знам тако неке више детаље, али не могу то да тврдим. Јуче сам то објашњавао. Мислим да је његов успон почео 1998. године, 1999. године. Мислим да је да тако кажем, страшно моћан постао 1999. и 2000. године када су се дешавала та најгора политичка злоупотреба врха државе, подземља, криминала, људи из полиције и тако даље и тако даље и мислим да је од 2001. године преузео и примат у трговини дрогом, да је до тада биле су још неке групе јер није се смело ударити на ЈУЛ-ову екипу, на не знам ову екипу или како већ претпостављам да је било, а када су их почистили, онда после или 5. октобра или већ тада током 2000. године, онда мислим да је то током 2001. године постао монополиста у продаји дроге. Не знам сада стварно како бих могао да Вам кажем. Мислим 1999. или 2000. година је период када он постаје страшно моћан.

Адв. Александар Поповић: Молио бих да разјасните што сте јуче рекли да је постојао монопол који су Спасојевић и његова група добили уз помоћ државе. Претпостављам да је то сада ово о чему смо говорили?

Сведок Владимир Поповић: Јуче сам лепо рекао.

Адв. Александар Поповић: Мене сада занима само...

Сведок Владимир Поповић: Они су за државу радили послове врло осетљиве и битне. Нико ништа не ради ни за кога на овом свету цабе, а поготово ти људи за државу. Шта је њима држава дала? Држава им је дала као што је давала и раније неким другима. Ви се бавите Вашим пословима, крадите аутомобиле, отимајте, немам појма, продајте дрогу и тако даље и тако даље и добијали су монопол зато што су срасли на тој, а ове друге групе им нису биле потребне, јер увек је држави лакше да са једном групом и са двојицом убица чисти противнике, него да има тридесет и да сада размишља да ли је онај пропевао, није пропевао. Шта ће онај да уради. Боље да контролишете једног. То је тај момак.

Адв. Александар Поповић: Управо смо сада констатовали да је 2001. година та када је он успоставио потпуни монопол.

Сведок Владимир Поповић: Трговином дрогом зато што је искористио прилику да су нестали ЈУЛ, СПС, Радикали не знам већ све ко, ко је штитио те неке друге групе. Нисам стварно експерт за то, али претпостављам да је то тако било и знам на основу онога што зна свако ко је то хтео да зна и знате да су се током 2001. године новембра, децембра па чак и јануара и фебруара, пардон 2000. године, после 5. октобра, новембра и децембра и 2001. године у београдским улицама убијени људи за које је полиција званично рекла да су огромни и велики значајни трговци дрогом и практично је остао само Душан Спасојевић.

Адв. Александар Поповић: Да ли то значи да је и 2001. године држава пружала простора и дозвољавала монопол?

Сведок Владимир Поповић: Наравно да не значи. Ако сте слушали стварно ево два дана сам причао око пет сати, објаснио сам то до најситнијих детаља. Мислим, ако Вам ту нешто није било у мом излагању јасно или Вам се чини да сам ја из претходног мог излагања било у ком тренутку направио асоцијацију да је Душан Спасојевић био штићен од стране државе, подсетите ме на то, па ћу разјаснити ако сам направио грешку.

Адв. Александар Поповић: Ја само покушавам да то разјаснимо пошто...

Сведок Владимир Поповић: Како да Вам кажем...

Адв. Александар Поповић: Само констатујемо да је 2001. година када он има потпуни монопол. То је година када је Влада у којој сте Ви били на власти. Ја Вас питам само да ли је држава...

Сведок Владимир Поповић: Немојте употребљавати реченице и немојте извлачити закључке који нису тачни. Ово што сада радите је логика. Не може се то закључивати на основу онога што сам рекао, пошто то нисам рекао. Рекао сам да му је монопол дала држава. Која држава? Држава Слободана Милошевића, када је за ту државу убијао, пљачкао и шта је већ радио, тукао опозицију, ишао на митинге и тако даље. Оно што још није имао апсолутно у својим рукама, то је неке ситне групе или можда велике, не знам какве су, које су продавале дрогу на које није смео да удари јер су они имали заштиту делова система који је и даље у држави владао. Када је дошао 5. октобар и када је Милошевић са власти нестао, када те групе неке друге више нису имале никакву заштиту, Душан Спасојевић је њих почистио, не зато што му је за то дала дозволу држава, него зато што је уз себе имао најмоћнију јединицу у држави или део јединице у тој држави, зато што је у

међувремену већ био организована група са машинкама, имао је иза себе не знам колико стотина убистава и убио их је на криминалној основи. Значи као што криминалци долазе до монопола тако што убију противника. Према томе, то сам рекао и за један и за други случај и никако не може да се извуче закључак овај који сте Ви сада рекли.

Адв. Александар Поповић: Добро. Зато сам Вас питао.

Сведок Владимир Поповић: Не може никако.

Адв. Александар Поповић: Само још једно питање. Да ли сте Ви Љубише Бухе пријатељ?

Сведок Владимир Поповић: Не. Ако Вам то није јасно могу и то да објасним и о томе сам причао.

Адв. Александар Поповић: Да ли Вам је Љубиша Буха објаснио због чега је дошао код Вас када је имао највећи проблем у свом животу након тог атентата да са Вама разговара?

Сведок Владимир Поповић: Па, ако сте то слушали рекао сам да сам на онај дан када је пуцано на њега отишао и рекао му да долазим испред државе, испред Владе, не долазим ја као приватно лице да му кажем, брате, је ли ти тешко, реци да ти помогнем, него сам рекао, еј, шаљу ме људи да кажеш сада, дођи у полицију и испричај све и рекао сам данас Вашем колеги да је после тога одлазио у полицију али да није хтео да им каже. Разлози што није хтео да им каже јер се плашио моћи коју су имали оптужени овде, да је њихов утицај у полицији био много већи, да су имали страшно пуно својих људи, да би се та информација да је Чуме почео да прича много пре дошла до полиције него што би ми такви какви смо били, неспособни и недовољно моћни, као Влада, да било шта урадимо и није хтео да разговара. Када је схватио, не знам зашто је то схватио или да ли га је неко саветовао или је сам размишљао, јер је схватио да нема друге заштите сем заштите државе, дошао је до онога који му је 10 дана претходно нудио ту помоћ државе. Испричао ми је, рекао ми је, јеси ли спреман да ти кажем шта ти кажем. После данашњих дана више ништа неће бити исто. Твој живот више неће вредети исто, а ти процени је ли можете да ми помогнете. Испричао, ја отишао, предао државним органима. То је разлог. Није разлог пријатељство.

Адв. Александар Поповић: На ово питање сте можда већ одговорили, ја се извињавам ако ћу се поновити, само да ми објасните

због чега Чедомир Јовановић није комуницирао са Љубишом Бухом јер сте рекли да обзиром да је живео у Сурчину био је близу Љубише Бухе?

Сведок Владимир Поповић: И то сам јуче такође објаснио. Рекао сам да је Љубиша Буха од Чедомира Јовановића непосредно тада да ли после 5. октобра или у јануару, немам појма тражио да му Чедомир Јовановић среди да добије дозволу за ношење пиштоља и да је Чедомир Јовановић обећао да ће да му среди и није му средио и онда се овај наљутио и онда се Чедомир наљутио на њега и више нису...

Адв. Александар Поповић: И од тог момента Ви почињете да комуницирате са њим?

Сведок Владимир Поповић: Молим?

Адв. Александар Поповић: Ви почињете да комуницирате?

Сведок Владимир Поповић: Не. Ја сам са њим имао контакт од 5. октобра као што сам и објаснио, с тим што у том периоду када није уопште разговарао са Чедомиром Јовановићем, разговарао је само са мном или можда још са неким другима, али ја то не знам. Знам за себе.

Адв. Александар Поповић: Ево само да разјаснимо, да ли сте Ви правили разлику између Љубише Бухе и Душана Спасојевића у неком глобалном смислу или сте их доживљавали као људе...

Сведок Владимир Поповић: Ја нисам знао ко је Душан Спасојевић. Први пут сам чуо у мају месецу, а онда сам после тога од побуне Црвених беретки схватио да је то у ствари шеф те неке групе, тако да не знам какву врсту разлике. Кажем Вам, нисам се ја виђао са Душаном и са овим па да бих сада могао да ценим.

Адв. Александар Поповић: Ево сада ћу Вам рећи обзиром само да сте рекли искористићу Ваш израз, да Вам се гадило контакти Чедомира Јовановића и тако даље. У исто време Ви сте били у контактима са Љубишом Бухом?

Сведок Владимир Поповић: Тачно, али људи раде ствари које им се гаде нарочито када дођете на такве функције као што сам ја. Гадило ми се и са неким министрима да разговарам па сам морао свакодневно. Али то нема никакве везе.

Адв. Александар Поповић: Ништа више. Хвала Вам.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Зарић. Изволите.

Адв. Александар Зарић: Ја немам пуно питања. Једно питање јуче је остао недоречен на питање колеге Булатовића о односу покојног Зорана Ћинђића и Вука Драшковића, тј. породице Драшковић након Ибарске магистрале. Ако би могао да одговори какав је однос био између њих?

Сведок Владимир Поповић: Да. Могу да одговорим. Био је одличан однос, пријатељски однос, с тим што је као што сви грађани знамо, у одређеним фазама политичким између због тога што је до појединих лидера долазило до политичких размирица, долазило до прекида те комуникације. Као што знате Вук Драшковић, породица Драшковић или СПО и Зоран Ћинђић су били коалициони партнери до тренутка док Вук Драшковић заједно са Социјалистичком партијом Србије није склонио Зорана Ћинђића као градоначелника и онда кренуо преко своје телевизијске станице «Студио Б» да води незапамћену хајку вређања Зорана Ћинђића и Демократске странке и то је трајало тако док је он био у власти, док је био у позицији, док је био у моћи. Односи између њих су били врло хладни. Нису уопште разговарали, комуницирали. Ако знате, а претпостављам да знате став и однос Зорана Ћинђића да није био та врста политичара као Вук Драшковић или Војислав Шешељ, да приватне ставове или размирице или прљав веш износи у јавност, да је био врло дискретан, да је био јако образован човек, да је страшно водио рачуна о томе шта говори и како говори, нисте могли никада да чујете од њега никада ниједну једину ружну реч за њега. Значи ако ме питате политички у том тренутку били су на два различита пола, али их је та трагедија која се десила спојила. Ја сада не могу да се сетим, али мислим чак да ли је одлазио пошто је тада Вук Драшковић био у Црној Гори или је неког Зоран Ћинђић послао од својих чланова потпредседника, да пита да ли нешто треба и да понуди помоћ, то се тада десило.

Адв. Александар Зарић: Јуче Вам је постављено питање да ли Вам је познато да је поднета кривична пријава против Зорана Ћинђића, да ли Вам је то Зоран Ћинђић испричао и да ли је речено?

Председник већа: Колега, само моменат.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Зарића јер је сведок већ одговорио на постављено питање.

Адв. Александар Зарић: Сада је рекао чуо сам, а јуче је рекао да није чуо.

Сведок Владимир Поповић: Па, не. Чуо сам јуче од Вашег колеге.

Адв. Александар Зарић: Добро.

Сведок Владимир Поповић: И то није могао Зоран Ђинђић да зна пошто ми је Ваш колега рекао да се то десило сада.

Адв. Александар Зарић: То се десило много раније и то постоји у судском предмету. Реците ми да ли Вам је познато да су снимани састанци у Шилеровој, да ли Вам је познато из полицијске истраге и тако даље?

Сведок Владимир Поповић: Не знам.

Адв. Александар Зарић: Не знате. Да ли Вам је познато да ли је Шилерова надзирана?

Сведок Владимир Поповић: Јесте.

Адв. Александар Зарић: Да ли знате ко је то радио?

Сведок Владимир Поповић: Па, Душан Спасојевић.

Адв. Александар Зарић: Не. Да ли је са спољних зграда значи снимана сама зграда Шилерове од стране неке службе безбедности?

Сведок Владимир Поповић: То не знам.

Адв. Александар Зарић: То не знате? Реците ми да ли сте имали прилику да видите снимак «Б-92» оног дана када је убијен...

Сведок Владимир Поповић: Јесам, рекао сам јуче Вашем колеги.

Адв. Александар Зарић: Реците ми да ли сте видели цео снимак?

Сведок Владимир Поповић: Па, то што је...

Адв. Александар Зарић: Значи не само што је емитовано на телевизији, него цео снимак?

Сведок Владимир Поповић: Па, не знам шта значи цео снимак?

Адв. Александар Зарић: Да ли сте имали прилику да добијете касету од «Б-92» где је снимљено значи?

Сведок Владимир Поповић: Па, прво, то Ваше питање је подметање. Подразумева да постоји неки цели снимак, ја никада за то чуо нисам. Друго, због чега бих ја тражио или било ко у овој земљи, да ми телевизија «Б-92» за коју сам малопре рекао да нисам био у блиским односима да касету да гледам нешто што сам гледао сваки дан, три месеца, ја и осам милиона грађана Србије 500 пута дневно. И сада замислите ја дођем кући и кажем ајде да зовнем «Б-92» да ми дају то на ВХС-у, није ми довољно него још мало то да гледам. Зашто бих то тражио?

Адв. Александар Зарић: Због истраге.

Сведок Владимир Поповић: Какве истраге?

Адв. Александар Зарић: Око убиства Зорана Ђинђића.

Сведок Владимир Поповић: Нисам ја водио истрагу. Побогу.

Адв. Александар Зарић: Реците ми...

Сведок Владимир Поповић: Ако је требало истражи онда је тражила полиција, што бих ја то тражио?

Адв. Александар Зарић: Реците ми тај дан када се десило убиство где сте се Ви налазили у тренутку када Вам је јављено да је пуцано на зграду Владе Зорана Ђинђића?

Сведок Владимир Поповић: Налазио сам се у колима негде у Сарајевској улици.

Адв. Александар Зарић: Да ли је уобичајено да долазите на онај улаз код «Монумента» из правца Гепратове или улазите на онај улаз?

Сведок Владимир Поповић: Јесте, или на овај или на овај, како када.

Адв. Александар Зарић: Како када?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Адв. Александар Зарић: Рекли сте да нисте срели, сада малопре, на питање колеге да нисте срели успут никога до зграде до улаза у саму зграду Владе?

Сведок Владимир Поповић: Од тих униформисаних лица и тако?

Адв. Александар Зарић: Да. Да ли сте срели нека друга лица са оружјем, успут, значи од рампе преко дворишта?

Сведок Владимир Поповић: Од рампе до уласка у Владу има 30 метара, то је већ паркинг Владе.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте ту срели некога?

Сведок Владимир Поповић: Не. Не сећам се, рекао сам. У чему је разлика између овог питања и овог малопре?

Адв. Александар Зарић: Па због ранијих сведока, због тога Вас питам.

Сведок Владимир Поповић: Не. Али потпуно исто питање као ово малопре што сте ме питали. Идентично.

Адв. Александар Зарић: За униформисана. Ја Вас питам да ли нека друга лица са оружјем сте срели?

Сведок Владимир Поповић: Па, рекао бих да сам видео. Рекао бих није униформисани али је био један шумар са пушком. Ако нисам видео никога, нисам видео никога.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте видели Копривицу овога...

Сведок Владимир Поповић: Па и то сам рекао више пута. Неко је ту рекао склони се, пуцају. Да ли је био Копривица или тај човек који седи ту, не сећам се.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте питали Копривицу да ли су врата од зграде Владе била отворена или затворена?

Сведок Владимир Поповић: Јесам, али не тада тог тренутка када је то било него у току тог дана нешто касније.

Адв. Александар Зарић: Ко је био са Вама када сте га питали?

Сведок Владимир Поповић: Па, не знам. Ненад Милић, Зоран Јањушевић, откуд знам, пуно људи.

Адв. Александар Зарић: А зашто сте га то питали?

Сведок Владимир Поповић: Молим?

Адв. Александар Зарић: Зашто сте га то питали?

Сведок Владимир Поповић: Па, зато што су почеле, зато што је постојала нека врста приче, типа јао, зашто нисте ушли, јесмо ушли, била врата, нису врата, «Морава» јавила се, није се јавила и тако даље и тако даље и онда пошто је он дошао ту у Владу онда смо га ми то, у мој кабинет, зато смо га то и питали.

Адв. Александар Зарић: Да ли та врата могу да се отворе споља, значи обично потезањем руке?

Сведок Владимир Поповић: Па, не знам, никада их нисам у животу отворио. Кад год сам долазио у зграду увек су била отворена или ми их је неко отварао.

Адв. Александар Зарић: Из унутрашње стране или?

Сведок Владимир Поповић: Па, нисам их никада у животу за кваку ухватио као што нисам ево ни ова врата овде. Никада. Увек су отворена или ми неко отвори. Не знам.

Адв. Александар Зарић: Реците ми да ли Вам је познато да је још значи сви из обезбеђења покојног Премијера Ћинђића да су поменули постојање трећег метка још током лета у истрази?

Сведок Владимир Поповић: Нико никада поменуо трећи метак није док Веруовић није био гост на телевизији «Б-92» у емисији «Кажипрст» и то тада рекао. Нико никада.

Адв. Александар Зарић: Да ли Вам је познато да је истрага у овом суду вођена и током лета и да тада постоје те изјаве?

Сведок Владимир Поповић: Молим?

Адв. Александар Зарић: Да постоје изјаве током лета?

Сведок Владимир Поповић: Па, не знам шта је било у суду. Ја нисам био у суду. Ја могу да сведочим о ономе што ја знам. Ја сам био у згради Владе, био сам са људима тим који се помињу, укључујући и Милана Веруовића и његовог брата и Сашу Бијелића. Да ли су они то негде рекли на неком другом месту, можда, ја то не знам. Ја сведочим о ономе што ја знам. У згради Владе људима блиским истрази, полицији, члановима Демократске странке, пријатељима Зорана Ђинђића и његовој породици, нико никада за трећи метак није чуо, док Милан Веруовић то није рекао на «Б-92». Да ли је он то некада некеме рекао то не знам.

Адв. Александар Зарић: Да ли Вам је познато да је седам људи то изјавило током судске истраге током лета?

Сведок Владимир Поповић: Сада очекујете да Вам кажем јесте. Па, чујете шта Вам кажем, не да ми није познато, први пут сам то чуо од Милана Веруовића, а потврђујем под заклетвом говорим и спреман сам то да идем на све полиграфе и са свим тим које помињете да се суочим, да сам са већином њих разговарао и да нико од њих нико није поменуо трећи метак. Никада нико. Или се не сећају ничега, што је природно јер је био шок да им убију председника Владе ту пред њима, или ако су помињали, помињали су два метка. Према томе, да ли су негде такве изјаве давали...

Адв. Александар Зарић: Још једно питање, да ли Вам је познато након свих тих догађања, да ли је вршена нека реконструкција догађаја?

Сведок Владимир Поповић: Па, да. Вршена је, како не. Али то сам јуче рекао, нити сам присуствовао, нити знам када је вршена, нити ко је вршио, ни колико пута, али знам да је вршена.

Адв. Александар Зарић: Одакле Вам је то познато?

Сведок Владимир Поповић: Па, како ми није познато. Па, радио сам у тој згради. Чуо сам.

Адв. Александар Зарић: А када је вршена, не знате колико дана након тога?

Сведок Владимир Поповић: Ја Вам кажем да не знам. Знам да су вршили реконструкције али не знам када су вршене и колико пута, тада када треба да се врше. То што и Ви имате вероватно. Има људи који су за то одговорни који су то радили. То могу да Вам кажем.

Адв. Александар Зарић: Након, значи када сте се вратили из болнице у зграду Владе...

Сведок Владимир Поповић: Нисам се вратио у зграду Владе. Отишао сам код Зорана покојног кући.

Адв. Александар Зарић: Само ако можете да нам објасните како је дошло до тога да се објави потерница на телевизији против ових људи?

Сведок Владимир Поповић: Да. Како не. Ја сам је доставио медијима.

Адв. Александар Зарић: Ко је Вама доставио?

Сведок Владимир Поповић: Министарство унутрашњих послова.

Адв. Александар Зарић: Да ли знате ко тачно? Министар Михајловић?

Сведок Владимир Поповић: Како не бих знао. У згради Владе је по доношењу ванредног стања био састанак једног специјалног тела, не знам како се то зове, у малој сали Премијера. Има велика сала у којој се држе седнице Владе и има мала сала која је непосредно уз кабинет председника Владе и ту су били министар полиције, начелник криминала, Сретен Лукић, Бора Бањац, било је рецимо 20 – 30 – 40 полицајаца, 50 људи је ту седело било и пред крај тог њиховог састанка који је трајао 2 – 3 сата су мене позвали, дали ми фотографије, дали ми текст. Ја сам помогао да уобличим и саставим то саопштење које је требало да иде за медије.

Адв. Александар Зарић: Да ли Вам је познато да ли су Вам објаснили на основу којих доказа су тако брзо успели да сазнају ко је починилац?

Сведок Владимир Поповић: Ако сте ме пажљиво слушали у претходних два дана могли сте и сами да закључите шта сам ја знао.

Адв. Александар Зарић: Све знам, али кажем у року од 2 сата, како сте знали ко је у питању?

Сведок Владимир Поповић: Можете да претпоставите шта је знала све полиција, које је над њима радила неколико месеци. Значи, није никаква дилема била да ли су они или нису они, што се тиче оперативног рада, праћења и тако даље и тако даље. Нисам стручњак полицијски, безбедоносни тако да ако направим неку грешку немојте да мислите да сте нешто епохално открили него једноставно правим грешку зато што не знам да се изражавам том терминологијом, али рећи ћу Вам за један податак који можда је Вама занимљив, а то је да су поред тих осталих података знам за две материјалне чињенице које су им олакшале да су знали да су то припадници Земунског клана, зато што је тог дана се јавио један човек који је дошао и дао изјаву да је видео и то ћу можда да погрешим али извините ме ако сам погрешιο, по принципу овог да су бацили бомбе Симовићи и тако даље, да је видео једног мислим од браће Крсмановић. Значи то постоји тај исказ постоји и то постоји тамо, да је видео једног од браће Крсмановић пола сата или сат пре, он се са њим иначе јако добро зна, станују негде у Земуну у истој тамо некој улици, или тако даље, да га је видео на ћошку, на аутобуској станици код Народног фронта и Кнеза Милоша, да се ту негде шеткао, тим делом, од Народног фронта па се спуштао доле ка Адмирала Гепрата и тако даље и онда су они ту нешто ишли заједно, сат или сат и нешто пре него што је убијен Зоран Ђинђић. Видео га је, описао је тачно како га је видео, шта је носио и тако даље. Да му је видео пиштољ када је овај нешто мало јакну као полуокренуо, имао је пиштољ унутра и тако даље и тако даље. До детаља објаснио да је био нервозан, да су нешто разговарали и онда је сат и по или два после тога се то десило. Седео је у неком кафићу када је чуо да је убијен Зоран, да је убијен у Адмирала Гепрата и онда је тражио везу, умирао је од страха да се њему нешто не деси пошто га је он препознао, јер се јако добро знају и онда је преко неких посредних веза дошао до Владе и то је била једна од првих тих. Постоји и једна друга опет се извињавам ако ћу да направим грешку да ли је у питању био Влада Будала или можда неко трећи и тако даље и тако даље, да се не хватате за то да кажете, аха, ево и тако даље, неки човек када се појавила, пардон, то је већ после потернице, значи сутрадан ујутру или те исте вечери се појавио неки човек који је рекао да је неког од оних са оне потернице видео на семафору тачно преко пута Владе то јутро и било му је чудно. То су они пензионери што шпијају по цео дан излазе и само сумњиве ствари пријављују, да га је видео да се 10 пута шета са једне стране на другу

страну улице и тако даље и тако даље, али то је већ било после потернице. За овај један знам ја. Да ли су имали неке друге, претпостављам да да.

Адв. Александар Зарић: Знате ли име и презиме тог човека?

Сведок Владимир Поповић: Не. Не знам ја, али кажем Вам знам детаље и то постоји у полицији.

Адв. Александар Зарић: То су Вам пренели је ли тако?

Сведок Владимир Поповић: Молим?

Адв. Александар Зарић: То су Вам из полиције пренели?

Сведок Владимир Поповић: Па, да. Читао сам његов исказ. Читао сам исказ тог човека. Дали су исказ тог човека да читам, али се не сећам имена стварно како се зове човек.

Адв. Александар Зарић: Хвала немам више питања.

Сведок Владимир Поповић: Па, не сећам се ни Вашег имена, а испитивали сте ме данас.

Председник већа: Право на питања има адвокат Љубиша Радојичић.

Адв. Љубиша Радојичић: Да ли познаје оптуженог Миленковића, од када и под којим се околности дешава то њихово познанство?

Сведок Владимир Поповић: Да ли познајем оптуженог Миленковића?

Адв. Љубиша Радојичић: Да. Од када?

Сведок Владимир Поповић: Не. Ја га не познајем. Не искључујем могућност да је због тога што је био са Љубишом Бухом јако близак у неким од ситуација када сам ја са Љубишом Бухом се виђао да се појављивао и он или да је био он ту. Можда је био чак и на сам дан пуцања. Био је неки човек на тај дан када је било пуцање, када сам ја био. Била су нека два, три јако блиска ту Чуметова пријатеља, али се не сећам. Са њим се значи никада у животу лично нисам упознао и никада у животу нисам ниједну реч проговорио.

Адв. Љубиша Радојичић: Сведок је јуче говорио да је једном приликом Љубиша Буха Чуме дошао са једном особом под називом Шумски код њега у Владу, колико сам ја разумео у зграду Владе?

Сведок Владимир Поповић: Не у Владу него у моју агенцију.

Адв. Љубиша Радојичић: У Вашу агенцију. Опростите.

Сведок Владимир Поповић: Тачно. После нашег повратка из Француске, маја месеца.

Адв. Љубиша Радојичић: Да ли је још неко био са њима двојицом?

Сведок Владимир Поповић: У канцеларији?

Адв. Љубиша Радојичић: Да, са Бухом Чуметом и том особом да ли је још неко дошао код Вас?

Сведок Владимир Поповић: Не. Чуме је дошао сам. Показивао ми је то што је показивао и тражио је да се нешто уради. Ја сам звао телефоном да видимо шта ћемо да урадимо. Никога нисам нашао. Кнежевић није хтео да се јави, јер сам ја о томе обавестио Зорана. Онда ми је Зоран рекао немој са тим да се уопште петљаш, зови Душана Михајловића, зови некога и тако даље. Душан Михајловић је био на неком, ја мислим да је то чак био и Ђурђевдан, нисам сигуран, али рецимо може да буде да је то био Ђурђевдан или неки празник или је био Усркс и онда сам пошто никога нисам могао да нађем, позвао Зорана Мијатовића, добио Зорана Мијатовића и дошао је Зоран Мијатовић који је био једно 10 минута и после тога су се сви разишли. Преузео је те информације и податке и рекао је да ће о томе обавестити сутра министра о мучењу и злостављању тог човека које је он тада нама приказао.

Адв. Љубиша Радојичић: Да ли је то везано за отмицу Мишковића?

Сведок Владимир Поповић: Да, јесте. То сам рекао.

Адв. Љубиша Радојичић: Јуче је сведок у свом излагању, у свом сведочењу рекао да је Дејан Миленковић био десна рука Љубиши Бухи. Откуда му је позната та чињеница, лично или из приче?

Сведок Владимир Поповић: Па, познато ми је и из информација коју ми је давао Љубиша Буха, нарочито у овој фази каснијој када је био убеђен да је Дејан Миленковић отет. Сећате се да постоји једна фаза када је Љубиша Буха тврдио да су Дејана Миленковића отели чланови Земунског клана, да је он његов, да је он њему одан и тако даље и тако даље, а и из ових каснијих свих сазнања које сам добио.

Адв. Љубиша Радојичић: Пре именована и постављена Горана Петровића и Зорана Мијатовића за руководиоце ресора државне безбедности да ли Вам је и ко предлагао неко лице из министарства унутрашњих послова које је са Косова на то радно место, на руководеће радно место?

Сведок Владимир Поповић: Не сећам се, реците ми име, заборавио сам.

Председник већа: Ево ја ћу Вас подсетити пошто сте поменули име Гаја, претпостављам да на то мислите?

Сведок Владимир Поповић: Давид Гајић. Рекао сам и то сам јуче рекао, то је један од кадрова Јовице Станишића.

Адв. Љубиша Радојичић: Да ли Вам је познато име Зорана Недељковића?

Сведок Владимир Поповић: Познато ми је али ми је познато из касније фазе, не из те фазе. Није га тада нико помињао или се бар не сећам. Је ли ме питате да ли ми је познато из фазе пре постављања Горана Петровића?

Адв. Љубиша Радојичић: Пре постављања?

Сведок Владимир Поповић: Не. Не сећам се. Ако га је неко помињао није ми познато, али ми је познато име Зорана Недељковића из касније фазе. Зоран Недељковић ми је познат, тог имена се сећам, то је неки од блиских сарадника Јовице Станишића, а после сам сазнао, али не од Љубише Бухе него од људи из полиције да је то који је у исто време и неки пријатељ Љубише Бухе.

Адв. Љубиша Радојичић: У свом сведочењу сведок је колико сам ја забележио, можда нисам прецизно, шест пута поменуо убиство Гавриловића. Да ли сведок зна да ли је покојни Гавриловић непосредно, када кажем непосредно, мислим два, три дана био у Котобањи или у Шилеровој?

Сведок Владимир Поповић: Никада нисам био у Котобањи. Никада нисам био у Шилеровој.

Адв. Љубиша Радојичић: Не Ви.

Сведок Владимир Поповић: Како да Вам кажем, никада чуо тако нешто нисам стварно. Не знам. Можда је био. Немам појма. Немам контакте са тим људима.

Адв. Љубиша Радојичић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: Немам питања сада судија управо због приговора, али то ћу изнети када за то дође време.

Председник већа: Када прочитате новине? Право на питања има адвокат Вељко Делибашић. Изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Крсто Бобот. Имате право на непосредно постављање питања. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Рекли сте господине Поповићу у свом сведочењу да сте дошли једно 4 минута након што је одвежен покојни Премијер и да сте ту затекли шта сте затекли, обавили разговоре са многим људима у току дана. Мене занима само у оквиру тих разговора, а то је већ начео колега Зарић да ли су ти људи који су били у згради Владе спомињали улазна врата и јесу ли она била отворена или затворена, да ли су сви били једногласни у том смислу или нису, да ли се сећате тих разговора?

Сведок Владимир Поповић: Да Вам кажем, ја мислим да не постоји жив организам који је у стању да преприча шта је ко са ким разговарао у тренутку када Вам се деси ситуација таквог шока као што се десила тада, да убију председника српске Владе, у исто време многим одатле пријатеља или свима пријатеља, шефа и тако даље, да можете да реконструирате ко је шта када причао. То је као стање земљотреса, као стање поплаве и изађете побегнете из куће и сада има ту десет, двадесет, тридесет људи, не сећате се ниједне ствари. Ја сам мало пре рекао, сећам се да смо разговарали са тим...

Адв. Крсто Бобот: Копривицом?

Сведок Владимир Поповић: Копривицом из разлога јер нас је интересовало како, како је убијен, како је пао, како је могло да се деси и тако даље и тако даље. Да ли је то било у склопу тога, ја то причам као кроз маглу, али постоје људи који се тога можда боље сећају. Мени то уопште толико није било важно тог тренутка да ли је било, да ли се јавила «Морава» или се није јавила «Морава» али се сећам да је било значи међу тим људима Зорановим, не Веруовић пошто је он тада био у болници, био је у коми, него овима некима другима са којима је могло да се разговара, пошто су сви били у шоку. Вероватно нека потреба оправдања како им се то десило, зашто им се то десило, па је можда неко од њих ту помињао то јавила се «Морава», није се јавила «Морава» и тако даље. Да ли је неко експлицитно рекао не, врата нису била затворена, не сећам се, чак и да јесте, али се сећам тога да је Копривица тада када нам је причао, пошто верујем да је он био од ових најтрезвенијих и тако даље, то су опет моји закључци, што не мора да значи ништа, рекао да су врата била отворена и да врата нису била отворена не би могао Премијер да упадне унутра на врата и тако даље и тако даље, али одговорам Вам, немогуће је да Вам сада кажем све ту истину шта су ти људи разговарали и ко је шта ту кога питао. То је хаос, гужва, жамор, не зна се ни шта питате, ни шта причате и тако даље и тако даље.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Моје следеће питање. У свом сведочењу сте такође рекли да је немачка служба безбедности која је вршила процесну безбедности Премијера установила да је да кажемо безбедносно проблематично ова зграда преко пута улаза. Рекли сте, ако ћу да цитирам тачно, «Катастрофа, може неко праћком да гађа Премијера када улази на улаз». Прво да разјаснимо да ли се то ради о овој згради у Немањиној која је бомбардована?

Сведок Владимир Поповић: Па, она која је одмах паралелно стоји са зградом Владе у Немањиној 11.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање, да ли можете да се изјасните временски када је то немачка служба безбедности констатовала да је та зграда преко пута проблематична?

Сведок Владимир Поповић: Па, да Вам кажем, то је било три или четири месеца пре него што је Зоран Ђинђић добио тај апарат који сам рекао. Значи постоји тачан податак тих састанака и свега. Можда ћу

то да погрешим али рецимо да је то била 2001. година рецимо, не знам, јесен, али можда сам погрешео и у три, четири, пет месеци.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Сада из тога произилази моје следеће питање, да ли Вам је познато да ли је у оквиру службе нешто предузето да се тај безбедносни ризик у погледу те зграде преко пута смањи?

Сведок Владимир Поповић: Није ми познато.

Адв. Крсто Бобот: Сада бих прешао на следеће питање, данас сте спомињали дуванску мафију, Ровињ и тако даље, Петрач, «Национал» хрватски и тако даље, да ли Вам је познато у оквиру дуванске афере да ли је у ту дуванску аферу на овим просторима била укључена можда нека и страна компанија за производњу цигарета или можда и нека агенција државна, парадржавна, неке стране државе?

Сведок Владимир Поповић: Па, били су укључени многи, али како да кажем, бојим се да би ме то натерало да бих био јасан и да бих судском већу и публици и осталим адвокатима то објаснио, треба још једно пола сата, сат. Биле су, наравно да су биле укључене и неке друге. Многима је то било у интересу. Свима онима којима је било у интересу у томе су учествовали. Питајте ме на кога конкретно мислите па ћу Вам рећи.

Адв. Крсто Бобот: Мислим на фирму «Јапан тобако» и мислим на одређене истражне агенције страних земаља.

Сведок Владимир Поповић: Јесу. Неки од њихових представника познато је јавности. Њихов представник Волф Минић који је такође по принципу овога Иве Пуканића постао годину и по дана најпожељнији новинарски саговорник на тему шверца цигарета и тако даље. Једна опскурна личност, сарадник разних обавештајних служби, а он је представник био те фирме и имао је задатак да свакодневно у новинама хвали Коштуницу и напада Владу Зорана Ћинђића.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је можда нека енглеска агенција била укључена?

Сведок Владимир Поповић: Јесте, агенција «Фиа». Да, агенција «Фиа» која је такође, то је све, али то нема везе са државном агенцијом «Фиа», то је...

Адв. Крсто Бобот: Добро. Да ли је то можда било проблематично касније са аспекта ангажовања енглеске обавештајне службе за помоћ?

Сведок Владимир Поповић: Не, зато што ти људи немају никакве везе са енглеском обавештајном службом. То је потпуно приватна фирма. «Фиа» је потпуно приватна фирма.

Адв. Крсто Бобот: Добро.

Сведок Владимир Поповић: Само што има тако тај звучни назив и онда су их на жалост неки од функционера и политичара овде у Србији примали на високом нивоу, представљали њихову директорку Џесику Деграција као бившу заменицу тужиоца у Њујорку и онда то када се каже заменик тужиоца у Њујорку као да је сам Папа га послао, као да тамо нема корумпираних тужиоца и тако даље, па је из тог разлога то било на неком, изгледало да је то на неком званичном нивоу, иначе једна криминална организација против које се сада води, та Џесика Деграција, иначе за Вашу информацију тренутно је у бексту већ последњих годину и по дана. Против њих се воде кривични поступци у Канади. Добили су затворе. Председник те, онај чувени Лорд Армстронг што је писао писмо Војиславу Коштуници који је био почасни председник те агенције је такође добио судску пресуду у Канади за умешаност у шверц цигара и неко убиство и тако даље и тако даље. Никакве везе нема држава са тим.

Адв. Крсто Бобот: Значи та фирма «Фиа» је по Вашим сазнањима радила за «Јапан тобако»?

Сведок Владимир Поповић: Не по мојим сазнањима него по томе што су они рекли. Они су званично били ангажовани, а у исто време су били ангажовани на жалост и од Народне банке Југославије, гувернера Млађана Динкића на истраживању пара Слободана Милошевића на Кипру и злоупотребљавајући ту функцију да имају, траже паре за државу, улазили су у царину, улазили су у банку, ишли су у медије и злоупотребљавајући то, значи потпуни конфликт сукоб интереса, они су наводно тражећи паре за Слободана Милошевића које су требале да се дају и да се Србија препороди када се те милијарде нађу, у ствари радили за «Јапан тобако». Касније се испоставило да су радили за «Јапан тобако» и за њих завршавали тај процес који се завршавао.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Сада из тога излази моје следеће питање, значи Ви сте рекли да је главни циљ Владе био да се сузбије шверц цигарета. Да ли Вам је познато име Русмир Кадрагић?

Сведок Владимир Поповић: Чуо сам, али знам да има неке везе са цигаретама, али не знам тачно које.

Адв. Крсто Бобот: Да ли Вам је познато да је Русмир Кадрагић основао једну фирму за трговину цигаретама коју је регистровао код Трговинског суда у Београду?

Сведок Владимир Поповић: Не. Није ми познато. Кажем Вам, знам да има неке везе са цигаретама али не знам тачно.

Адв. Крсто Бобот: Да ли Вам је познато да се та фирма звала «ЈТИ» ДОО Београд?

Сведок Владимир Поповић: Па, не знам да ли је то он. Значи, знам да је постојао судски спор, не знам да ли и даље постоји између неке фирме која се звала «ЈТИ» и друге која се звала такође «ЈТИ» и да је то био сукоб и да је ту главна мирођија био управо тај Волф Минић и да су један другог оптуживали да шверцују «Монте Карло», а у суштини оно што сам ја на крају сазнао и једни и други су шверцери, али је проблем био ко је регистровао лиценцу и тако даље и тако даље.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Било је ту и других проблема, али нећемо више ширити тему пошто се основна фирма «ЈТИ» са истим називом стране фирме у Београду код Трговинског суда...

Сведок Владимир Поповић: Да, али не знам ко је на чијој страни.

Адв. Крсто Бобот: Не бих. Ја сам задовољан са овим одговорима. Сада бих прешао на другу тему, када сте говорили у свом сведочењу о Земунском клану, организацији, куда си сви ти пипци кажете организације дошли, спомињали сте и одређене судије. Рекли сте судије, неки који су били председници већа.

Сведок Владимир Поповић: Живота Ђојинчевић.

Адв. Крсто Бобот: Јесте. Да ли можете да нам кажете на основу којих информација, на основу којих чињеница и ко Вам је саопштио чињенице у вези судије Животе Ђојинчевића?

Сведок Владимир Поповић: Саопштили су ми представници истражних органа као овлашћеној особи која је једну од информација тог типа да је приведен, из ког разлога, зашто и тако даље, судија Живота Ђојинчевић и ти су ми људи дали тај податак.

Адв. Крсто Бобот: Да ли можете можда неко име да нам кажете?

Сведок Владимир Поповић: Па, не могу да Вам кажем име, али мислим ако је то страшно важно или битно за Ваш процес, то је ствар која може да се провери. Може да се тражи од Владе тачно ко је тог дана издао саопштење и ко је тог дана ми то предао и пренео.

Адв. Крсто Бобот: Добро. У погледу значи Вашег излагања око те организације и куда све допиру ти пипци, у том контексту је моје питање следеће, да ли Вам је познато да ли је судија Живота Ђојинчевић оптужен са сарадницима Земунског клана, да ли је против њега вођена нека истрага заједно са припадницима клана и да ли Вам је уопште познато зашто је он оптужен и да ли је уопште оптужен?

Сведок Владимир Поповић: Да Вам кажем, нисам то пратио даље. Неко је ту, неко од те двојице се брани неурачунљивошћу, јуче сам то рекао, а сви знају у држави да није, а један је ослобођен или не знам, можда је тај о коме говорите. Неко је ту нешто оружје, па није паре, па јесу паре и тако даље и тако даље, али то није никакав доказ.

Адв. Крсто Бобот: Добро, ако судска одлука није доказ за Вас, шта је за Вас доказ?

Сведок Владимир Поповић: Па, да Вам кажем, за мене је истина. Ја сам овде да бих причао истину. На жалост и сами знате, бавите се овим послом, знате да постоје судске одлуке које не изражавају истину. Оне су можда из процесних разлога, не знам оваквих, онаквих или тако даље, законито оправдане, али то не значи да увек из суднице изађе особа која није крива. Према томе, оно што ја знам...

Адв. Крсто Бобот: Ако је судска одлука спорна за Вас, да ли је за Вас споран можда оптужни акт Јавног тужиоца?

Сведок Владимир Поповић: Па, немојте да ме увлачите у то, нисам ја толико вичан.

Адв. Крсто Бобот: Зато што је човек оптужен за неовлашћено поседовање оружја, а проглашен је чланом Земунског клана и Ви јуче га спомињете, зато Вас питам.

Сведок Владимир Поповић: Рећи ћу Вам. Није нико седео па измишљао па баш рекао ајде да ухватимо тог Животу Ђојинчевића, баш је мени стао на жуљ, ајде њега да ухапсимо па шта ћемо да радимо, наћи ћемо му оружје, па ћемо да изнесемо да је члан клана. Него су неки од људи, један од таквих који је те информације давао и Ваш колега који

данас овде није, који је на 20 страна дао извештај у полицији, до детаља објаснио шта је било, како је било и тако даље и тако даље, како је функционисао тај Земунски клан. Мислим на господина Миливојевића, који је те податке давао и онда су на основу тих информација дошли до Животе Ђојинчевића, на основу података. Ако су ти људи лагали, који су те податке давали, па онда је полиција заведена, али пре ће бити да у земљи у каквој живимо, у правосуђу у каквом живимо, уз све оно што се десило по укидању ванредног стања, по страху, по промени исказа свих ових сведока, који су једне исказе давали током ванредног стања, а после тога кренули да дају изјаве да ништа од тога у ствари није тачно, да на жалост се десило да је на крају остало то да једино што су имали, имали су пушке и Светлана Ражнатовић је колико сам пратио у новинама...

Адв. Крсто Бобот: Ја Вас не питам за Светлану Ражнатовић, ја Вас питам за судију Животу Ђојинчевића.

Сведок Владимир Поповић: Кажем Вам не знам, нисам се бавио Животом Ђојинчевићем, али Вам кажем детаље. Није он ухапшен због оружја, није нико њему то наместио. Што би то баш њему урадили, а нису неким другима, него из разлога што га је неко директно оптужио од ових људи са којима је полиција водила разговор и разговарала. Што су ти људи можда касније, можда, повукли те своје исказе и рекли ма не, нисам, ја сам то рекао под принудом, измислили су, лажу, сами знате да то нема никакве везе са овим што ја сада говорим. Зато тврдим да не значи да увек истина побеђује, без обзира што јесте судска одлука увек најважнија. Мени је свеједно да ли је Живота Ђојинчевић или неки други, потпуно ми је свеједно. Не знам ко је човек, немам везе. Потпуно ми је свеједно, али знам као што знате и Ви, као што знају сви грађани ове државе, да најкорумпиранији слој друштва је правосуђе и судство и како је могуће да у том најкорумпиранијем друштву никада нико до сада није одговарао сем неки јадни судије или приправници по Шапцу и Ваљеву што је примио 50 марака или 100 марака, а Ваше колеге имају станове, куће, виле, возе аутомобиле, мобилне телефоне од 5.000 марака, од плате судијске која је 10 - 20 хиљада динара. Па свима је то јасно. Али не може да се докаже.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Ја то не знам што Ви знате.

Сведок Владимир Поповић: Па, ја знам. Ја знам оно што зна 8 милиона грађана Србије.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Још једно питање у вези судије Животе Ђојинчевића, па бих прешао...

Председник већа: Колега, мислим да претерујете заиста са тим питањима у вези судије Животе Ђојинчевића. Знате и сами да више злоупотребљавате максимално. Поставили сте 10 питања, мислим заиста да то нема никакве сврхе и додирне тачке са овим предметом.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Онда повући ћу питање. У реду. Моје следеће питање, у свом сведочењу сте говорили о једној медијској кампањи која је вођена против Владе покојног Зорана Ђинђића, ко је све у томе учествовао и тако даље. Моје питање за Вас је да ли сте и ако јесте шта сте као намештеник Владе у тој агенцији у којој сте радили предузимали да би сте променили имиџ те Владе и утицали на неку контра кампању и да ли сте предузимали неке активне мере у том смислу?

Сведок Владимир Поповић: Па, само оно што може да се ради у институционалним оквирима које смо имали, а то је да заказујемо, пишемо саопштења, пишемо демантије, пишемо изјаве, организујемо конференцију за штампу, организујемо гостовања председника Владе по телевизијама у отвореним студијима и тако даље и тако даље. Оно што је у мери у којој може да се ради. Међутим, није проблем у тој кампањи ако сте ме добро слушали, у томе што су новинари стварно веровали да то постоји и зато што су новинари стварно вођени својом професионалном етиком и побудом за истраживачким новинарством желели да стварно открију зашто се Зоран Ђинђић вози авионом и да ли је то у реду или није у реду, него су то били плаћеници и о томе сам јутрос причао, да не улазим сада поново, да не губим време, који су за то добијали новац или неки од њих, извињавам се, радили из патриотских побуда сматрајући да је Зоран Ђинђић лош и да му што пре треба видети леђа.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Ја сам овако схватио један део Вашег сведочења, ако сам погрешно нека ме исправи председник већа или Ви, да сте рекли да су неки припадници Јединице за специјалне операције значи учествујући у криминалу, како сте објаснили, учествовали у крађи аутомобила и у шверцовању дроге. Да ли можете да наведете име неког од припадника?

Сведок Владимир Поповић: Не могу. Не знам ниједног, али долази нам за неколико дана начелник Горан Петровић који је против њих водио кривичне спорове и од њега сам те информације добио и ја и председник Владе, па је он дужан да Вам то тачно каже.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање значи везано је опет за све те информације у вези припадника ЈСО-а. Споменули сте у сведочењу да многи од њих нису завршили ни основну школу. Знате ли име и презиме једног?

Сведок Владимир Поповић: Не знам ниједног од њих, стварно, ни са факултетом ни без основне школе. Знам за команданта њиховог и надимак овога ко га је наследио и касније сам сазнао и за оптуженог Јовановића.

Адв. Крсто Бобот: Да ли можете да нам кажете, рекли сте у свом сведочењу да је лице које је давало информације медијима у току протеста Јединице дошао у ту Јединицу 15 дана пре протеста из војне обавештајне службе. Да ли можете да нам кажете одакле Вам та информација?

Сведок Владимир Поповић: Од тадашњег врха државне безбедности. При томе, то није никаква тајна информација, али кажем Вам, ево то је опет још једно питање које можете да поставите начелнику Петровићу.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем. Да ли можете да нам кажете ко Вам је дао информацију да је Душан Маричић пре него што је био примљен у Јединицу радио као вулканизер?

Сведок Владимир Поповић: Немам појма. Неко од тих људи из службе. Петровић, Мијатовић, неко од тих ко то зна.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Да ли можете да нам кажете да ли Вам је познато да ли је можда министар Душан Михајловић унапредио Душана Маричића?

Сведок Владимир Поповић: Није ми познато, али ме не би изненадило.

Адв. Крсто Бобот: Можете ли да нам објасните зашто Вас не би изненадило?

Сведок Владимир Поповић: Па, зато што су постојала, министар Михајловић је био министар две године или колико, три године је био министар и он је министар полиције. Њему на сто дође папир који му је пре тога неко од начелника или подначелника или тако даље и тако даље, већ припремио. Могао је да потпише за свакога. Значи могао је Милорад Луковић да му да папир и да каже ево он је био супер, југ

Србије, борио се, храбар, урадио то, не знам открио наоружање и тако даље и тако даље и шта ће министар? Он служи ту само да потпише.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Ја имам још једно само питање исто везано за припаднике и карактеристике припадника ЈСО-а, рекли сте у свом сведочењу да су у ту Јединицу примани они којима су побијена читава фамилија, отац, мајка, можете ли нам рећи име и презиме неког?

Сведок Владимир Поповић: Не могу ниједног. Не знам име, ево трећи пут Вам кажем, не знам име ниједног припадника ЈСО-а ни редовног састава ни ванредног састава и друго, то је Јединица кроз коју је прошло у претходних десетак година једно хиљаду и по људи. Не верујем ни да њихов тадашњи командант зна њихова имена, а камоли ја.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Моје питање усмерено је због тога што кажете многи од њих, па после кажете не знам име, значи то ми је мало само проблематично. Због тога постављам оваква питања.

Сведок Владимир Поповић: Не треба да Вам буде проблематично. Зашто би, можете Ви да знате неке ствари у начелу, а не мора да значи да знате те појединости. У чему је то...

Адв. Крсто Бобот: Зато што су појединости неке чињенице на којима се заснива начелно схватање. Знате, не може се начелан став имати без иједне чињенице. Зато је...

Сведок Владимир Поповић: Није ово округли сто, није за овај судски поступак. Нема везе са овим судским процесом.

Адв. Крсто Бобот: Слажем се. Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Жељко Грбовић. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Врло кратко једно питање. Господине Поповићу, реците ми да ли сте знали да ћете бити сведок у овом поступку пред Посебним одељењем Специјалног суда у Београду?

Сведок Владимир Поповић: Када?

Адв. Жељко Грбовић: Када сте добили позив да сведочите?

Сведок Владимир Поповић: Шта је питање када сам сазнао или када сам добио позив?

Адв. Жељко Грбовић: Када сте сазнали или када сте добили позив?

Сведок Владимир Поповић: Па, сазнао када сам прочитао у новинама.

Адв. Жељко Грбовић: Реците...

Сведок Владимир Поповић: Пре сам прочитао у новинама него што сам добио позив.

Адв. Жељко Грбовић: Реците ми којим сте се мотивом руководили када сте јавности преко медија «Б-92» говорили о критичном догађају, а то да кажете пре него што кажете овом већу?

Сведок Владимир Поповић: Којим сам се мотивом водио?

Адв. Жељко Грбовић: Тако је. Да ли имате образложење за то? Овде треба да кажете истину, Ви сте сведок под заклетвом, да ли постоји мотив којим сте се руководили да кажете прво јавности односно телевизији са којом нисте били у добрим односима, пре него што кажете овом већу и учесницима поступка?

Сведок Владимир Поповић: Не постоји никакав мотив осим мотива да се сазна истина.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала Вам. Љубазни сте.

Сведок Владимир Поповић: Мотив је и да будем гост на телевизији и да кажем истину и мотив је да будем у овом суду да би се сазнала истина.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Љубазни сте.

Председник већа: Право на питања за сведока Владимира Поповића имају присутни окривљени.

Да ли се неко од присутних окривљених јавља за реч са правом да поставља питања сведоку Владимиру Поповићу?

Констатујем да нико од присутних окривљених нема питања за сведока Владимира Поповића.

Право на додатна питања има адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Колега Даниловић ме је прозвао окривљеним, он као тужилац, тако да нема проблема. Само једно питање, то је проистекло из казивања господина Поповића, везано за овај брифинге Владе у акцији «Сабља» од кога сте добијали информације које су саопштаване медијима? Рекли сте да се тачно зна ко је доставио информацију.

Сведок Владимир Поповић: Не. Како када. Значи информације сам добијао од људи који су истрагу водили. Они су имали неку врсту, не знам како то да назовем, координација дневних које су се, мислим у почетној фази дешавале у Кнеза Милоша, у кабинету министра Михајловића, а чини ми се у каснијој фази УБПОК. Зашто кажем чини ми се? Зато што нисам никада био у УБПОК-у, а био сам у Кнеза Милоша пуно пута и чекао да заврше састанак јер су мене пола сата или сат касније чекали новинари у згради Владе којима сам требао да дам информације шта је ново у истрази урађено и ту су постојала два степена. Један је био чисто полицијски и ти састанци су мислим били нешто око 12 пре подне, зато што су они ноћу радили и пре него што нека екипа оде на спавање онда они дођу у полицију и то су били чисто полицијски. Не знам да ли је било одвојено београдска полиција, УБПОК или БИА. Нисам био присутан никада ни на једном од тих састанака али из приче и из кретања и из онога што можете посредно да закључите, знам да су била полицијска, а касније значи нешто касније, не сваки дан и не стално, али некада су се дешавали и са неким људима из тужилаштва или већ ко је ту се бавио истрагом или из БИА, ако БИА није била ту и тако даље и онда сам те податке добијао како када. На пример, када је била прес конференција коју је тог дана држао и министар Михајловић по откривању леша Ивана Стамболића и тако даље. Податке сам, информације и касету и тако даље и тако даље добио лично од министра Михајловића. У неком другом случају сам добио од заменика његовог Ненада Милића. Некада сам добио од Сретена Лукића. Некада, додуше ретко, од Боре Баџца. Још ређе од Милана Обрадовића. Некада од представника БИА који су ту били, да ли начелник, његов помоћник или већ неког од својих људи и тако даље и тако даље. Најчешће, значи најчешће то је изгледало тако што ме они позову, што ја дођем у неку канцеларију где они већ седе, значи та се група рашчисти, остане троје, четворо, петоро њих и онда они ми диктирају информације које смем да кажем, међусобно се консултују да ли то сме због процесних ствари, да ли не сме, да ли је добро за истрагу, да ли није. Некада би министар рекао неке ствари које су за јавност добре, да јавност сазна, али оне ометају истрагу, па не да Обрадовић или не да

Бањац и тако даље и тако даље. Присуствовао томе, онда ја то што од њих добијем поновим типа, «је ли ово могу да кажем», могу, могу, могу. Претпоставим која су то питања која ће ми новинари постављати, јер не идем само да им читам него да и одговарам на нека питања. Шта ако ме питају ово, шта ако ме питају оно, завршим са њима те разговоре и онда одем на састанак са новинарима и пренесем им ту информацију коју сам им дао.

Адв. Момчило Булатовић: То питам, да ли значи ту информацију коју пренесите, да ли је Ви слободно формулишете како ћете пренети медијима или добијете од неког написано?

Сведок Владимир Поповић: Како кад. Како кад. Некад добијем написмено и то што добијем написмено само проследим. Некада као ево Вам, узео сам пример Стамболића, министар Михајловић је држао прес конференцију и на тој конференцији објаснио шта је имао да објасни. Мени је дао касету. Ја сам требао ту касету да делимично избацити неке сцене које су одвратне јер је то молила жена породице Стамболић и да само део из те касете која је трајала, не знам сат и нешто, пет или десет секунди наснимим на ЦД, поделим медијима и да ако ме медији питају то, то, то и то, могу да им одговорим на та, та и та питања. Значи то добијем лично од њега и на тај начин то пренесем јавности. Слободно је могло да буде само моје преношење порука коју ми је он рекао или неко други од њих, али не у облику саопштења. Саопштења или изјаве су увек биле у консултацији са људима који су ту надлежни и одговорни, управо из тих да тако кажем осетљивих процесних ствари које некада сметају истрази, а некад сметају правосуђу.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је некада у саопштавању било које информације коју сте добили на овај или онај начин, како сте то описали, било да је нека нетачна информација објављена?

Сведок Владимир Поповић: Нисам најбоље разумео, да ли сам?

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте некада објавили информацију неку која се показала да није тачна, да је било демантовање информација, објашњења?

Сведок Владимир Поповић: Не, била је само једна информација која је да тако кажем полицијски била нетачна, а то је, дата нам је фотографија неког човека што се после испоставило да је неки трубач, неког човека и тражило се од нас да објавимо фотографију и да тражимо од грађана да нам кажу да ли су тог човека видели или препознали. Значи полиција нам је дала то из разлога што је нека лична карта, сада ја

можда ту импровизујем али знам да је нека лична карта нађена у неком од штекова. То је било већ у фази када је полиција успела да открије део тих станова где су се они крили. У неком од тих станова у који су ушли не знам како су закључили да ли по врућој храни, пепељари или ово, оно, пола сата или сат пошто су неки од бегунаца у том стану били, побегли, нађена је та нека лична карта тог човека, односно нека фалш лична карта у којој је ваљда била та фотографија или већ како се сећам и нама је то дато и речено да ту слику треба да објавимо. После се испоставило да тај човек нема везе него да су њему украли личну карту, а да су припадници клана ту његову личну карту користили. Значи, ако сте на то мислили то да.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Да се надовежем на ово питање. Пошто постоји као теза са бранилачке стране информација о томе да ли су били током акције «Сабља» и ванредног стања ухапшени Душан Спасојевић и Миле Луковић звани Кум, да ли имате те информације, да ли је таква информација објављена у медијима, да ли сте као шеф бироа за комуникације Владе Републике Србије демантовали ту вест, да ли сте реаговали на било који начин, проверавали истинитост таквих тврдњи? Изволите.

Сведок Владимир Поповић: Одговорићу из две целине. Једна је познато ми је о хапшењу Душана Спасојевића и Милета Луковића и о томе сам истиниту изјаву дао у интервјуу телевизији «Б-92», могу овде да поновим, али нема потребе. Знам углавном, те информације сам добио од људи који су руководили том акцијом значи мислим на Ненада Милића и тако даље и знам те податке. Знао сам нешто раније него други грађани, јер су ме позвали и рекли да држим људе своје дежурне и да моји дежурни људи буду зато што су добили информацију где се налазе, у којој кући су Спасојевић и Луковић и да ће бити хапшење. Била је да тако кажем једна врста опште еуфорије у полицији, зато што је то био први важан, битан тренутак после те акције, од почетка акције «Сабља» да се ухапсе главноосумњичени и ја сам имао задатак да успоставим та дежурства. Од онога што сви Ви знате у јавности што сте чули, једини податак који сам ја чуо више него што се у јавности појавило, али сам и то изашао у јавност и рекао, речено ми је да је та екипа која је за ту кућу добила податак промашила и да је отишла у неку другу кућу, упала у неку другу кућу. Како им се то десило, десило, углавном из тог разлога што су у ту кућу другу упали, како су већ упали, наоружани, ови су ваљда чули и кренули да беже. Био је мрак и то се десило што се десило. То знам. Спреман сам чак и да гарантујем да је то тако иако је то врло незахвално пошто нити сам био у тим јединицама,

нити сам био на лицу места, нити било шта. Међутим, да би се таква нека лаж која је покушана да се, не од бранилаца, то је лаж која је гурнута од стране политичара и то ћу прећи сада на овај други део, да би се тако нека лаж спровела у дело у Србији, поред 60 или 70 људи који су у то били укључени, та врста завере, није могуће да се сними ни на филму. Значи да су они ухапшени негде, па чак и тог дана, па да не знам шта, па да их је онда неко убио, па то је ствар која је немогућа. Не могу да тврдим, не могу да гарантујем али би чак био спреман да гарантујем да је то било тако. То је моје сазнање о њиховом хапшењу. Што се тиче информације која је почетак спиновања једне врло подле и ружне лажи, а то је да су они ухапшени много раније, па убијени, она је производ једне полуинформације која се појавила у првом издању листа «Глас» али рецимо 20 дана или не знам сада, можда грешим, да ме не хватате за ово, али значајно пре него што је уопште дошло до хапшења Спасојевића и Луковића. Значи ми смо донели ванредно стање и једну од мера ванредног стања, врло важна и врло битна је била цензура медија. Из ког разлога? Па, управо из тог разлога да се не би, јер смо то знали, то сам објашњавао у ових претходних три дана, да имају јако пуно пара, да имају јако разгранату мрежу и да имају страшно пуно спремних својих што политичких саветника ментора, што својих адвоката, што консиљера, што пријатеља у медијима, који ће једва чекати и који имају задатак да оног тренутка када се то са Зораном десило, сада крену у причу, па шта смо рекли, као што је уосталом била и сама изјава непосредно два, три сата после атентата тада додуше без икакве функције, али и даље главног политичког противника Зорана Ђинђића у Србији и да не кажем противника, да не била груба реч, конкурента Војислава Коштунице, да је он причао о криминалу, да је криминал лош и да је потребна концентрациона Влада, или 15 минута после Војислава Коштунице изјава једног од тих плаћених консиљера бившег шефа београдске полиције, саветника ЈУЛ-а за МУП Марка Ницовића који је «Б-92» телевизији тог дана рекао, почео да разрађује ту тему како, то је опште познато, ништа то њега не изненађује, мафија плаћа свој данак. Данашњи министар правде Србије Стојковић у тренутку када се то десило са Зораном Ђинђићем и када је чуо у бифеу Окружног суда људима за столом, не могу да кажем да је чашћавао, али људима за столом којима је плаћао кафу што би вероватно радио и да се то није десило, је рекао, «па мафија не води парнице. Мафија овако узима свој данак». Значи знали смо да је створена та атмосфера да је то било, само требало да се уради и да је требало да се докаже, аха, ево га мафијаш је убијен и из тог разлога смо донели уредбу којом смо забрањивали, а највише из разлога да нам те изјаве и подметања које смо знали да ће их бити стотине, не би ометале истрагу, јер је нас интересовало само једна ствар, да те људе који су у томе учествовали приведемо правди, да их изведемо на суд и да им се суди, јер је то

толико очигледно и толико јасно већ у том тренутку било да су они, да је било само питање да ли ћемо успети пре да их доведемо правди него што ће они успети да тај пуч који су започели 12. марта и спроведу у дело и из тог разлога, значи то је главни разлог зашто смо то увели, медији су, да тако кажем, сем два, три који то наравно нису поштовали, ови који су директно били плаћени од њих и која смо затворили дан или два или забранили њихову дистрибуцију као што је био лист «Дан», мање-више ту одлуку поштовали, али без обзира мала је ово средина, пуно је да тако кажем медија, сви имају потребу чак и у том ограниченом простору да имају неку суперексклузивну и битну информацију, сви имају, знате како то већ иде, нема уредника или новинара ко нема брата, рођака, кума, снају у полицији, у тужилаштву, у суду, у Влади, у кабинету и дојави мени, дојави мени, дојави мени и друго постојала је још једна атмосфера да тако кажем, можда смо је сада сви заборавили, али постојала је та једна атмосфера тих првих, нарочито два, три дана неке врсте панике, која се ширила по граду да ли случајно или не случајно, па је тако Легија виђан и у Пролетерских бригада, упадао је у Демократску странку, па су чак из Демократске странке звали Душана Михајловића да пошаље појачање, па је нека патрола јурила Легију по Врачару, па се испоставило да није Легија него неки шеф царине који има блиндирани ауто и тако даље и тако даље. Неке од тих полуинформација су се појављивале и у новинама. Значи неке од тих информација типа Легија виђен овде, или виђен онде, или овај ухапшен или није ухапшен, су се појављивале у новинама и ми смо такве ствари санкционисали и спречавали. Једна од тих ствари је и да ће бити ухапшен саветник председника Југославије Коштунице, то је објављено у «Политици». Потпуно без нашег знања и без наше одговорности и тако даље, на шта смо ми интервенисали. У једној од тих, значи у једној од тих, да ли су подметачине, да ли су дезинформације, да ли је то тако ето непроверена вест или је можда чак и намерно пласирано, данас ме не би изненадило ни да је то намерно урађено, али не верујем да је неко могао да зна да ће они баш не знам за 10 дана у хапшењу да буду убијени, па је то згодно, него ја претпостављам да је то било нека од тих тако глупости које је неко од тих уредника објавио и она је изашла само у издању за унутрашњост зато што за оне који не знају, све се дневне новине штампају у два издања. Прво које се прелама и завршава већ око 5 сати и излази из штампарије негде око 7 – пола осам, издање за унутрашњост и оно друго које иде два или три сата касније. У између та два издања мање-више нема никада неких претерано великих измена, сем што остављају могућност главном и одговорном уреднику да ако се деси нешто епохално саобраћајна несрећа или нека трагедија или неко важно саопштење и тако даље, да га убаци у то друго издање. Ми смо, којима је то био посао и био задатак значи мени и тој служби која је то радила, али нисам радио само ја то него су то радили и сви остали, наравно

куповао одмах те новине које изађу и имали смо у рукама ту новину и тај лист. Уредник је био Качаревић Славољуб и видели у новинама информацију, не знам да ли сам видео први ја или ме је можда звао Иван Ђорђевић из МУП-а јер и они су исто то тако добијали и одмах проверавали, пошто је њима било много важније за истрагу него што је било да тако кажем ово важно политички да ли ту пише или не пише и рекао «еј одакле овај податак», један мали онако текст, врло онако прикривен и тако. Не могу да се сетим сада тог текста, али то носи у свом новчанику Коста Чавошки и тај текст показује свуда у јавности као крунски доказ да су они у ствари ухапшени тог дана. Неки мали текст где отприлике пише, ја мислим чак да је писало према непотврђеним информацијама или из извора блиских истрази, како то већ углавном пише, или један од извора и тако даље, нам је рекао да су највероватније јуче у некој акцији ухапшени Луковић и Спасојевић. Подсетићу Вас и на то да је у тих 7 – 8 дана било јако пуно, јако пуно полицијских акција где је по 30 – 40 – 50 наоружаних полицајаца у пуној ратној опреми упадало у одређене зграде у којима је било и по 60 – 70 станова и ти људи су то могли да виде. Дешавало се да су динамитом разваљивали врата неких станова и наравно да је 20 – 30 – 40 породица које су у тој згради живеле то знало и сутра ујутру јавили и рекли, «еј ноћас је овде нешто било, изгледа да су неког покупили» и тако даље и тако даље, па је у том смислу интонирана та изјава. Када смо видели, позвали Качаревића, «одакле ти то, ко ти је рекао, шта је било?», «јој, па не знам, проверићу, јој, извињавам се» и он је то из другог издања избацио на нашу интервенцију. Ми то нисмо демантовали али смо дан после тога или два дана после тога имали један од тих састанака и брифинга где је неко од ових оштрих ока приметио да је то било у првом издању, да није било у другом, питао нас шта је то, рекли шта је било. Мислим да је чак тада био и Качаревић и рекао «па, извињавам се, то је наша грешка», као што се и уредник «Политике» извињавао колегама што је објавио за Тијанића и рекао да је био 100% уверен да је та информација тачна. Добио је од једног од чланова Владе па није имао разлога да му не верује и тако даље. Значи то је све што се тиче тога и једна од десетине грешака која постоји и никада нико о њој више није причао док се није једног тренутка, ја сада не могу да се сетим тачно када, није појавила једна од тих убачених лажних тема да је Влада убила односно да је полиција дала налог да се убију Спасојевић и Луковић из разлога да не би живи испричали како су у ствари са нама ове милионе тона дроге продавали и тако даље, па из страха да то не би радили ми смо их убили. А доказ? Па нису имали доказ сем тај исечак један стубац са 3 цм који кажем и дан данас носи овај човек, али носе и неки други, али добро, носе и показују. То је све што знам о том случају и о том подметању за убиство Спасојевића и Луковића.

Председник већа: Јавио се за реч адвокат Божо Прелевић. Изволите имате право на додатна питања.

Адв. Божо Прелевић: Захваљујем. Сведок је данас споменуо да се ради о политички мотивисаном убиству и ја бих само замолио сведока ако може суду да каже да ли је нека политичка групација након атентата покушала да дође на власт, претпостављам да би то био мотив?

Сведок Владимир Поповић: Па, дошла је на власт. Политичка групација која у другим околностима не би могла никада да дође на ту власт. На власт је дошао човек који је у претходних 4 месеца изгубио све изборе које је могао да изгуби. Могу да Вам објашњавам то и детаљније ако Вам није било довољно.

Адв. Божо Прелевић: Просто говоримо о мотиву, мислим да, пошто сте врло обавештен човек да не би...

Сведок Владимир Поповић: Ја немам никакав проблем да кажем било шта. Питајте ме директно, рећи ћу Вам директно. Немојте да завијате. Директно ме питајте на шта мислите.

Адв. Божо Прелевић: Ја уопште не завијам.

Сведок Владимир Поповић: Да ли је дошао неко на власт? Па, није дошао. Остала је Влада Зорана Живковића, али је срушена 6 месеци после тога и дошла је на власт нека група која, да је Зоран Ђинђић остао жив, не би, не били председник Владе и ушли у Владу, него не би постојали на политичкој сцени Србије, као што нису ни постојали у време Слободана Милошевића, него би чували мачке. То је моје мишљење. Можда је тачно, можда није тачно, слажете се са тим или не, ја стојим иза ових речи које говорим.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је било након атентата покушаја да нека политичка групација користећи атентат...

Сведок Владимир Поповић: Било је, како није било. У том...

Адв. Божо Прелевић: И којим су то инструментима покушали?

Сведок Владимир Поповић: Мало пре сам рекао. У том дану, прву изјаву коју је дао тада није био ништа, председник Демократске странке Србије, али главни политички конкурент Зорану Ђинђићу није изјавио да му је жао што је Зоран убијен, није био запрепашћен, није био згрожен, није му било страшно, него је прва изјава била да ето, он је

причао, криминал, криминал, земља је била огрезла у криминалу и он мисли да је најбоље да се направи концентрациона Влада. Они који не знају шта то значи, значи Влада њега, Шешеља, Милошевића, ЈУЛ-а и не знам кога, ко је још тада био али наравно као и Демократске странке и тако даље и да они треба да дођу на власт. Значи постојала је истог дана прва изјава једне политичке личности је била интонирана у том правцу.

Адв. Божо Прелевић: Значи ако ја добро разумем, Ви кажете људи на оптуженичкој клупи су извршили атентат у намери политичког убиства да доведу другу политичку групацију на власт?

Сведок Владимир Поповић: Не. Нисам тако рекао.

Адв. Божо Прелевић: Па само да би се разумели.

Сведок Владимир Поповић: То убиство ја сам рекао да је ово атентат и да је ово политичко убиство и да је немогуће да постоји од када је света и века, па чак ни овде иако се ми разликујемо од многих држава на свету, да постоји политичко убиство баш код нас, Зорана Ђинђића које у ствари није политичко. Оно јесте политичко. На жалост, на жалост моју и на жалост многих часних грађана ове Србије, не верујем да ће се у овом процесу то у неком догледном времену сазнати прави политички мотиви ко је то урадио, али ће се сазнати за 20 – 30 година. Ја сам само рекао да су то извршиоци, да немам дилеме да су извршиоци и да се то извршење њиховог дела којим су они били лично мотивисани из неких својих разлога, то је било страх од Хага или страх од хапшења или страх од сазнања шта су радили и тако даље, поклопило са неким другим интересима неке друге групе која је у томе нечему проналазила свој политички прифит. То да докажем ја то знам, ја то тврдим, ја стојим иза тога, ја то говорим и овде, ја то говорим и јавно, знам да не могу да докажем, али не значи да не треба о томе да причамо.

Адв. Божо Прелевић: Имам још једно питање само, да ли Вам је, обзиром да Вам је познато, врло сте обавештен човек, оно што је говорио сведок Буха, после хапшења Багзија, па онда књига «Луцифер», па праћење Земунског клана...

Сведок Владимир Поповић: Шта сте рекли?

Адв. Божо Прелевић: Па и она књига «Луцифер»...

Сведок Владимир Поповић: Никад чуо.

Адв. Божо Прелевић: Небитно. Доста ствари указује на угроженост Премијера. Да ли можда можете да нам објасните ако је толико ствари указивало на угроженост Премијера, зашто није подигнут ниједан степен обезбеђења око Премијера, да ли имате информација, ако немате кажите, значи то је просто питање које се стално намеће, зашто ако се већ знало да неко покушава да убије Премијера зашто Премијер није боље чуван? Ја просто користим прилику да сте Ви ту, да то објасните.

Сведок Владимир Поповић: Ја сам нарочито у оном првом дану мог сведочења пре месец дана објашњавао о томе каква је била позиција Зорана Ђинђића, каква је била његова позиција у јавности, какав је био његов однос према власти, какав је био његов однос према тим институцијама које смо наследили и које су практично биле карикатуре институција или виртуелне институције које су као практично постојале, а у ствари нису постојале, били сте омиљен да би Вам било лакше јер Ви сте један од људи који сигурно ће боље разумети него многи други, и коминистар, а и дуго времена после тога саветник у министарству те полиције, па сте свесни да сте свакодневно наилазили на стотине или хиљаде неких запрека које су потпуно нелогички објашњиве због чега не могу да се реше или не могу да се спроведу, па се нису спровеле. Један од разлога лежи у тој да тако кажем наивности свих нас, на челу и са Зораном Ђинђићем у приступу колико је опасан посао који је он преузео када је узео да ради. Ја сам убеђен да он није био свестан те опасности не само од непосредне физичке него уопште шта је то што смо ми наследили и то што сам данас фигуративно рекао тај Чернобил, какав је то у ствари Чернобил и шта је то што је под нама било, а за шта смо ми били одговорни, што је у исто време веровао да пошто је све у тој држави тако да тако кажем тривијално и разрушено и неспособно, да је таква вероватно и та банда и та организација и да без обзира што је знао да они вероватно то хоће да ураде или неће да ураде, се надао да су и они ваљда су исти такви као и ми, ако је неспособна полиција, ваљда су и они толико неспособни па ће да промаше или не. Ја Вам цитирам неке од његових речи јер је то став Зоранов и његов тако даље и тако даље. Рекао сам прошли пут да је тек после Лимеса био врло озбиљан и врло опрезан и схватио то много озбиљније и тако даље и тако даље, али осим што је мени говорио, говорио је и јавности па да не користим те ситуације када је само мени говорио. Могу да кажем и оно што је рекао јавности да је свестан тога да ће га убити, веровао је да неће зауставити неке процесе који су започети и које је он започео после 5. октобра и није толико обраћао пажњу, а један од разлога што је све то тако је и та нека општи јавашлук и опште стање у коме смо живели, а то је таква је била полиција, такво је било Зораново обезбеђење, такви смо ми Срби

људи, лакше ћемо се међусобно посвађати него што ћемо се помирити. Рећи ћу Вам један детаљ. Мислим, није он важан...

Адв. Божо Прелевић: Извините, само да не одузимамо време.

Сведок Владимир Поповић: С обзиром на безбедност Зоранову.

Адв. Божо Прелевић: То обезбеђење било је подигнуто када је било хапшење Макине групе, па је онда то опет се вратило на нормалан ниво, па у 2003. години није било подизања тог нивоа.

Сведок Владимир Поповић: Тачно, али то подизање али и то подизање обезбеђења је, прошли пут сам рекао, по неким ПС стандардима који су писани негде не знам 50-тих година, у време, не знам када, када је министар био Ћећа Стефановић. Па то је од тада ваљда промењено хиљаду пута до сада, али се и даље по томе радило и важно је да је задовољена форма, јер подигнут степен безбедности, подигнут је степен безбедности, а имате зграду преко пута ову о којој смо малопре причали, у којој какав је проблем да се неко нађе да дође и да баца бомбу и тако даље, али хтео сам да Вам кажем један пример који можете да проверите с обзиром на Вашег клијента, десио се када је дошло до неког кошкања или међусобног неспоразума између Зорановог обезбеђења и људи који су били у Зорановом обезбеђењу, па се Владимир Богосављевић нешто наљутио и сећате се, знате то дао неку чак оставку. То је било једно месец дана или не знам, месец и нешто дана пре Зорана...

Адв. Божо Прелевић: Вукосављевић.

Сведок Владимир Поповић: Вукосављевић, пардон, Вукосављевић, дао је чак оставку па је вратио, па није вратио, па разговарао са Милићем и тако даље, али у том давању те оставке оставку су дали не знам, двојица, тројица људи који су били у непосредном обезбеђењу Зорана Ђинђића, на пример, који су га физички ту пратили и сада, они су се повукли и они више физички ту нису долазили, али је и даље, мислим да је то чак и било дуже, мислим може то да се провери, али рецимо да је можда то било и два месеца пре него што се то десило или три месеца пре тога, на папиру су и даље водили као да су они сви ту. Да ли је то рађено због дневнице или је то рађено из јавашлука што нису смели да кажу Зорану «еј, знаш да су двојица људи, тројица људи отишли», па немамо, па су тражили у међувремену да премосте па да сами то ураде, јер многи су се Зорана плашили. Многи од тих људи, нарочито ти људи који су да тако кажем страначки људи дошли са њим. Његова секретарица, обезбеђење, ово, оно, плашили у смислу прек је,

нагао је, може свашта да каже и тако даље и онда су радије неке ствари прећуткивали и нису му говорили и чекали некако сами да их ураде, али Вам кажем, не мислим да је то важан и битан податак за Зоранову безбедност, али не постоји ниједна полиција на свету, ниједна, ни за једног Премијера у којој би таква ствар могла да се деси, а да не би имали најмање још 20 – 30 механизма који би истог тренутка алармирали и палили црвено светло и рекли «где су ти људи» и тако даље. Значи постојао је неки интересум и неки вакуум у периоду од 2 или 3 недеље или не знам колико, 15 дана, недељу дана, можда месец дана, када је на папиру било фактички да Зораново обезбеђење има рецимо сада лупетам 14 људи, а било је на пример 9 или 11, али то су ствари које су се дешавале делимично јавашлуком, делимично ето тим сплетом околности, делимично и због тога, то сам прошли пут рекао што је Зоран Ђинђић већ оптуживан да се понаша бахато, да се понаша тако да се преселио на Дедиње, да га обезбеђују кола, да има обезбеђење. Није хтео да иде под возилима под пратњом да не би сваки дан у тадашњем «Националу» или у другим листовима мафијашким читали и гледали фотографије како иде бахато, пролази семафоре, пролази улице и тако даље и тако даље, а са друге стране знао је да то паљење ротационих светала и те нема никакве везе са тим суштинским обезбеђењем. Ми не живимо у земљи где то нешто тако функционише него је то да народ гледа када они пролазе, а да у суштини нема неку формалну садржину. То су део разлога, а могао бих о томе да Вам причам ако Вас интересује, можемо се наћи неки други пут, има још стотине разлога које могу да Вам кажем зашто се то тако дешавало и неких других о којима ја не знам. Ја говорим оне које знам, које сам добио непосредно од људи који Зорана окружују или од њега самог, који су вероватно врло лоше урађени у самој полицији, у тој некој структури полиције, што је уосталом и комисија Жарка Кораћа ако сте имали прилике да прочитате тај извештај, пронашла да је да тако кажем у оквирима тих институција полиције не знам колико десетина прекршених ствари урађено у обезбеђењу Зорана Ђинђића.

Адв. Божо Прелевић: Мене у ствари копка да ли Ви мислите да је Земунски клан имао своје сараднике и у људима који су, не у Зорановом обезбеђењу него у лицима која су на неки начин требала да обезбеде шири тај простор обзиром да је и господин Копривица и његов начелник да су напредовали након атентата?

Сведок Владимир Поповић: Па, да Вам кажем...

Адв. Божо Прелевић: Просто питам да ли имате ту врсту информација?

Сведок Владимир Поповић: Добро. Нисам Вас разумео када сте рекли, када сте почели да правите ту везу обезбеђења, ја делим Зораново обезбеђење на ове људе који су били Зораново обезбеђење и који су са њим били од деведесет и неке. Неки су били од 1994. године, 1995. године, неки од 1997. и 1998. године. Код неког од њих мислим да постоји јавашлук или постоји искуство. Значи знам да је брат Милана Веруовића Миладин Веруовић страшно волео Зорана, био Зорану одан и био на позицији где је могао да изгуби главу за Зорана, па исто тако у претресу када је претресао Дејана Миленковића није узео два мобилна телефона која је он код себе имао. Да их је којим случајем узео, али човек не може се због тога кривити, нити се у томе тражити завера, него једноставно, ето, можда не бих ни ја да сам био у тој ситуацији то урадио. Значи правим разлику на ту једну групу која је била око њега, где су могле да буду неке грешке неискуствене, незнање, непрофесионализам, или шта већ, све ово што сам мало пре причао. Ако причате о неком ширем том сектору Зорановог обезбеђења па, прво, Копривица је како да Вам кажем, Копривица је пијун на шаховској табли. Какав Копривица, Копривица је потпуно небитна и неважна личност. Копривица је неко кога поставља неко ко је задужен за то. Зорановим обезбеђењем, значи Зорановим обезбеђењем је требало да се бави једна читава управа у државној безбедности која функционише и која постоји за то. Али на жалост, то је оно што сам скоро рекао, у тој управи је начелник Роксић човек који је за време режима Слободана Милошевића и за време Радета Марковића спроводио највећу политичку борбу у Србији, цео сектор је узео у то. Па, не можете од тога човека, није склоњен, није промењен. Био је ту и тако даље. Када говоримо значи о Зорановом обезбеђењу, говоримо о томе, говоримо о ономе што постоји у полицији као служба за обезбеђење али је, били сте тада још саветник у полицији, непосредно по преузимању да тако кажем власти и оном пошто - пото покушају да се та полиција представи новом, нове униформе, нови датум, нове значке, славимо, не славимо више, не знам 13. мај, него славимо, шта смо славили Светог Јована и тако даље, у оквиру тога су прављене и неке реорганизације, то је у фази када сте Ви били саветник и сигуран сам да сте присуствовали тим састанцима када су прављене управо те, обезбеђење ово о чему причате зграда Владе, то је један сектор полиције који се бави обезбеђењем објеката у власништву Владе Републике Србије и постоји потпуно други део који се зове обезбеђење, праћење заштићених лица, које се опет па дели на заштићена лица политичке функције, значи оно председник Владе, председник државе и тако даље и ова нека којима се другима дели. Значи тај сегмент тих људи ако то покушавате сада да ја то кажем, ту се налази две, три стотине људи који раде. Па, сигуран сам да је ту био неко од људи, не неко од људи, него је било пуно људи који су били симпатизери. Најмање симпатизери људи који су данас оптужени. Па и

Ви имате у судском процесу да један од људи који је радио у Зорановом обезбеђењу, он је значи службеник у БИА, заборавио сам како се зове, тај који ради у БИА, је за не знам колико 700 евра или 1.200 евра јавио када Зоран Ћинђић излази из куће, не излази из куће. Ко је одговоран што је постављен на то место. Је ли смењен тај неко? Није. Је ли одговоран неко други? Није. Значи нико није одговарао. Из БИА која је најодговорнија у свакој држави на свету, Безбедносно информативна агенција или безбедност или државна безбедност или како год да се то зове, је одговорна када се деси атентат на председника Владе. Тачно. Техничка лица која. Ко је одговарао у Безбедносно информативној агенцији? Нико. Није напредовао само Копривица, не браним ја Копривицу. Не мислим ништа о њему добро нити знам, свеједно ми је, али постоји много важнији људи који су били изнад Копривице и постоје важнији људи у БИА који су били одговорни ко је овога тог дечка, заборавио сам му име, тог што је дао ту информацију поставио на то место и одговарао и није сносио одговорност и тако даље, али то је још један од доказа овој мојој тврдњи да то убиство Зорана Ћинђића није извела ова група само зато што је то био само лично њихов интерес, него зато што се на жалост његову поклопио са и неким другим интересима пре свега политичким и да тако кажем тим под наводницима патриотским, па се на жалост десило то што се десило.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Веће по службеној дужности доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Владимира Поповића и првоокривљеног Милорада Улемека, ради проверавања кредибилитета сведока Владимира Поповића и проверавања одбране првоокривљеног Милорада Улемека, а на следеће околности:

1. да ли је тачно да је била вечера код Драгољуба Марковића 2001. године на којој су били присутни првоокривљени Милорад Улемек, Чедомир Јовановић, Љубиша Буха, Драгољуб Марковић и сведок присутни Владимир Поповић која је за тему имала продају око 700 килограма хероина као државни посао под окриљем државне безбедности и који је требао да реализује и према тврдњи првоокривљеног Милорада Улемека реализован је у три суседне земље преко реке уз помоћ и посредовање у реализацији тог посла припадника ЈСО-а, да ли је касније

2. било сусрета у стану код сведока Владимира Поповића и да ли је било уопште говора о продаји хероина, о томе на који начин треба да се од продаје остварена добит користи и да ли је потребно да се купи одређена опрема од продаје хероина за потребе Јединице за специјалне операције.

Наиме, ја ћу Вас, сведока Владимира Поповића упознати у односу на ове противречности са оним што је тврдио првоокривљени Милорад Улемек.

Сведок Владимир Поповић: Не морате, ја то знам све.

Председник већа: Знате шта, то што Ви знате, то је друго питање, али ја ћу Вас укратко бар, без цитирања, али ћу Вас упознати управо са тим да је првоокривљени у својој одбрани рекао, да је након хапшења Слободана Милошевића позван био од Чедомира Јовановића да дође у знак захвалности, да није пала српска крв приликом те акције хапшења Слободана Милошевића, да дође на вечеру код Драгољуба Марковића, да су били присутни људи као што сам навео и да је дошло до спонтаног разговора у коме је предложено да се прода 700 килограма хероина који је заплењен, да сте Ви питали о томе првоокривљеног Милорада Улемекa, да је он рекао да је упознат са том акцијом полиције, да та дрога постоји, а да сте Ви изјавили да нико није луд од стране државе да тако нешто уништи него то држава ради и продаје. Дакле, да сте учествовали у томе и да сте се договорили и да је он рекао такође да ће он осмислити акцију, али да ће обавестити и своје претпостављене старешине, а да је неко од присутних Чедомир Јовановић конкретно, рекао «па ми смо држава, ми смо ти људи» и да то Ви гарантујете. Дакле, на те околности треба да се суочите, погледате један другог у очи и расправите о истинитости његове односно Ваше тврдње којом сте Ви негирали то.

Сведок Владимир Поповић: Само ми технички реците како то иде. Ко се први коме обраћа?

Председник већа: Суштински, то је значи спонтанитет је потребан да би Ви евентуално започели или првоокривљени небитно, али је предмет и тема управо ове противречности у исказима.

Сведок Владимир Поповић: Је ли могу ја, је ли то није проблем?

Председник већа: Можете, ништа није спорно. Окрените се само погледајте један другог у очи па расправите о истинитости тих тврдњи.

Сведок Владимир Поповић: Значи, тврдње те које сте изнели су потпуно нетачне, пошто са Вама никада у животу нисам био у Сурчину, никада у животу, ни пре подне, ни поподне, ни увече, ни на кафи, ни на пићу нисмо се срели у колима. Никада значи нисам био у Сурчину, па самим тим нисам могао да будем ни на тој некој вечери коју сте измислили. Са Вама сам био на вечери, са Вама сам се видео неколико пута. Сваки од тих пута сам овде мање – више поновио. На вечери сам био само један једини пут у животу и то оној вечери коју сам овде помињао у ресторану «Цептер» где сам се појавио последњи и где сте седели са људима које сам поменуо. Никада у свом животу са Вама нисам причао ништа на тему дроге, ни у зезању, ни у озбиљном, сем када сам био присутан на том састанку 7. јануара када је Зоран Ђинђић са Вама са Чуметом разговарао и ово што сам већ овде поновио. Према томе, ја знам да Ви то знате да то није тачно. Знам да Ви то никада не би рекли. Знам да су Вас натерали да то кажете. Знам да је на жалост то део једног лошег дила који сте спојили са људима јако глуп, зато што ја никада нисам био у Сурчину са Вама. Никада. Значи ја сам се са Вама видео, ја то не кријем, видео сам се 4 или 5 пута. Разговарао сам 2 или 3 пута телефоном. Спреман сам да идем на све полиграфе, за сваки од ових наших виђења постоје сведоци. Ви и ја се никада у животу нисмо видели сами. Никада нигде сами се нисмо срели, нисмо поразговарали, нисмо се када смо били у заједничким просторијама издвојили са стране 2 секунде и нешто поразговарали. Никада, изузев једне ситуације, то сам прошли пут поменуо, када сам Вас срео на уласку у зграду Владе, када је било откривање масовних гробница, када сте ми у кратким панталонама рекли да би било добро да видим са Суботићем да оне паре да Кеснеру и да би то било добро јер би то мало помогло Јединици. Према томе, волео бих ево сада овде да мени кажете те детаље ако смо били на вечери и када је то било, када је то било, када сам ја то дошао, који је то дан био и из ког разлога сте имали потребу такву ствар да измишљате и да лажете када је и Вама и мени и свима она потпуно смешна.

Окр. Милорад Улемек: Јесте ли завршили?

Сведок Владимир Поповић: Јесам. Први део, да.

Окр. Милорад Улемек: Могу ја судија?

Председник већа: Изволите слободно се суочите.

Окр. Милорад Улемек: Првоокривљени Милорад Улемек, алијас Сава Ковачевић, како сте ме назвали. Господине Поповићу, прво, то што

Ви овде причате, ту причу, ту причу причајте у Бечу, причајте пред Вашим послодавцима из страних обавештајних служби...

Сведок Владимир Поповић: Добро. Немојте политику. Вратите се на суочење. Дајте да причамо о вечери где сам причао о дроги, па после да причамо ако имате неку замерку на ово. Вратите се на дрогу. Када смо Ви и ја били на вечери у Сурчину? Ја кажем, нисам био никада, нисам био никада. Нећу да Вас терам да се кунете у децу, зато што не можете да се кунете у децу, јер лажете. Никада у животу са Вама нисам био у Сурчину. Реците сада зашто лажете? Вратите се после на причу шта Вам се не допада из моје приче. Да ли сам ја страни плаћеник или нисам, то нема никакве везе са овим. Када смо Ви и ја били у Сурчину на тој вечери где сам ја Вама рекао, «ајде да продајемо дрогу». Када?

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу, прво ја Вас нисам прекидао док сте Ви причали шта сте причали. С обзиром да сте Ви били такав поборник демократије, јесте да ово није парламент, али будите бар мало парламентарни па саслушајте шта имам да кажем.

Сведок Владимир Поповић: Реците за ову тему дроге.

Окр. Милорад Улемек: Што се тиче те дроге, за коју се Ви правите блесави...

Сведок Владимир Поповић: Ја се правим блесав. Добро.

Окр. Милорад Улемек: Да никада није била вечера, да се никада нисмо видели у Сурчину, да никада нисмо разговарали о томе, такође исто то што причате да никада нисте били у Шилеровој, мада то судија није напоменуо...

Сведок Владимир Поповић: Када сам био у Шилеровој?

Окр. Милорад Улемек: Када сте били у Шилеровој?

Сведок Владимир Поповић: Када?

Окр. Милорад Улемек: Били сте у јуну у Шилеровој 2002. године.

Сведок Владимир Поповић: Стидите се. Стидите се.

Окр. Милорад Улемек: Па, Ви треба да се стидите.

Сведок Владимир Поповић: Ја?

Окр. Милорад Улемек: Ви треба да се стидите.

Сведок Владимир Поповић: Како Вас није срамота?

Окр. Милорад Улемек: Мене како није срамота?

Сведок Владимир Поповић: Па, никада у животу нисам био у Земуну, а не у Шилеровој. Па то се зна. Па никада у животу нисам видео Спасојевића.

Окр. Милорад Улемек: Господине, нисте видели Спасојевића?

Сведок Владимир Поповић: Никада у животу.

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу...

Сведок Владимир Поповић: Када?

Окр. Милорад Улемек: Пошто сте Ви мене назвали манипулатором, ја морам да Вам кажем...

Сведок Владимир Поповић: Тачно.

Окр. Милорад Улемек: Ви сте мој гуру. Ви сте мој идол.

Сведок Владимир Поповић: Молим?

Окр. Милорад Улемек: Гуру, знате шта значи гуру?

Сведок Владимир Поповић: Многима сам ја идол. Пустите сада то. Реците Ви мени када сам ја видео Спасојевића?

Окр. Милорад Улемек: Када сте видели Спасојевића?

Сведок Владимир Поповић: Када?

Окр. Милорад Улемек: Десетине пута.

Сведок Владимир Поповић: Када? Кажите један.

Окр. Милорад Улемек: Један?

Сведок Владимир Поповић: Један.

Окр. Милорад Улемек: Ево рећи ћу.

Сведок Владимир Поповић: Ајде.

Окр. Милорад Улемек: 6. октобра у Сурчину у канцеларијама Драгољуба Марковића.

Сведок Владимир Поповић: Нисам био 6. октобра у Сурчину.

Окр. Милорад Улемек: Хоћемо даље?

Сведок Владимир Поповић: Нисам био. Па, онда кажите 7-ог, па немојте да лажете. Немате потребу да лажете. Ја не кријем оно што сам радио. Нема потребе да измишљате. Како Вас није срамота. Били сте најмоћнији човек државе. Тресао се Београд од Вас, па будите мушко па реците јесам, натерао ме је тај и тај да лажем. Нисте са мном никада били на вечери у Сурчину. Никада. Никада нисам био у Шилеровој, никада нисам видео Душана Спасојевића. Да сам видео, па немам разлога да кажем да не би рекао.

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу немојте да се узбуђујете.

Сведок Владимир Поповић: Па, не. Не могу да верујем да сте Ви командант...

Окр. Милорад Улемек: Па, не могу ни ја много шта да верујем па ми се ево дешава господине Поповићу.

Сведок Владимир Поповић: Немојте да лажете мене. Немате потребе мене. Ја нисам против Вас. Ја Вас нисам вређао. Нема разлога да ме лажете. Нема разлога да измишљате.

Окр. Милорад Улемек: Ви сте уз мене. Да, хвала. Као што сте били...

Сведок Владимир Поповић: Не треба да ми се захваљујете.

Окр. Милорад Улемек: Као што сте били уз Премијера је ли тако?

Сведок Владимир Поповић: Молим?

Окр. Милорад Улемек: Молите се у цркви. Добро Ви чујете шта ја Вама кажем. Господине Поповићу..

Сведок Владимир Поповић: Да. Слушам, реците.

Окр. Милорад Улемек: Слушате?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Мислим...

Сведок Владимир Поповић: Кажите када сам био у Шилеровој и када сам видео Спасојевића? Па, то су теме о којима...

Окр. Милорад Улемек: Када сте били у Шилеровој? Рећи ћу Вам. Били сте у јуну месецу 2002. године.

Сведок Владимир Поповић: Са ким сам био?

Окр. Милорад Улемек: Са ким сте били?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Били сте господине Поповићу са Чедом Јовановићем и били сте са Драгољубом Марковићем када је управо била афера око свађе Љубише Бухе Чумета и Душана Спасојевића.

Сведок Владимир Поповић: Ја сам био?

Окр. Милорад Улемек: Ви сте били један од учесника који је требао да помири њих двојицу.

Сведок Владимир Поповић: Је ли Ви знате да сам ја у то време имао полицијско обезбеђење? Је ли то знате?

Окр. Милорад Улемек: Не знам. Могуће.

Сведок Владимир Поповић: Е, па ја ћу Вам рећи. Имао сам у то време полицијско обезбеђење и полицијска возила и имао сам полицијски ескорт. Никада у Београду нисам ишао нигде, ни од моје куће до зграде Владе, а да није најмање њих четворица било са мном. Значи ако сам долазио у Шилерову, долазила су и та четворица. Од те четворице, тројица данас раде и даље у полицији и сва тројица су у

непосредном обезбеђењу функционера данашње Владе, па ваљда би они били сведоци па би могли то да потврде. Никада у животу...

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу, то је Ваша прича. То је Ваша прича.

Сведок Владимир Поповић: То није моја прича, то су чињенице које могу да се провере. Ја не измишљам.

Окр. Милорад Улемек: Које чињенице?

Сведок Владимир Поповић: То су ствари које, Луковићу, никада у животу нисам био у Шилеровој и Ви то знате и то знају сви окривљени и то знају ови овде адвокати и то зна цела јавност. Сплетом околности можда би био да ме је неко некада звао или да сам требао. Нисам ја бежао од тога. Никада чуо за Шилерову нисам до 2002. године и до почетка то када сте ме прогањали и када сте расписивали потернице за мном и по новинама писали текстове. Тада сам први пут чуо за Шилерову. Никада нисам био. Да сам био рекао бих. Мислим, шта је то проблем?

Окр. Милорад Улемек: Били сте. Били сте господине.

Сведок Владимир Поповић: Па, нисам био. Можете да лажете Ви до сутра, али ја се уопште чудим зашто имате потребе да лажете. Ви...

Окр. Милорад Улемек: Немам ја господине Поповићу да лажем.

Сведок Владимир Поповић: Па, имате потребе. Направили сте...

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу ја да сам хтео да лажем, ја се не бих предавао и не бих овде долазио мечки на рупу.

Сведок Владимир Поповић: Није тачно. Имали сте други план. Обећали су Вам другу ствар ови са којима сте правили тај глупи пакт и натерали...

Окр. Милорад Улемек: Је ли можете нешто конкретније да ми кажете о томе пошто видим да знате све моје планове?

Сведок Владимир Поповић: Хоћу. На министра полиције Јочића и на Булатовића, оног са којим сте остали насамом у канцеларији његовог кабинета оне ноћи када сте доведени, необријани и сав изуједан и када

су звали фризерку. Ја Вам кажем фризерка је дошла из београдске полиције да Вас шиша и брије.

Окр. Милорад Улемек: Лоши су Вам информатори.

Сведок Владимир Поповић: Нису ми лоше информације. Тачне су ми информације и онда сте једног тренутка тражили да из канцеларије изађу Гури и да изађе Милошевић и остали сте у том кабинету сами са Јочићем и са Булатовићем, најмање сат и по времена и договорили се да дођете сутра или прекосутра овде да Ваши адвокати сутра измишљену причу са, и те глупости, да одмах кренете да оптужујете мене и бившу Владу за продају дроге...

Окр. Милорад Улемек: Лоше су Вам информације господине Поповићу.

Сведок Владимир Поповић: Нису ми лоше информације. Направили сте са глупим људима глуп пакт и због тога данас овде испаштате. Потпуно без потребе сте убацили једну ствар која је нетачна, при томе сте нашли једну врло јаку карику, а то сам ја, који никада са Вама у Сурчину није био, који се никада није видео са Душаном Спасојевићем и који никада није био у Шилеровој. Вероватно сте претпоставили да јесам, можда, па сте зато то рекли, али да сте се мало боље распитали, они и Ви и сазнали да је та ствар, сазнали би да је та ствар немогућа и никада не би имали ту ствар потребу да причате него би причали неку другу ствар. То са дрогом, да је тачно, то нема никакве везе са овим за шта сте Ви овде оптужени и зашто би Ви у своју одбрану износили нешто што Вас додатно уваљује у неко криминално дело.

Окр. Милорад Улемек: Ја само одговарам на питања господина председавајућег.

Сведок Владимир Поповић: Али нема разлога зато што је концепт који сте направили био у ствари тај да се не прича овде о томе ко је убио Зорана Ђинђића и шта сте Ви радили и где сте се крили и ко Вас је крио и зашто Вас је крио, као што сам и данас рекао. Ево кажем и Вама, спремате бекство из затвора. Цео Београд то зна. Шаљете људе у Дубаи да организују службу за обезбеђење којима ћете да одете.

Окр. Милорад Улемек: Лоше сте информисани господине Поповићу.

Сведок Владимир Поповић: Добро. Лоше сам информисан али те многе моје лоше информације су се показале као тачне и нико се тим мојим...

Окр. Милорад Улемек: Нешто нисам приметио господине Поповићу.

Сведок Владимир Поповић: Нико се тим мојим лошим информацијама...

Окр. Милорад Улемек: Нисам нешто приметио. Све информације које сте износили...

Сведок Владимир Поповић: Лоше примећујете.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Судија хоће ли још дуго овако или, мислим ја могу до сутра овако, али ја Вам кажем, ја остајем при ономе што сам рекао.

Сведок Владимир Поповић: Лажете.

Окр. Милорад Улемек: Одговорно тврдим...

Сведок Владимир Поповић: Лажете. Ево кажем Вам у лице, лажете. Никада са Вама у Сурчину нисам био.

Окр. Милорад Улемек: Ви лажете. Ви сте господине у проблему јер сте Ви...

Сведок Владимир Поповић: Ја у проблему?

Окр. Милорад Улемек: Вашим понашањем и Вашим малверзацијама, Вашим злоупотребама, можда и довели до тога да покојни Премијер буде убијен.

Сведок Владимир Поповић: Добро. То у неком другом суду и у неком другом животу.

Окр. Милорад Улемек: Па, наравно.

Сведок Владимир Поповић: Лажете да сам био са Вама у Сурчину.

Окр. Милорад Улемек: Не. Ви лажете.

Сведок Владимир Поповић: Никада са Вама у Сурчину нисам био, никада са мном нисте причали о дроги...

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу, ја потпуно схватам да сте Ви исфрустрирани и да Ви ово морате да причате да би себе опрали од неких Ваших прича и комбинација које сте правили, али ја сам Вам рекао то причајте у Бечу, немојте овде да причате.

Сведок Владимир Поповић: А што? Је ли причам, није српски ово што сам рекао?

Окр. Милорад Улемек: Па, не знам Ви сте рекли да...

Сведок Владимир Поповић: Је ли Ви разумете шта сам рекао?

Окр. Милорад Улемек: Па можда и не разумем, али ја спадам у оне...

Сведок Владимир Поповић: Хоћете још једном да Вам кажем? Лажете Луковићу, лажете да сам био са Вама у Сурчину. Никада са Вама у Сурчину нисам био. Никада. Као што лажете да сте у мом стану причали са мном о дроги, у мом стану сте причали са Станком Суботићем о томе како имате информације хрватске обавештајне службе...

Окр. Милорад Улемек: То није тачно. То сте Ви измислили.

Сведок Владимир Поповић: И то сам измислио?

Окр. Милорад Улемек: То сте измислили.

Сведок Владимир Поповић: Па, постоји сведок који је жив, Станко Суботић.

Окр. Милорад Улемек: Па, нормално који је Ваш човек и који је Ваш колега. Уопште не сумњам да ће он доћи и да ће потврдити то што причате.

Сведок Владимир Поповић: Је ли и он трговао дрогу? Је ли и он зато био у стану?

Окр. Милорад Улемек: Ја то не знам.

Сведок Владимир Поповић: Што нисте већ кад сте помињали да сте у мом стану причали о дроги, да је у стану био и Станко Суботић? Што то нисте рекли?

Окр. Милорад Улемек: То господине Поповићу, ја у Вашем стану када сам помињао ту причу, ја сам рекао да сам причао са покојним Премијером о неким другим темама.

Сведок Владимир Поповић: Када то? У мом стану?

Окр. Милорад Улемек: У Вашем стану.

Сведок Владимир Поповић: А где сам ја био?

Окр. Милорад Улемек: Ви сте били ту.

Сведок Владимир Поповић: Па, шта сте причали са Премијером?

Окр. Милорад Улемек: Шта сам причао са Премијером?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Ја сам то објаснио.

Сведок Владимир Поповић: Па, не. Кажите мени, па био сам ту. Јесте ли шапутали са Премијером или сте причали гласно?

Окр. Милорад Улемек: Не. Гласно смо разговарали.

Сведок Владимир Поповић: Па, онда сам значи чуо и ја. Реците ми сада, подсетите ме шта сте причали са њим?

Окр. Милорад Улемек: Знате Ви добро шта сам ја причао.

Сведок Владимир Поповић: Знам. Рекли сте да сте добили информацију од хрватске...

Окр. Милорад Улемек: Не. То Ви сада измишљате, петљате Станка Суботића јер знате да не може да се оперете од тог сусрета јер сам ја на тај сусрет дошао сам, а Ви добро знате пошто сам дошао сам да ме је вратило обезбеђење Станка Суботића и да се то није десило...

Сведок Владимир Поповић: Па, то сам ја рекао. Нисте Ви.

Окр. Милорад Улемек: Ја?

Сведок Владимир Поповић: Ја сам то рекао.

Окр. Милорад Улемек: То сам ја рекао пре Вас.

Сведок Владимир Поповић: Не. Нисте то рекли. Као што нисте поменули да је у стану код мене био Станко Суботић. Зашто нисте поменули?

Окр. Милорад Улемек: Зато што није био тема Станко Суботић.

Сведок Владимир Поповић: Па, не, али значи јесте ли причали о дроги са мном пред Станком Суботићем?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Сведок Владимир Поповић: А шта је он, затворио уши док сте причали са мном о дроги?

Окр. Милорад Улемек: Молим?

Сведок Владимир Поповић: Па, шта је радио Суботић док сте са мном причали о дроги?

Окр. Милорад Улемек: Прво, ја...

Сведок Владимир Поповић: Је ли био Суботић код мене у стану?

Окр. Милорад Улемек: Јесте, био је.

Сведок Владимир Поповић: Док сте причали са мном о дроги у мом стану, шта је Суботић радио?

Окр. Милорад Улемек: Суботић?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Прво је, ја сам причао са Премијером Ђинђићем.

Сведок Владимир Поповић: О чему? О дроги?

Окр. Милорад Улемек: Не о дроги.

Сведок Владимир Поповић: Па, јесте ли причали са мном о дроги, то је тема?

Окр. Милорад Улемек: Са Вама?

Сведок Владимир Поповић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Ви сањате господине Поповићу.

Сведок Владимир Поповић: Значи нисте причали?

Окр. Милорад Улемек: Молим?

Сведок Владимир Поповић: Значи нисте причали са мном о дроги у мом стану?

Окр. Милорад Улемек: Ја се тога не сећам.

Сведок Владимир Поповић: Па, сада ћу Вас подсетити. Знате каква Вам је изјава? Да сте први пут са мном разговарали о дроги, у Сурчину на вечери, а да сте други пут са мном разговарали у мом стану где Вас је Премијер звао, дошли сте. Разговарали сте са њим, а онда је Премијер Ђинђић изашао, а Ви остали са мном још 5 минута и тада причали са мном о дроги. Немам шта више да разговарам.

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисмо причали о дроги господине Поповићу него смо причали о томе како да се наплати та компензација од дроге.

Сведок Владимир Поповић: Знате шта? Када се напише оно што треба да се говори, а много тога има...

Окр. Милорад Улемек: То сте се Ви збунили господине Поповићу.

Сведок Владимир Поповић: Да би Ви са мном причали малопре сте, пре 5 минута рекли да ја сањам да сте са мном у мом стану причали о дроги. Свако може да прочита Вашу изјаву да сте рекли да сте причали о дроги у мом стану.

Окр. Милорад Улемек: О расподели пара господине Поповићу. О расподели пара.

Сведок Владимир Поповић: Нема. Ово је понижавање.

Председник већа: Суочење је завршено.

Окр. Милорад Улемек: Захваљујем господине судија.

Председник већа: У реду је. Завршено је суочење.

Констатујем да су суочена лица гледајући једно друго у очи остали при својим исказима.

Искази су констатовани аудио записом.

Да ли постављате захтев за накнаду трошкова пошто имате право на изгубљену зараду и трошкове превоза у својству сведока?

Сведок Владимир Поповић: Не.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Владимир Поповић. Хвала, можете да идете.

Сведок Владимир Поповић: Хвала Вам.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 15 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,55 ЧАСОВА

Председник већа: Након саслушања сведока Владимира Поповића постављам питање да ли има неко нешто да примети, да стави примедбу у односу на исказ сведока Владимира Поповића?

За реч се јавља адвокат Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Захваљујем. Ја имам предлог. Предлог да се изврши суочење између сведока Поповића и шест или седам сведока који су били у најближем обезбеђењу Премијера Ђинђића који су одмах након, у својим првим изјавама рекли о колико метака се ради, зато што мислим да се овде ради о рушењу кредибилитета очевидаца и мислим да би било за суд врло важно да ли су они лагали, да ли се стварно десило ово што сведок Поповић данас говори. Затим, имам предлог да се изврши суочење између сведока Веруовића и сведока Поповића да ли је сведок Поповић долазио у Владу последњих месеци пред атентат и везано за догађаје у агенцији «Спектра» где је дошло до писања шта треба Милан Веруовић, писање писмена шта би Милан Веруовић требао да изјави на суду. Сматрам то релевантним за суд. Хвала.

Председник већа: Адвокат Момчило Булатовић се јавља за реч. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, не знам процесно у погледу оваквог предлога да се изјашњавам или не, али ако будете тражили неки мој став као браниоца, везано за предлог адвоката Прелевића, ја ћу тај предлог оставити Вама на оцену. Што се тиче исказа данас саслушаног односно завршеног саслушања које је трајало, господина Поповића, ја ћу ставити генерално неке примедбе, јер заиста господин Поповић је овде у једном наученом свом излагању које је имао прилике и имао времена да га научи и да се спреми за начин на који је презентовао овде свима нама, једино могао да остави утисак на ове који немају увида у списе. Он је из списа несумњиво да је имао увид у списе, што је и сам потврдио овде извукао неке ствари и он је направио једну своју причу која је имала за циљ само да замагли једно стање ствари овде и да оно што ми покушавамо да утврдимо овде да он то нама не олакша него да нам отежа, да потпуно то усмери у једном другом правцу, у правцу да је овде у овом поступку све решено и да апсолутно овде ми једноставно не знам шта радимо. Ја ћу Вам одмах рећи из чега овакав закључак проистиче када је у питању исказ господина Поповића. У једној реченици свог завршног да кажем тако сведочења он је рекао, говорећи о томе да наводно једна група бивших припадника Јединице за специјалне операције који су пријатељи господина Улемека прави некакву фирму тамо на Блиском истоку и да чекају господина Улемека када буде осуђен да побегне. Значи за господина Поповића више апсолутно не постоји никаква дилема ни за круг људи који оркестрирано већ месецима и месецима користећи одређене медије на шта сам већ указивао припремају овде једну ситуацију у којој никаква друга одлука, апсолутно не постоји јер апсолутно није могућа, постављају један једини делић могућности да буде било која друга одлука осим осуђујуће која ће задовољити њихове апетите. Зашто је то тако? Сигуран сам у једно, да

ако сте пажљиво слушали, вероватно да јесте, уосталом имаћемо транскрипте, шта је све говорио господин Поповић, шта су говорили они његови најближи сарадници, који су били сарадници покојног председника Владе господина Ђинђића, при томе мислим на господина Јањушевића, на господина Чеду Јовановића, на Душана Михајловића, на господина Зорана Мијатовића и то схватићете да око кључних ствари они се не слажу. Ја заиста не знам, то сам и прошлог пута рекао, после свега овога што се десило овде и што смо ми чули овде, како је могуће апсолутно постављам питање како је могуће јер ме заиста интересује истина, иако је господин Поповић то мало овако имао један став према свима који не мисле као он, не да су му противници, него непријатељи, како је могуће да се умеша једна енглеска обавештајна служба, да се умеша нека немачка обавештајна служба, неки дански центар да се умеша, да се прати контрола, добија се помоћ, све, дешава се нешто 21. фебруара на ауто-путу код Лимеса, што је утврђено у тим њиховим најближим круговима, најужим круговима, као покушај атентата, да је безбедност председника Владе угрожена до те мере да хоће да га убију, он постаје по казивању најближег сарадника господина Поповића свестан тога и онда апсолутно се ништа даље не предузима. То је једноставно мени апсолутно несхватљиво. Из тога закључујем да сви ови људи овде знају да им је прорадила у једном тренутку савест и да сносе део одговорности за то што се десило и упорно покушавају да склоне од себе било какав део одговорности и зато говоре овде ове приче које су заиста лепо научене и све. Ништа ново ми нисмо овде чули, већ је био покушај у том предлогу је колико сам разумео и предлог господина Прелевића, да једноставно се сруше кредибилитет свих учесника у поступку овде без обзира са које стране они долазили, да једноставно једно чињенично стање је за све утврђено и да апсолутно суд нема шта да ради. Зато је то и много спорно за господина Поповића и зато је био мало и узбуђен око питања господина Прелевића да ли је он спремао неке изјаве. Шта има господин Поповић да спрема било какве изјаве сведока које треба да нешто усмере јавност у неком другом правцу од оног који њима одговара. Ако је сметња два метка, не постоји ништа друго и како неко може и сме да се усуди да каже било шта друго од тога. На жалост, то је део који се не односи на мене него се односи на пуномоћника господина Веруовића и на самог Веруовића. Према томе, генерално су моје примедбе у овом правцу да се ради о једном исконструисаном, наученом тексту захваљујући нормално ономе што је било доступно господину Поповићу много више него што је било коме од осталих учесника и зато је та генерална примедба у том правцу. Генерална примедба још у једном правцу. Чули смо овде да господин Поповић има контакте са једним човеком који је из света криминала, за кога су сви рекли овде да је мафијаш, значи нисам ја то рекао, то стоји у некој белој књизи, човек се зове Љубиша Буха Чуме. Тај човек има

контакт преко господина Поповића. За њега се ангажује енглеска обавештајна служба да се он склони као неко ко треба да помогне да се обрачуна са организованим криминалом. Ја се питам како је могуће да неко има власт 2001. године на начин како је имао од формирања Владе до 2003. године све те контакте, све те институције, своје људе, а да ништа не узме, да све знају ко су ти људи, ко су припадници Земунског клана и да неки Љубиша Буха Чуме прича неком господину Поповићу све шта ради тај такозвани Земунски клан, а он је једноставно патријарх целој тој ствари, чисти, готово и онда треба њега заштитити, а онда када дође у полицију онда неће да прича. Мало ми је чудна цела та прича и мислим да ту стоје неки много дубљи разлози о којима господин Поповић опет могу само да претпоставим, да нагађам, зашто неће да говори. Хвала, толико.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Да се превише не задржавам, апсолутно са моје стране ја ћу подржати предлог колеге Прелевића везано за његово ово што је изнео. Што се тиче примедби на исказ односно сведочење господина Бебе Поповића, апсолутно се слажем са колегом Булатовићем. Мислим да је ово чиста конструкција, да се овде ради о питању некаквог, да је прорадила савест лична јер зна много више од онога што је рекао овде пред судом. Овде видимо једну, бар за мене, ја се извињавам на изразу, ово је једна научна фантастика коју смо чули овде. Човек све зна, само када су у питању одређени људи онда не може да се сети ко је у питању, само неки су надимци и ту се даље застаје. Према томе, нисмо добили одговор на једно основно питање, а за које надам се и верујем да сви трагамо, то је зашто је «Сабља» стала на мотиву, зашто се није ишло ка горе. Управо сведок, господин Поповић, по мом дубоком уверењу и некаквом осећају, један од његових и задатака, његових ментора, је био да заштити да се ка горе не иде, а поготово да се не пређу границе ове земље и не зађе у правцу неких страних обавештајних служби. Према томе, генерално се придружујем апсолутно овоме приговору на комплетан његов исказ који нам ништа није помогао, него је само одмогао. Хвала Вам.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Ја ћу ставити генерални приговор на цело сведочење господина Поповића. Придружићу се овоме што су колеге пре мене рекле. Апсолутно сматрам да се овде ради чак мање-више о једном политичком памфлету пошто смо надугачко и нашироко

слушали о многим стварима, а фактички нам ништа није речено. Имали смо прилике да видимо да се праве теорије завере, да се много чињеница делимично само помиње, да би се на крају испоставило да око неких јако битних ствари су у питању грешке, да не постоје чињенице на којима се базирају та размишљања. Фактички овде смо имали и један филозофски став према стварности господина Поповића од 2000. године до дана данашњег како он све то схвата, који је апсолутно обојен тако да утолико само генерално приговарам његовом целом исказу. Хвала.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Александар Зарић. Изволите.

Адв. Александар Зарић: Ја не бих нешто превише продубљивао што су рекле колеге, него бих хтео само да се изјасним поводом предлога колеге Прелевића и то сам и ја хтео да предложим иначе да се изврши суочење из једног простог разлога. Наиме, сви знамо датум када је господин Поповић изашао из Владе Републике Србије и знамо да је након тога да су дате изјаве од стране ових људи који су чули тај трећи метак. Зашто је то важно? Зато што је до тог тренутка постојао невиђен притисак на те људе од стране полиције, што ми из наших личних контаката са њима знамо. Значи предлажем да се изврши суочење између ових људи зато што су они своје изјаве дали тек након одласка Бебе Поповића из зграде Владе.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Александар Ђорђевић. Право на примедбе, имате реч. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Као што сте приметили између слушања оваквог сведочења од овог сведока и читање новина, приметили сте шта сам изабрао, а сада ћу Вам рећи и разлоге тога. Пре свега изјава овде сведока који је малопре сведочио још од јуче и од тог тренутка што ме је преломило да је он неколико месеци после атентата када је чуо да је сведок оштећени Милан Веруовић поменуо тај трећи метак, да је он отрчао код човека који је неколико месеци пре тога буквално могао да настрада и да буде убијен, да би се љутио на њега зашто он то говори, али не због тога зато што је то истина или није истина, него због тога што то иде у прилог адвокатима одбране, сама по себи дисквалификује тог сведока и све оно што је накнадно говорио и све то, уз чињеницу да је сведок руководио медијски целом операцијом «Сабља» коју знамо како је била и шта је била и уз ту чињеницу сасвим довољно по мени говори да дисквалификују овог сведока који је овде у ствари само дошао или да опере своју савест или што је рекао колега Поповић са неким политичким памфлетима из неких разлога који су само њему знани, а у ствари знани су и свима нама. Оно што је

фрапантно из његовог сведочења јесте то да сведок Поповић има нека сазнања која до сада, у досадашњем току поступка има више сазнања и боља сазнања и од министра полиције и од једног заменика начелника ресора државне безбедности и од другог заменика начелника ресора државне безбедности и од саветника за безбедност, бар су тако господина Јањушевића, бар га је тако доживљавао министар полиције Душан Михајловић, значи од свих тих људи који су се бавили безбедношћу, он има много више сазнања, много детаљнија сазнања, а само је шеф бироа за комуникације и не само да има сазнања у Србији, него има сазнања о ономе шта се дешава и у Хрватској и у суседним земљама и у Црној Гори и шта ја знам у Дубаиу и где већ. Саме све те чињенице говоре о томе да једноставно оваквом сведочењу овог сведока не може се поверовати зато што је у неким случајевима, у битним случајевима који овде треба да звуче бомбастично и као нешто да нам ново открију, оне су у ствари непроверљиве. На питање колеге адвоката конкретно о неким чињеницама, шта се ту дешавало, ко је био, све то, он говори односно одговара са тиме «то је моје сазнање, то је моје мишљење, ја стојим иза тога», без неког упоришта у ономе док сведочи то све изгледа као да је то њему непосредно познато и као да он има та сазнања. На крају само бих још истакао једну чињеницу знате која говори о патетичности свега овога, да сведок који је 10 – 15 година уназад зарађивао односно његова фирма обртала 15 милиона марака годишње, а себе приказује као жртву овога режима или оног режима или овог режима. Господин Поповић није жртва ниједног режима. Напротив, да Бог да ја био таква жртва режима као што је он свих ових режима, а називати људе који су, свидело се то некоме или не, се борили и бранили да неко пређе преко граница Дрине и преко границе Саве полуписменим или неписменим, је сасвим и заиста увредљиво. О томе би можда и неко други требао да води рачуна, али пре свега говори о самом том сведоку. Хвала Вам. Немам више.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч од стране бранилаца у циљу стављања примедби?

Адвокат Жељко Грбовић има реч.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала председниче. Ја подржавам мишљење мојих колега и генерално стављам примедбу на сведочење господина Поповића. Наиме, цела увертира је направљена у емисији «Инсајдер». Овде је само мало проширена, наоружан стрпљењем да нам дочара и покаже сазнања о овоме. Он је нас одвео у једном непознатом правцу не расветљењу овог кривичног дела, него ставља нас на први леви колосек, а ту нећемо нигде стићи. Верујте да и мене интересује истина. Хвала Вам.

Председник већа: Право на примедбе имају присутни окривљени.

За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите, имате реч.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја имам примедбу генерално на исказ овог сведока јер ја овде седим већ годину дана у овом акваријуму овде, верујте ми оваквог лика још нисам видео. Не знам да ли имамо право али да га зовемо опет. Оно што је рекао господин Поповић ја могу и да разумем, могу и да не разумем. Очигледно је да је господин Петровић, Поповић, извињавам се, врло, врло нервозан што је на неки начин и показао у моменту суочавања због свега онога што је радио како је радио, из које побуде је радио. Ја сам овде исто као господин Поповић могао да причам данима и данима и о томе шта сам чуо и о тим неким посредним и непосредним информацијама, али то нисам радио управо због тога јер се овде како сте Ви сами рекли, значи мере само чињенице, материјални докази, аргументи и да кажем сведоци који све то могу да потврде. Господин Петровић је, Поповић, ја се извињавам, сутра ми начелник долази, па мора да ме помиње,штуцам нешто, господин Поповић је овде изабрао једну класичну тактику по принципу много тога ћу Вам рећи, себе ћу опрати, још ћу више да Вас слудим, а у ствари нећу Вам ништа рећи. То се видело из тога јер на свако питање, било Вас, било чланова већа, било уважених тужилаца, пуномоћника или адвоката, да нам одговори нешто конкретније, одакле му та сазнања, који су конкретни докази које он има на та сазнања, господин Поповић је одговарао или се позивао на списе из предмета, или се позивао на акцију «Сабља», или се позивао на неке заједничке пријатеље, непријатеље, посредне информације, неинформације и тако даље и тако даље. Мени је јасно да је господину Поповићу, због свега овога што му се дешавало и што је најзад схватио да нити је био, изволите господине Даниловићу. Ја бих Вас замолио судија, стварно ја мислим да никога овде не прекидам.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Рајко Даниловић да не ремети ред у судници.

Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Хвала. Да је напoкoн схватиo да је и био нико и ништа и да је oстаo нико и ништа и сада верoватнo мoра на сав начин да пoкаже eтo кaкo је oн хрaбар, кaкo oн мoже да кaже све свимa у лице, кaкo је oн дoбрo инфoрмисaн. Мeђутим, те инфoрмaциje видeли смo и сaми oд те фaмoзнe емисиje «Инсajдeр» не жeлим тo ни да пoмињeм, пa eвo дo oвoг спeктaкyларнoг сyђeњa кoје је трaјaлo двa, три дaнa, нисмo ништa нoвo сaзнaли. Јa нeћy да кoмeнтaришeм тврдњe гoспoдинa Пoпoвићa oднoснo јeднy aнaлизy и њeгoвoг виђeњa нaшeг вoјeвaњa пo рaтиштимa гдe смo јyришaли нa те чyвeнe фрижидeрe, вeш мaшинe и тaкo дaљe и тaкo дaљe, кaкo је тo гoспoдин Пoпoвић сликoвитo oписao, јeр не жeлим да сe спyштaм нa тaј нивo и да кoмeнтaришeм aнaлизe нeкoгa кoји је рaт видeo сaмo јeдyћи кoкицe и глeдajyћи тeлeвизoр. Oвдe oчиглeднo кaкo штo сy тo нeки aдвoкaти рeкли дa је зa гoспoдинa Пoпoвићa знaчи свршeн чин дa је тo тaкo, дa смo ми криви, дa ми трeбa дa бyдeмo oсyђeни и тaкo дaљe и тaкo дaљe. Знaчи oн, гoспoдин сe вeћ стaвљa знaчи мoждa изнaд сyдa и дoнoси тaј нeкaкaв зaкљyчaк. Јa нeћy oвдe пoнaвљaти нити кoмeнтaрисaти свe oнo штo није тaчнo из извoдa гoспoдинa Пoпoвићa, a не жeлим вишe дa oдyзимaм ни Вaшe врeмe, нити жeлим вишe дa сe бaвим сa тим нaучeним кaкo је oвдe рeчeнo искaзoм гoспoдинa Пoпoвићa. Јa сe нaдaм дa ћeмo дo крaјa oвoг сyђeњa aкo је тo нeкoм у интeрeсу зaистa утврдити кo је oд oвих свeдoкa гoвoриo истинy, кo није гoвoриo, збoг чeгa није гoвoриo и дa ћeмo из свих oвих искaзa, a нaдaм сe дa ћe сe нeкo ствaрнo oнo штo сe кaжe aнaлитички пoтрудити дa свe oвe искaзe упoрeди и дa сe види кo је oвдe гoвoриo истинy, кo није гoвoриo истинy. Гoспoдин Пoпoвић је oвдe мeнe oнaкo пo српски нaзивao лaжoвoм и гoвoриo ми дa лaжeм. Тo је њeгoвo прaвo, јa тo нeћy дa мy oспoрaвaм. Мeђутим, јa oвдe мoрaм дa пoнoвим дa aкo сaм хтeo дa лaжeм гoспoдинe прeдсeдaвajyћи, пa мoгao сaм дa пишeм књигe кaкo нeки из нeкoг скрoвиштa или из Дyбaиa, гдe вeћ плaнирaм дa oдeм, a не бих дoлaзиo oвдe дa мe не схвaтитe пoгрeшнo, није упeрeнo прoтив Вaс, oнo штo сe кaжe у нaрoдy, мeчки нa рyпy. Тoликo сaмo.

Прeдсeдник вeћa: Дoбрo. Мoжeтe сe врaтити. Дa ли нeкo oд присутних oкривљeних жeли дa стaви примeдбy нa искaз свeдoкa Влaдимирa Пoпoвићa?

Кoнстaтyјeм дa дaљих примeдби нeмa.

Пoзивaм свeдoкa Рaдoсaвa Мијaилoвићa дa приступи прeд сyдскo вeћe.

Мислио сам само да позовем, констатујем да не чека даље да дође сутра, а касније ћу омогућити да се изјасните о процесном предлогу адвоката Боже Прелевића.

Констатујем да је приступио сведок Радосав Мијаиловић.

Обавештавам сведока Радосава Мијаиловића да дође сутра 18. маја 2005. године у судницу број 1 у 10,00 часова ради његовог саслушања, што му има служити уместо позива.

Извините што сте чекали дуго, али не можемо планирати све унапред, па дођите сутра.

Ово Вам служи сада уместо позива, што сам Вам ја рекао.

О предлогу процесне природе да се изврши суочење, додуше непрецизном, јер је рекао 6 – 7 сведока помињући само сведока оштећеног Милана Веруовића са сведоком Владимиром Поповићем има право да се изјасни прво заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић, а касније и пуномоћници остали оштећених.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се овом предлогу пуномоћника оштећеног Веруовића противим из једног простог разлога што сведок Владимир Поповић није очевидац самог догађаја, то са једне стране. Са друге стране што оштећени Веруовић Милан у свом исказу није говорио уопште о тој чињеници да је било када и на било који начин инструктиран од стране сведока Поповића, а што се тиче осталих сведока на који се пледира, указује ради евентуалног суочења ја такође морам да кажем да ни ја нисам схватио довољно о којим сведоцима се ради, али можемо претпоставити, мада ако анализирамо исказ сведока Поповића са данашњег главног претреса ја нисам заиста схватио да је он децидно тврдио да је било ко од тих лица био категоричан у смислу било је оволико хитаца или онолико или су врата била затворена или су врата била отворена. Хоћу да кажем да то нису небитне ствари, небитне чињенице, али да сам материјал, сама подлога на којој се врши, ставља предлог за суочење није таквог квалитета да би се то суочење заиста и извршило, поготово што је тај предлог стављен у једном процесном тренутку који је у најмању руку чудан јер је испуштен тренутак док је сведок Поповић био присутан овде да буде обавештен уколико би суд такав процесни предлог прихватио. Из тих разлога на страну то што се и питање и економичности поступка и ефикасности доводи у питање из свих тих разлога, а пре свега из ових које сам прво рекао, ја се овом предлогу противим.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Рајко Даниловић. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Придружујем се ставу и гледишту и разлозима које је изнео тужилац, с тим што бих само хтео да кажем да ли су била два или три пуцња, ту има непосредних сазнања и ако би икада било неког суочавања, због различитог уочавања те одлучне чињенице онда би имало разлога евентуално, мислим да не треба, суочавања између сведока оштећеног Веруовића и групе једне сведока тако да кажем који тврде да су била два пуцња, а сазнање данас саслушаног сведока је сазнање које нема везе са непосредним сазнањем него разговора који је имао са сведоком оштећеним Веруовићем и рече са још неким другима где нису помињали, не кажу они два ни три, него нису помињали колико је било пуцњева, а колико сам ја схватио он није, мислим то није рекао сведок Веруовић да је њему диктирао сведок Поповић како ће да сведочи пред судским органима ни у истрази ни на главном претресу.

Председник већа: Да ли још неко тражи реч од присутних пуномоћника оштећених у циљу изјашњавања о процесном предлогу адвоката Боже Прелевића?

Констатујем да нема изјашњења.

Да ли од стране бранилаца жели неко још да евентуално се изјасни о овом процесном предлогу пошто се адвокат Момчило Булатовић изјаснио?

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја немам шта друго да кажем осим тога. Мени само није јасно заиста у ком својству али то смо требали да питамо господина Поповића, значи нећу да ширим причу у том правцу, значи ако је предлог за неким суочењем ја сам рекао у име јединствене одбране господина Улемека, тај предлог је Вама на оцену, ако знате о чему се ради. Хвала.

Председник већа: Разумео сам Ваше изјашњење. Нема потребе даље да се јављате, него даље, други браниоци да ли имају евентуално уопште жељу и право да им омогућим да се изјасне о овом процесном предлогу?

Констатујем да нема.

Да ли са стране присутних окривљених жели неко да се изјасни о овом процесном предлогу?

За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући ја, мада је можда мало необично моја улога да се ја о томе изјашњавам, али с обзиром да се ради о једном специфичном питању, ја ако тако могу да кажем подржавам предлог господина Прелевића, а образложићу због чега. Истина је, истина је, ја нисам био присутан али сам имао увид у те транскрипте у којима је говорио господин Веруовић, истина је да господин Веруовић није поменуо ово о чему ми сада причамо. Међутим, на питање господина Прелевића сведоку Поповићу да ли је правио саопштење за суд и тако даље и тако даље, да сада не цитирам, господин Поповић се видно збунио, исправио и рекао је да није правио саопштење за суд већ му је правио саопштење за медије, колико сам ја добро разумео и да је ту имао неку одређену полемику са господином Веруовићем. С обзиром да ја се не сећам да је било какав демант у медијима изашао господина Веруовића, а чињеница је да је после тог 21. октобра, колико се ја сећам да се тај разговор десио у «Спектри», неколико месеци касније господин Веруовић и још неколико његових колега су овде сведочили и децидно тврдили да се ради о три пуцња и с обзиром да се око та три пуцња овде већ доста полемике водило јесте, није, па се то видим ставља да тако кажем сликовито на нос одбрани да одбрана потеже то питање да ли је било или није било три пуцња, ја остајем при томе, у сваком случају Ваше веће ће одлучити о томе, али ја остајем при свом да кажем предлогу и при предлогу господина Прелевића да се то суочење изврши управо да би отклонили те сумње које већ месецима круже, ко је ту шта радио, ко је кога наговарао, да ли је било три пуцња, да ли је било два пуцња и да више утврдимо ко овде говори истину, а ко не говори истину. Толико.

Председник већа: Да ли се још неко од присутних окривљених јавља за реч ради изјашњења о овом процесном предлогу за суочење?

Констатујем да даљих изјашњења нема.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставак ће бити 18. маја 2005. године са почетком у 10,00 часова.

Наставићемо са процесним радњама саслушања сведока Радослава Мијаиловића и Горана Петровића.

Записничар

Председник већа-судија